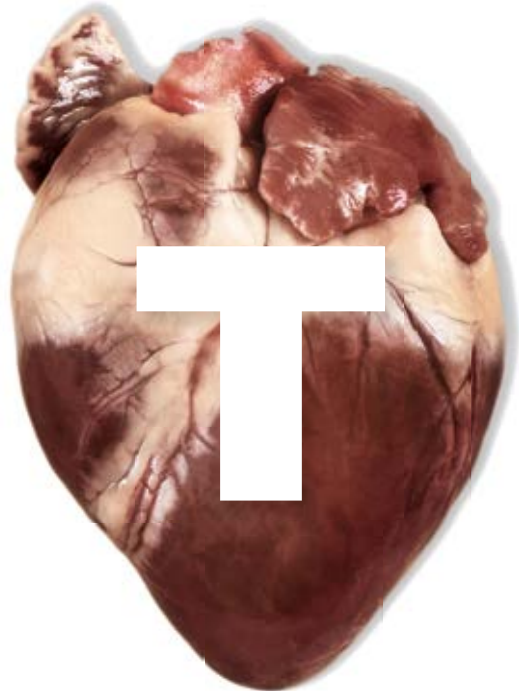

THE STANDARD

ISSUE 5 | 14 AUGUST 2017

THAILAND

THE NEW RANGE ROVER VELAR

LISTEN TO YOUR INSTINCTS

Some prefer to listen to their heads, others their hearts.

With the New Range Rover Velar, you have the luxury of listening to both. Your head tells you, it's a Land Rover with legendary go anywhere capability. Then take a look at the stunning exterior silhouette, the perfect waistline with flush deployable door handles and burnished copper details.

Now listen. That's the sound of your heart racing.

Inclusive of Worry-Free Program:

5 Years Service Maintenance

5 Years Land Rover Warranty

5 Years Roadside Assistance

INCHCAPE (THAILAND) CO., LTD.

RAMA4 BRANCH : 4332 Rama4 Road, PHRA KANONG, KLONGTOEY, BANGKOK 10110

TEL : 02-666-7500, FAX : 02-713-6770

www.landrover.co.th

ThailandLandRover

LandRover.Thailand

Jaguar Land Rover Thailand

@JaguarLandroverTH

ABOVE & BEYOND

5 LAND ROVER CARE
YEARS **SERVICE PLAN**

CONTENTS

VOL. 1 ISSUE 5 | 14 AUGUST 2017

9 GLOBAL CHANGE

โมร็อกโกใช้น้ำทิ้ง
ปลูกต้นไม้แก้ปัญหา
พื้นที่แห้งแล้ง / วัน
แห่งร้านขายของ
มือสองในอเมริกา
ช่วยแก้ปัญหาขยะ
ล้นเมือง

14 IN HISTORY

จากจิตรกรหนุ่มมีชื่อ
โอนาร์ เวเกเนอร์
เปลี่ยนแปลงตัวเอง
จนกลายเป็น ลีลี
เอลเบ สาวที่เข้ารับ
การผ่าตัดแปลงเพศ
คนแรกของโลก

16 COVER STORY

รุ้งสีหลัก 4 กลุ่ม คือ L G B T พุดเรื่องพัฒนาการของประเด็นเรื่องเพศใน
เมืองไทย รวมทั้งการโอบรับเพศหลากหลายเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และ
การนับค้น กีดกัน กอดัน ที่คนส่วนใหญ่อาจจะมองไม่เห็น ทำให้การเปิดเผย
ตัวตนตามเพศที่เลือกแล้วของคนเหล่านี้เป็นประสบการณ์กลางพายุมีดตะมื่น
เพื่อรอวันได้เห็นรุ้งทอทาบกับผืนฟ้า

45 OPINION

หลากหลายทัศนะจากเหล่าคอลัมนิสต์
ที่พกมุมมองแตกต่างมานำเสนอ แบบสนุก
น่าอ่าน และให้ข้อคิดมากมาย

62 PODCAST

ยูนิต์ใหม่ล่าสุดจาก
THE STANDARD
สำหรับคนชอบ
ฟัง ทีมพอดแคสต์
นำเสนอสารพัด
รายการ ลองฟัง
'ไทยเท่' แล้วคุณจะ
ติดใจ

37 TRAVEL

อุทยานแห่งชาติ The Wave รัฐยูทาห์ แพลกตา
นำเที่ยวด้วยภูมิทัศน์ที่เป็นโขดหินสีส้มลวดลาย
ธรรมชาติ

32

PHOTO ESSAY

งานโฟรด์ทั่วโลกสร้างสีสันชวน
ติดตามขนาดไหน เรารวบรวมมาไว้
เป็นแกลเลอรีสีรุ้งสะกดตา

57 CULTURE

เมื่อชายสองคน
ผูกพันจนเกินเพื่อน
ความสัมพันธ์
รูปแบบใหม่จึง
เกิดขึ้น ท่ามกลาง
กระแส 'จีน' ของ
กลุ่มสาววาย

66 VDO

คอก้วยเดี่ยวเนื้อ
เค็มแล้วน้ำลายไหล
'วัฒนพานิช' คือเจ้า
ตำรับที่เสิร์ฟความ
อร่อยมาแล้ว 60 ปี

บรรดาเครื่องครบรอบ 20 ปี ของคุณที่เคียงข้างกัน
เมื่อซื้อครบ 4,990 บาท รับฟรี! บัตรคอนเสิร์ต The Universe

20th
ANNIVERSARY
BROTHER THAILAND

THE UNIVERSE
CONCERT

กาทา ยัง | มอส ปฏิภาณ | นิโคล เทริโอ | พาราดีกซ์
วันเสาร์ที่ 11 พฤศจิกายน 2560 BCC HALL เซ็นทรัล ลาดพร้าว | 1,700 ที่นั่ง เท่านั้น

MFC-T800W

PT-P300BT

PT-E550WVP

ADS-3600W

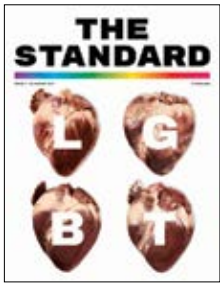

NV800E

MFC-L2740DW

LOOK INTO YOUR HEART

VOL. 1 ISSUE 5
14 AUGUST 2017

หน้าปกฉบับนี้ของ THE STANDARD ต้องการสื่อคำว่า ไม่ว่าจะเพศใด ทุกเพศก็ควรได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน เคารพกัน และไม่ลิดรอนสิทธิใดๆ ของปัจเจกบุคคล โดยได้แรงบันดาลใจมาจากงานโฆษณาอันลือลั่นปี 1996 ชื่อ 'Hearts' ของ Benetton ผลงานโดย โอลิเวโร ทอสคานี ซึ่งสื่อถึงความหลากหลายของเชื้อชาติ แต่ต่างมีหัวใจเหมือนกัน

เราตัดสินใจว่าหน้าปกนิตยสารเล่มที่ว่าด้วยกลุ่มคนหลากหลายทางเพศเล่มนี้จะเป็นรูปหัวใจ ไม่ใช่ภาพหัวใจน่ารักๆ ในแบบที่เราคุ้นเคยและใช้กันอยู่ทั่วไป แต่เป็นภาพหัวใจที่เป็นอวัยวะจริงๆ ของมนุษย์ อวัยวะสำคัญที่ทำงานโดยไม่มีวันหยุด และคงไม่มีใครอยากให้หยุด เพราะนั่นหมายความว่าชีวิตของเราจะถึงคราวสิ้นสุดไปด้วย

หัวใจที่เต้นเร่าอยู่นอก คือสัญญาณว่าเรายังมีชีวิต เจ็บปวดได้ ร้องไห้เป็น หัวใจแบบที่มีเลือดมีเนื้อ ก้อนเท่ากำปั้น แต่เรื่องราวที่พรุ้งพรุ้งออกมาจากในนั้นกลับมีมากมายมหาศาลราวกับไม่มีวันหมด เรื่องราวเหล่านั้นล้วนก่อเกิดมาจากประสบการณ์ที่เราผ่านพบและผู้คนที่เราพบพาน ตราบใดที่เรายังเกี่ยวข้อสัมพันธ์กับผู้คนมากมาย ก็ย่อมจะเสียดสีไม่พ้นที่พวกเขาจะสร้างผลกระทบกับหัวใจหัวใจเราไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ไม่ในทางที่ดี น่าจดจำรำลึก ก็ในทางที่ปวดร้าว จนอยากจะลบเลือนให้หมดสิ้นกันไป

แต่ในความเป็นจริง... ใครก็รู้ว่าเรื่องราวเหล่านั้นหาได้เกิดที่หัวใจไม่ เราเก็บเรื่องราวของผู้คนไว้ที่สมอง และเราก็ลืมเลือนผู้คนจากตรงนั้นแท้ๆ แต่ไม่รู้ทำไมและตั้งแต่นั้นหัวใจจึงได้กลายเป็นพื้นที่สำคัญที่ผู้คนใช้เชื่อมโยงกับความทรงจำและความรู้สึก จริงอยู่ว่าเราจดจำเรื่องของใครสักคนไว้ในสมองส่วนหนึ่ง แต่เวลาที่เรารู้สึกเจ็บช้ำ มันเหมือนร้าวสะเทือนไปถึงหัวใจ แล้วก็กลายเป็นว่าทุกคนยอมรับร่วมกันถึงความรู้สึกมวลรวมเช่นนี้ คิดเล่นๆ ว่าถ้าไปบอกใครๆ ว่าเราเจ็บที่สมอง ก็อาจฟังดูไม่โรแมนติคหรือไม่ลึกซึ้งเท่ากับการบอกว่าเราเจ็บตรงหัวใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาษาไทยด้วยแล้ว เราใช้ความรู้สึกเชื่อมโยงกับหัวใจมากจนเราอาจไม่ทันสังเกต เสียใจ ปวดใจ เจ็บใจ ขาดใจ บาดใจ ถูกใจ ทำใจ ไตๆ ก็ล้วนแต่เกี่ยวกับความรู้สึกในหัวใจ

กระนั้นก็ตาม หลายครั้งหลายหนเราก็ปฏิบัติต่อคนอื่นราวกับเขาไม่มีหัวใจไว้เจ็บปวดเหมือนที่เรเจ็บ เราดูหมิ่นดูแคลนกระทั่งรังเกียจหัวใจของเขาที่มีความรักให้กับคนอื่นคนหนึ่งเพียงเพราะเขารักคนเพศเดียวกัน หรือรักคนได้ทุกเพศสภาพ หัวใจรักของเขาไม่ใช่สิ่งที่เราใส่ใจ เรากลับไปใส่ใจว่าเขาเป็นเพศใด และมีอวัยวะเพศแบบใด เสมือนว่าอวัยวะเพศมีความรู้สึกได้ ในขณะที่หัวใจนั้น... ไม่อาจมี

ตลอดชีวิตที่ผ่านมาของผู้เขียน คำถามเหล่านี้ไม่เคยหมดไป “ทำไมถึงรักชอบคนเพศเดียวกัน แล้วมีความสัมพันธ์กันยังไง” “เพศเดียวกันรักกันไปก็ไม่ยั่งยืนหรอก เดี่ยวผู้หญิงเขาก็กลับไปคบกับผู้ชาย” (หรือเดี๋ยวผู้ชายเขาก็หันไปคบกับผู้หญิง)

แทนคำตอบที่ยืดยาว วันนี้เรามองด้วยตาที่เห็นว่า ไม่ว่าใครจะมีเพศใด เขาต่างก็รักกันได้ เลิกกันได้ ความสั้นยาวของความสัมพันธ์ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ใดๆ กับเพศที่เลือกเป็น หรือเส้นทางที่เลือกเดิน ดังนั้นแล้วไม่ว่าเราจะตั้งคำถามอะไรเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคนที่เป็น LGBT หรือไม่ว่าจะเพศใด ที่อยู่ในกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ ขอให้เรายอมรับความจริงข้อหนึ่งให้ได้ด้วยว่าพวกเขา พวกเขา ก็คือมนุษย์ที่รักกับมนุษย์ด้วยกัน ทุกคนมีหัวใจที่ไม่แตกต่างกัน และไม่เคยแตกต่างกันไม่ว่าจะวันนี้ หรือวันไหน

วิไลรัตน์ เอ็มเอี่ยม

บรรณาธิการบริหาร
WILAIRAT.A@THESTANDARD.CO

CHIEF EXECUTIVE OFFICER วงศ์กนก ชัยณรงค์สิงห์ **MANAGING DIRECTOR** นิติพัฒน์ สุขสวย **EDITOR-IN-CHIEF** วิไลรัตน์ เอ็มเอี่ยม **EDITOR-IN-CHIEF (CULTURE SECTION)** เจมิส เหลืองศุภกรรณ์ **EDITOR** ยศยอด คลังสมบัติ **WRITER** นิธินาฏ ปุโรภานนท์ **DESIGN DIRECTOR** วีระยุทธ คงเทศน์ **ART DIRECTOR** อองศ์นาฏ วิวัฒนานนท์ **SENIOR GRAPHIC DESIGNER** พรวิไล จิวพัฒน์ชา **GRAPHIC DESIGNER** อรณิษฐ์ สุขเกษม **PROOFREADERS** ธาณัฐรัตน์ ชัยเกียรติ, เบนจอร์จ แกวส์ว้าง **MARKETING MANAGER** วิลาลักษณ์ ไพรดีธกุล **ASSISTANT MARKETING MANAGER** พิมพ์นารา มีฤทธิ์ **CREATIVE MARKETING** ชัชกร จารุสุวรรณวงศ์ **MAGAZINE MANAGER** สุรเกตุ เรืองแสงระวี **PRODUCTION** ทศพล บุญคง **PHOTOGRAPHERS** เมตตา วงศ์เจริญ, วงศกร ยี่ดวง **ADVERTISING DIRECTOR** ศุภลักษณ์ เลิศกาญจนวัฒน์ **SENIOR ADVERTISING MANAGER** รัชญ์นรินทร์ นิธิพัชรโรจน์ **ADVERTISING MANAGER** ภักรวี ตั้งวิบูลย์กุล **ASSISTANT ADVERTISING MANAGERS** มาสสุภา เอี่ยมมงคลศิลป์, ภักราดา พุ่มเจริญ, สุกัญญา แก้วชิงดวง, สุรัตนา นรสปณิตพิทักษ์ **MARKETING COORDINATOR** ศศิมา เหลืองศิริฉาย **DIGITAL MEDIA MANAGER** วิมาวส รัชตทน

THE STANDARD เป็นนิตยสารแจกฟรีรายสัปดาห์ ห้ามจำหน่าย สงวนลิขสิทธิ์ การนำส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของนิตยสารไปใช้โดยไม่ได้รับการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร ถือว่ามีความผิดทางกฎหมาย
เจ้าของ บริษัท เดอะสแตนดาร์ด จำกัด เลขที่ 23/100-102 ซอยสุขุมวิท 9 ถนนบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310 โทรศัพท์ 02 203 1142
แฟกซ์ 02 203 1143 เว็บไซต์ WWW.THESTANDARD.CO ISSN 2586-8586
แยกสี บริษัท คลาสสิกสแกน จำกัด โทรศัพท์ 0 2291 7575 พิมพ์ บริษัท โรงพิมพ์ตะวันออก จำกัด (มหาชน) โทรศัพท์ 0 2551 0533, 44
ภาพถ่าย AFP, SHUTTERSTOCK ฟอนต์ KANIT โดย คัดสรร ดีมา

EXPLORE THE UNEXPECTED

PROSPEX

For over 50 years, Seiko's diver's watches
have set new standards.

Today, Prospex continues the tradition,
made to professional specifications
for those who challenge their limits.

ANANDA EVERINGHAM

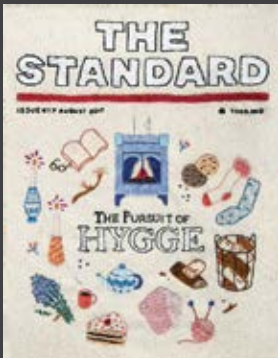
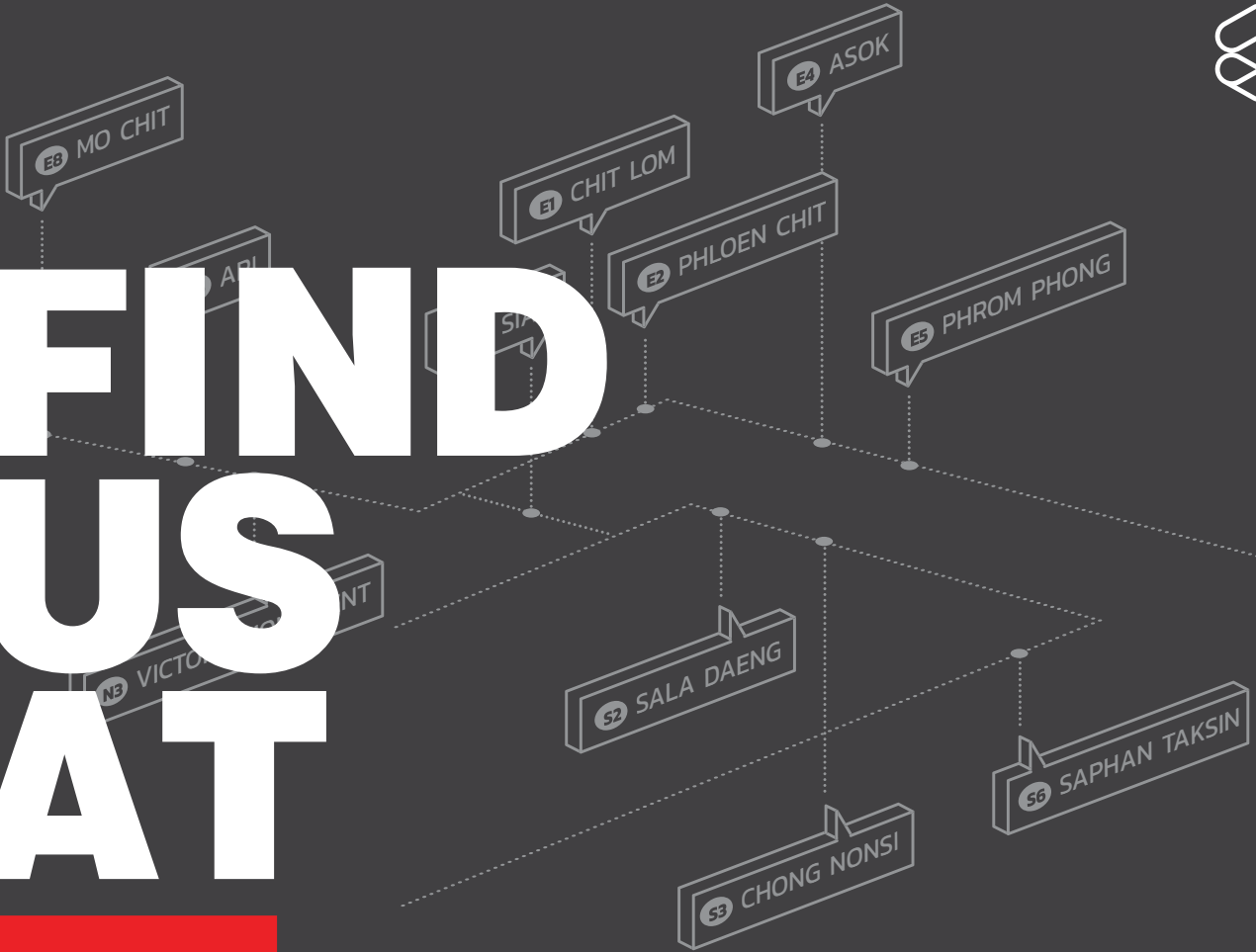
SEIKO

SEIKO (Thailand) Co., Ltd.

Tel. 02-255-1245 E-mail : contact@seiko.co.th www.seiko.co.th

FIND US AT

พบกับนิตยสาร THE STANDARD ได้ทุกวันจันทร์ เวลา 17.00 น. ที่ **สถานีรถไฟฟ้า BTS 11 สถานี**

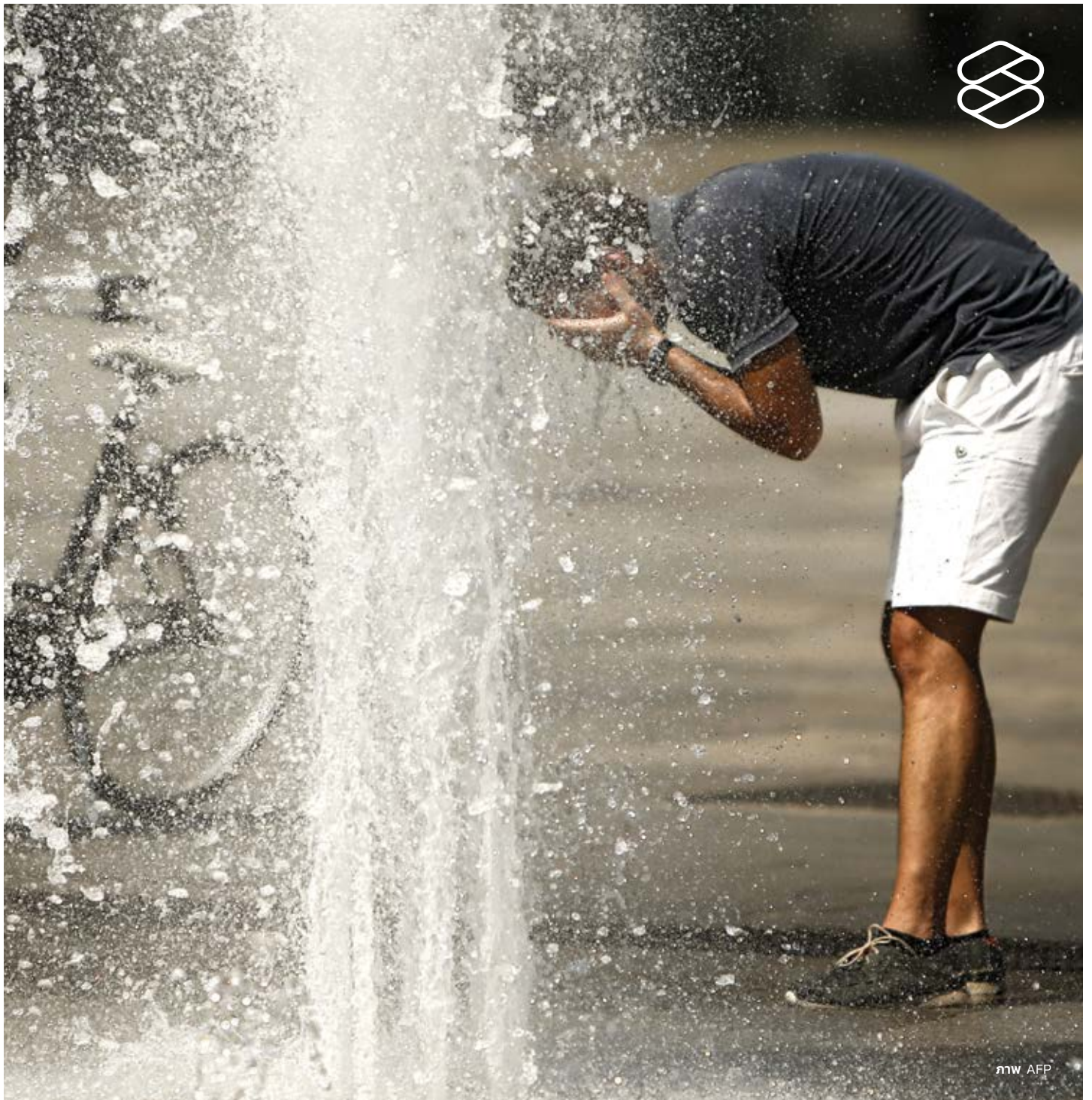
- CEN** สยาม   **E1** ชิดลม   **E2** เพลินจิต   **E4** อโศก
- E5** พร้อมพงษ์   **N3** อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ   **N5** อารีย์
- N8** หมอชิต   **S2** ศาลาแดง   **S3** ชong NonSi
- S6** สะพานตากสิน

และที่ **ร้านกาแฟสตาร์บัคส์** 200 สาขาทั่วกรุงเทพฯ

อ่าน THE STANDARD ออนไลน์ ได้ที่
THESTANDARD.CO

NEWS

INSPIRING STORIES OF GREAT GLOBAL IMPACT

โมร็อกโกใช้น้ำทิ้งปลุกต้นไม้แก้ปัญหาน้ำท่วม / วันแห่งร้านขายของมือสองในอเมริกา ช่วยแก้ปัญหายะลันเมือง

GLOBAL CHANGE

ภาพ iflscience.com

USA

17 สิงหาคม วันแห่งร้านขายของมือสอง กลับมาอีกครั้ง!

หลายคนอาจจะยังไม่รู้ว่าวันที่ 17 สิงหาคม ที่สหรัฐอเมริกา ถือเป็นวันแห่งร้านขายของมือสอง หรือ National Thrift Store Day และชาวนิวยอร์กเกอร์ก็ดูจะถูกอกถูกใจวันนี้เป็นพิเศษ เพราะที่นี่เป็นเมืองที่หนาแน่นไปด้วยร้านขายของมือสองหรือร้านสโตนวินเทจ ในโอกาสนี้ทางหน่วยงาน New York City Department of Sanitation หรือหน่วยงานด้านสาธารณสุข ก็ได้ออกแคมเปญที่ชื่อ donateNYC ส่งเสริมให้เหล่านิวยอร์กเกอร์บริจาคเสื้อผ้าเก่าหรือข้าวของที่ไม่ใช้แล้ว ตามสโลแกนที่ว่า 'Give Goods, Find Goods, and Do Good' เพราะการนำของไปบริจาคนั้น นอกจากจะช่วยลดขยะแล้ว ยังสามารถนำมาหมุนเวียนขายให้กับประชาชนที่อาจจะไม่อยากสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็นมากไปกว่านั้นร้านขายสินค้ามือสองหลายร้านยังดำเนินการโดยมูลนิธิเพื่อการกุศล ซึ่งรายได้นอกจากจะนำมาใช้เพื่อดำเนินกิจการแล้ว ยังนำเงินไปบริจาคให้กับองค์กรเพื่อช่วยเหลือสังคมต่อไปได้อีกด้วย

ภาพ inhabitat.com

ANTARCTIC

พบแบคทีเรียที่กินก๊าซมีเทน ในธารน้ำแข็งในแอนตาร์กติก

ใต้พื้นน้ำแข็ง ณ ขั้วโลกใต้ มีสิ่งมีชีวิตในรูปของแบคทีเรียที่อาจช่วยให้เราจัดการก๊าซเรือนกระจกได้อยู่หมัด เจ้าสิ่งมีชีวิตชั้นต่ำนี้อยู่รอดด้วยการย่อยก๊าซมีเทนทำหน้าที่เหมือนเป็นเครื่องกรองชีวภาพระหว่างสภาพแวดล้อมที่หนาวเหน็บและส่วนอื่นของโลก เมื่อ 4 ปีที่แล้ว ทีมนักวิทยาศาสตร์นานาชาติเจาะลึกลงไป 800 เมตรใต้แผ่นน้ำแข็งเวสต์แอนตาร์กติก จนไปพบทะเลสาบวิลแลนส์ (Lake Whillans) นักวิจัยเก็บตัวอย่างน้ำและตะกอนที่แยกตัวออกจากชั้นบรรยากาศมานานหลายพันปี ก่อนจะตีพิมพ์ผลวิจัยในวารสาร *Nature Geoscience* โดยอเล็กซานเดอร์ มิซิด หัวหน้าทีมนักเขียนจากมหาวิทยาลัยมอนทานา เผยว่า ไม่เพียงแต่การค้นพบนี้มีความสำคัญต่อสภาพอากาศของโลก แต่การสันดาปของก๊าซมีเทนยังจะช่วยให้จุลินทรีย์ใต้แผ่นน้ำแข็งดังกล่าวขยายพันธุ์ได้ ถ้าผลจากการค้นพบครั้งนี้ถูกต้อง แบคทีเรียทั้งหลายจะช่วยยับยั้งการปล่อยก๊าซมีเทนสู่ชั้นบรรยากาศได้ในที่สุด

ภาพ inhabitat.com

MOST READ ON THE STANDARD.CO

1. อุโมงค์น้ำพิตเนสใต้บ้านสำหรับทัพนักว่ายน้ำไทย **ดิษยุตม์ สนบุญชัย**
2. ถอดรหัสแนวคิดของ Jeff Bezos ซีอีโอ Amazon ที่อาจเป็นมหาเศรษฐีล้านล้านคนแรกของโลก **ปิยพส อรุณเกรียงไกร**
3. 'จักรพงษ์ นิรรมณ์' ประวัติผลงาน โชคชะตา และความรักของสมเด็จฯ เจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนาถ **วชิรวิชญ์ กิติชาติพรพัฒน์**
4. อ่องกง หนึ่งในพื้นที่ค่าเช่าบ้านแพงที่สุดในโลก **ณรงค์กร มโนจันทร์เพ็ญ**
5. ชาวโลกเตรียมเดินทางแบบไฮสปีด! หลัง 'Hyperloop One' ทดสอบวิ่งยานพ็อด XP-1 ฉลุย! **ปณชัย อารีเพ็ญพวง**

ภาพ eco27.co.za

USA / ENGLAND

แค่เลิกใช้หลอดพลาสติก ก็ช่วยโลกและมหาสมุทรได้

หลอดพลาสติกเล็กๆ และไม้คั้นน้ำแข็งที่เราใช้กันอย่างไม่บันยะบันยังในทุกวันนี้ ได้กลายเป็นขยะในท้องทะเลที่มีการเก็บกวาดได้มากที่สุดติดอันดับ 1 ใน 10 ของขยะที่มีการทิ้งในทะเล มันมีมากกว่า 8,000,000 ตันจากจำนวนพลาสติกทั้งหมดที่มีการผลิตกันทุกปีกว่า 300 ล้านตัน ที่สำคัญหลอดพลาสติกทั้งหมดนั้นไม่ได้หายไปไหนเลย แต่ถูกนำไปฝังทิ้งในมหาสมุทรหรือในพื้นที่ทิ้งขยะชื่อ The Great Pacific Garbage Patch จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าจะทำลายระบบนิเวศและชีวิตสัตว์น้ำไปมากเพียงใด ที่ผ่านมามีบริษัทผลิตเครื่องดื่มชื่อดังอย่างบาคาร์ดี จึงได้ริเริ่มโครงการ No Straw Pledge ด้วยการยกเลิกหลอดพลาสติกในทุกกิจการจัดงานของบริษัทที่สำนักงานใหญ่ในฟลอริดาและเมืองแอมบีเชียร์ ประเทศอังกฤษ พร้อมร่วมมือกับอีกหลายบริษัท และอุทยานแห่งชาติในอเมริกา เพื่อรณรงค์โครงการนี้อย่างต่อเนื่อง

DENMARK

โรงเรียนมัธยมในเดนมาร์กคลุมอาคารด้วยแผงโซลาร์เซลล์

ใครว่ามีแต่ภาคธุรกิจเท่านั้นที่หันไปหาแผงโซลาร์เซลล์เพื่อสร้างพลังงานสีเขียว โรงเรียนนานาชาติ ซี.เอฟ. มิลเลอร์ ในกรุงโคเปนเฮเกน ทำให้เห็นว่าแวดวงการศึกษาสร้างการเปลี่ยนแปลงให้โลกนี้ได้ โดยโรงเรียนขนาด 25,000 ตารางเมตรแห่งนี้ใช้แผงโซลาร์เซลล์ทั้งในแง่ของการสร้างพลังงานทางเลือก และตกแต่งอาคารเรียนให้มีความงดงามแปลกตา พลังสุริยะที่ผลิตได้สร้างกระแสไฟฟ้าได้เกินครึ่งจากปริมาณที่โรงเรียนต้องการ และไม่ได้มีการติดตั้งแผงเฉพาะบนหลังคาเท่านั้น พื้นที่อาคารด้านหน้าขนาด 6,000 ตารางเมตร ครอบคลุมติดตั้งแผงโฟโตโวลเทอิกสีฟิมทะเล แผงโซลาร์เซลล์ทั้งหมดผลิตโดยสถาบันวิจัยอีพีเอฟแอล (École Polytechnique Fédérale de Lausanne) ในสวิตเซอร์แลนด์ สีเขียวแบบน้ำทะเลที่งดงามเป็นผลจากการเสริมอนุภาคขนาดเล็กเข้าไปในพื้นผิวของกระจก ซึ่งจะเปลี่ยนสีไปตามสภาพแสง โรงเรียนแห่งนี้จึงทั้งสวยงามและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไปในตัว

USA

ทีมวิจัยดึงยีนโรคหัวใจออกจกตัวอ่อนมนุษย์สำเร็จ

โรคหัวใจเป็นภัยเงียบที่คร่าชีวิตคนทั่วโลกปีละหลายล้านคน ปลายเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา มีรายงานข่าวว่าทีมวิจัยแห่งมหาวิทยาลัยสุขภาพและวิทยาศาสตร์ออริกอนประสบความสำเร็จในการสร้างตัวอ่อนมนุษย์ที่ปลอดยีน ซึ่งก่อให้เกิดโรคพันธุกรรมเกี่ยวกับกล้ามเนื้อหัวใจได้สำเร็จเป็นครั้งแรก การทดลองครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อรักษาโรคกล้ามเนื้อหัวใจหนาผิดปกติแต่กำเนิดที่อาจนำไปสู่อาการหัวใจหยุดเต้นฉับพลัน วิธีการคือ ฉีดยีนของชายที่เป็นพาหะของโรคดังกล่าวเข้าไปยังไข่ที่ได้รับการบริจาค ก่อนใช้เทคโนโลยีตัดแต่งพันธุกรรมในตัวอ่อนมนุษย์ที่เรียกว่า 'คริสเปอร์' (CRISPR) ดึงเอายีนเก่าที่ก่อโรคออกมา แล้วนำยีนใหม่ปกติเข้าไปทดแทน ประเด็นสำคัญคือ ทีมวิจัยยังต้องแน่ใจว่าตัวอ่อนจะไม่มีกรากลายพันธุ์ในพื้นที่อื่นๆ โดยที่ผ่านมามีตัวอ่อน 1 ใน 42 ตัวเท่านั้นที่แสดงสัญญาณว่าอาจมีการกลายพันธุ์ได้

6. ใครๆ ก็หย่าได้ แต่อาชีพไหนหย่าร้างเยอะสุด? **ธุรกิจรับเลี้ยงบุตรบุญธรรม**

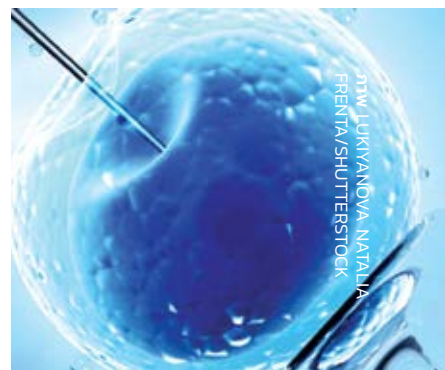
7. 'ตั้งชื่อให้ดูหน้า' วิจัยยัน หน้ากับชื่อเข้ากัน คนชอบมากขึ้น **ธุรกิจรับเลี้ยงบุตรบุญธรรม**

8. รู้จัก Health Tech โอกาสทางธุรกิจใหม่ เมื่อสังคมไทยกำลังแก่ **พลอย พิริยา**

9. 'Mongolian Bankhar' สุนัขพันธุ์พื้นเมืองมองโกล สัตว์ลักษณะแห่งมิตรภาพและจิตวิญญาณของชาวมองโกล **ณรงค์กร มโนจันทร์เพ็ญ**

อ่านบทความได้ที่ **THESTANDARD.CO**

ภาพ LUKYANDVA NATALIA FRENTA/SHUTTERSTOCK

INDIA

อินเดียหาทาง แก้ปัญหา สัตว์ป่า ทำร้ายคนที่ รุกล้ำป่า

น้ำทิ้งเร็ว เสือพังป่า เป็นกุศโลบายในการอยู่ร่วมกันที่นำมาซึ่งสันติ แต่หลายครั้งที่การพึ่งพากันอาจจะล้ำเส้นจนเกิดปัญหา เหมือนในอินเดียที่การรุกรานหรือบุกรุกพื้นที่ป่าของมนุษย์ทำลายความสมดุลของระบบนิเวศ และสัตว์ป่าสูญเสียพื้นที่อาศัยจนต้องปะทะกับมนุษย์เป็นประจำ

ต้นเดือนที่ผ่านมากกระทรวงสิ่งแวดล้อมของอินเดียรายงานว่าในรอบ 3 ปี หรือ 1,143 วัน ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2014 ถึงเดือนพฤษภาคมปีนี้มีชาวอินเดียเสียชีวิตจากน้ำมือของสัตว์ป่า 1,144 คน หรือโดยเฉลี่ยจะมีผู้เสียชีวิตจากการโจมตีของสัตว์คือเสือและช้างป่าอย่างน้อยวันละ 1 คน แบ่งเป็นผู้เสียชีวิตจากช้างป่า 1,052 คน และเสือ 92 คน ในช่วงเวลาเดียวกันมีเสือ 345 ตัว และช้างป่า 84 ตัว ตายจากฝีมือมนุษย์เช่นกัน รัฐบาลจึงพยายามร่วมมือกับองค์กรด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติในการรณรงค์หาทางลดความสูญเสียของทั้งสองฝ่ายให้ได้มากที่สุด

ภาพ AFP

ภาพ unep.org

BIG CHANGE

คลื่นความร้อนแผ่ขยายทั่วยุโรป

หลายประเทศในยุโรปกำลังเผชิญกับสภาพอากาศร้อนจัดจากอิทธิพลคลื่นความร้อน 'ลูซิเฟอร์' ที่แผ่ปกคลุมในหลายภูมิภาค โดยเฉพาะประเทศในแถบยุโรปตอนกลางและตอนใต้ บางพื้นที่อุณหภูมิพุ่งสูงกว่า 40 องศาเซลเซียส รัฐบาลในหลายประเทศออกประกาศเตือนพลเมืองและนักท่องเที่ยวให้อยู่ในร่ม งดการเดินทางไกล และดื่มน้ำให้เพียงพอ

GLOBAL NUMBERS

10

จำนวนวันที่นายแอนโธนิ สคาร์นาซูชิ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารประจำทำเนียบขาว ก่อนจะถูกล้างปลดสายฟ้าแลบด้วยเหตุการณ์ใช้วาจาและการแสดงทัศนคติที่แสดงถึงการไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอ

ภาพ AFP

6.2 M

รายได้โดยประมาณคิดเป็นเงินบาทไทยต่อปี ที่องค์การนาซาว่าจ้าง 'เจ้าหน้าที่ปกป้องดาวเคราะห์' ทำหน้าที่ปกป้องโลกจากสิ่งมีชีวิตต่างดาว ป้องกันการปนเปื้อนทางชีวภาพในมนุษย์และหุ่นยนต์สำรวจอวกาศ รับสมัครเฉพาะผู้ที่ถือสัญชาติอเมริกันจนถึงกลางเดือน ส.ค. นี้

โมร็อกโกใช้น้ำทิ้งจากทั้งเมืองมาปลูกต้นไม้แก้ปัญหาพื้นที่แห้งแล้งและเป็นกันชนจากพายุฝุ่น

วาร์ซาเซต (Ouarzazate) คือเมืองที่มีชื่อแปลว่า ประตูสู่ทะเลทราย ปัจจุบันได้กลายเป็นเมืองที่สามารถปลูกแนวต้นไม้เขียวขจี หรือโครงการ Green Belt ในพื้นที่กว่า 635 เฮกตาร์ เพื่อใช้เป็นแนวกันพายุฝุ่นจากทะเลทราย และยังเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจให้กับชาวเมือง ด้วยความคิดสร้างสรรค์ที่นำน้ำทิ้งจากทุกครัวเรือนในเมืองมาผ่านกรรมวิธีการกรองและพักไว้ในบ่อน้ำ ก่อนจะส่งน้ำไปยังภายในโครงการด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ ทั้งที่ก่อนหน้านี้เมืองดังกล่าวขาดแคลนน้ำที่จะใช้ปลูกต้นไม้ เพราะต้องอาศัยจากแหล่งน้ำเดียวคือ เขื่อนเอล มันซูร์ เอ็ดดาห์บี (El Mansour Eddahbi) ที่ต้องใช้น้ำในการชลประทานและอีกหลายวัตถุประสงค์ น้ำจากเขื่อนจึงมีเหลือน้อยเกินไปที่จะใช้ปลูกต้นไม้ โครงการนี้เป็นความร่วมมือระหว่างหน่วยงานท้องถิ่น กรมป่าไม้จากประเทศเกาหลี และหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2012 และกำลังจะสิ้นสุดโครงการในปี 2017 นี้ และจะเป็นโครงการตัวอย่างให้กับประเทศอื่นๆ ต่อไป

ภาพ AFP

อย่างไรก็ตาม มีรายงานว่านักท่องเที่ยวในบางพื้นที่ เช่น ถ้ำธรรมชาติโชรันเช (Choranche) แคว้นแควร์กอรีด ใกล้เมืองเกรอน็อบล์ ทางตอนใต้ของฝรั่งเศส ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 โดยพวกเขาเดินทางมาเยี่ยมชมความงามของธรรมชาติ และต้องการสัมผัสสภาพสดชื่นเย็นสบายของถ้ำใต้ดิน ที่อุณหภูมิประมาณ 15 องศาเซลเซียส

ภาพ AFP

40%

พื้นที่ของกรุงจาการ์ตา เมืองหลวงของอินโดนีเซีย ที่อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล มีรายงานว่าพื้นที่จะจมน้ำราว 7.5 เซนต์เมตรต่อปี จาการ์ตามีประชากรแออัดมาก และเมืองเต็มไปด้วยมลพิษ รัฐบาลอินโดนีเซียกำลังพิจารณาย้ายเมืองหลวงไปที่อื่น โดยหนึ่งในตัวเลือกสำคัญคือเกาะบอร์เนียว

96

ประชาชนของเจ้าชายฟิลิป ดยุกแห่งเอดินบะระ พระราชสวามีในสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ 2 พระองค์เสด็จ เป็นประธานในพิธีสวนสนามของหน่วยนาวิกโยธิน เมื่อ 2 ส.ค. ที่ผ่านมา โดยเป็นการปฏิบัติพระราชกรณียกิจอย่างเป็นทางการครั้งสุดท้าย เนื่องจากมีพระชนมายุมากแล้ว

ภาพ AFP

ภาพ ihabitat.com

พิพิธภัณฑเด็ก บรุกลินปรับ หลังคาเป็นศูนย์เรียนรู้พื้นที่สีเขียว

เมื่อคนเมืองไม่มีโอกาสได้พบเห็นพื้นที่สีเขียว พิพิธภัณฑเด็กบรุกลินจึงปรับพื้นที่หลังคาใหม่ให้เป็นพื้นที่ป่า เปิดโอกาสให้เด็กๆ ได้เรียนรู้ธรรมชาติใจกลางเมือง สุดล้ำดาร์กที่ผ่านมาพิพิธภัณฑแห่งนี้เปิดตัวพื้นที่ 20,000 ตารางฟุตบนหลังคา โดยออกแบบให้มี 4 ส่วนคือ พื้นที่ป่า สนามเด็กเล่น เลานจ์ และศูนย์อาหาร กลายเป็นศูนย์เรียนรู้ที่เด็กๆ ในเมืองจะได้สำรวจโลกธรรมชาติ ได้เล่นกลางแจ้งในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย สลับกับการเรียนรู้ผ่านนิทรรศการที่มีเนื้อหาสำหรับเด็กๆ ขณะเดียวกันพื้นที่ด้านบนยังสามารถดัดแปลงเป็นสถานที่จัดงานเชิงวัฒนธรรมและประสบการณ์อื่นๆ ที่สอดคล้องกับพันธกิจของพิพิธภัณฑนี้ในการให้การศึกษแก่เด็กๆ ด้วยรูปแบบที่เด็กสามารถมีปฏิริยาโต้ตอบหรือมีส่วนร่วมได้

IN HISTORY

ภาพ wellcomeimages.org

FROM EINAR TO LILI

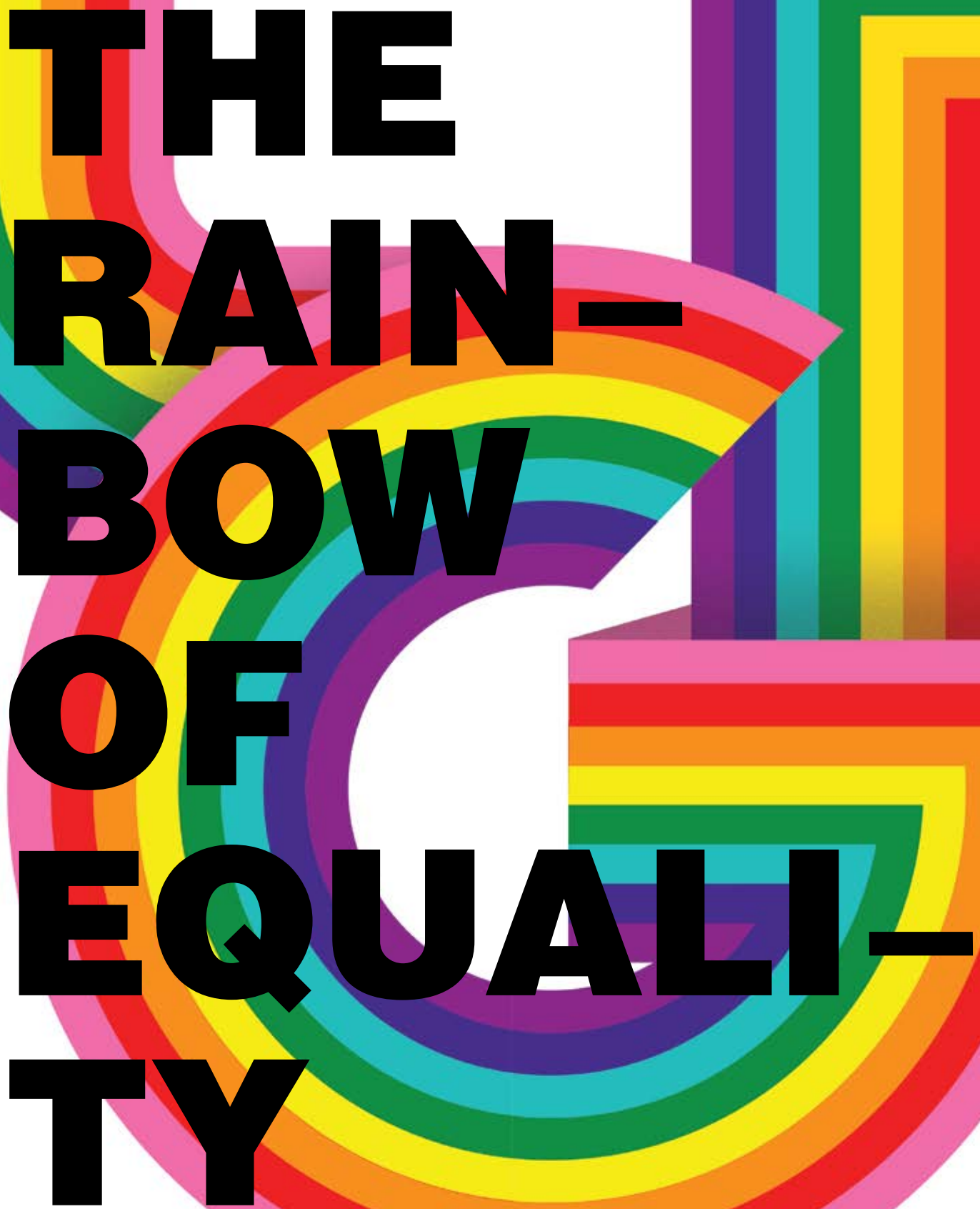
ลิลี อิลเซ เอลเวเนส (28 ธันวาคม 1882 - 13 กันยายน 1931) เป็นหญิงข้ามเพศชาวเดนมาร์กที่กลายเป็นคนใช้รายแรกของโลกที่เข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศในปี 1930 และเปลี่ยนชื่อจากไอนาร์ เวเกเนอร์ เป็น ลิลี อิลเซ เอลเวเนส ก่อนจะได้ฉายาจากสื่อฉบับหนึ่งในบ้านเกิดว่า ลิลี เอลเบ ภาพนี้ถ่ายในปี 1926

Jeep

Jeep, the Jeep grille and related logos, vehicle model names and trade dress are trademarks of FCA US LLC and used under license by Beyond Ray. © 2017 FCA US LLC.

COVER STORY

THE RAIN- BOW OF EQUALI- TY

ฟ้าหลังฝนย่อมสดใสเสมอ และบ่อยครั้งเราก็โชคดีพอจะได้เห็นสายรุ้งพาดผ่านเพิ่มสีสันให้กับบรรยากาศโดยรอบ แต่ภาพเหตุการณ์ก่อนหน้านั้นอาจจะเป็นพายุโหมซัดสาดอย่างบ้าคลั่ง จนคนที่อยู่ท่ามกลางสายลมกระโชกแปรปรวนแทบเอาตัวไม่รอด

หากเปรียบชีวิตเป็นเรือเดินทะเลเส้นทางโคจรกลางมหาสมุทรย่อมต้องผ่านอุปสรรคเป็นยอดคลื่นสูงต่ำพอให้เรือได้มีประสบการณ์กลางพายุ เพื่อที่ว่าเมื่อรุ้งปรากฏตัวในภายหลัง จะเรียกรอยยิ้มให้ฉาบทาบนใบหน้าคนบนเรือ จนดูสดใสไม่แพ้ปรากฏการณ์หลากสีทางธรรมชาติที่ขอบฟ้าเช่นกัน

จากพายุและอุปสรรคนานา มนุษย์ในปัจจุบันผ่านพัฒนาการทางสังคมจนเรามีความหลากหลายมากกว่าเพศ โดยกำเนิดที่แบ่งแยกแค่หญิง-ชาย ความแตกต่างแยกย่อยทางเพศสภาพ ในยุคนี้ได้รับการจัดแบ่งจนมีจำนวนมากกว่าแถบของสีรุ้งที่เป็นเครื่องหมายแทนความหลากหลายทางเพศ

แต่การต่อสู้เพื่อให้สีของรุ้งแต่ละแถบได้รับการยอมรับเพื่อสิทธิความเท่าเทียมบนพื้นฐานความเป็นมนุษย์ของแต่ละปัจเจกบุคคลยังดำเนินต่อไป

ความเท่าเทียมมีจริงหรือไม่ และการต่อสู้เพื่อยอมรับในตัวตน และการดิ้นรนเพื่อให้มีที่ทางในสังคมมีผลต่อบุคคลที่เป็นตัวแทนแต่ละกลุ่มอย่างไร THE STANDARD ฉบับนี้เปิดโอกาสให้รุ้งสีหลัก 4 กลุ่ม คือ L G B T พุดเรื่องพัฒนาการของประเด็นเรื่องเพศในเมืองไทย รวมทั้งการโอบรับเพศที่หลากหลายเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และการบิบบิ้น กัดกัน กอดกัน ที่คนส่วนใหญ่อาจจะมองไม่เห็น ทำให้การเปิดเผยตัวตนตามเพศที่เลือกแล้วของคนเหล่านี้เป็นประสบการณ์กลางพายุ มีดกะมื่น เพื่อรอวันได้เห็นรุ้งทอทาบกับผืนฟ้า เป็นเรื่องที่น่ารู้อย่างยิ่ง

ไปพบกับการเดินทางของแถบสีรุ้งกัน...

SEXUALITY

สีชมพู หมายถึง เพศวิถี

LIFE

สีแดง หมายถึง ชีวิต

HEALING

สีส้ม หมายถึง การเยียวยา

SUNLIGHT

สีเหลือง หมายถึง แสงอาทิตย์

NATURE

สีเขียว หมายถึง ธรรมชาติ

THE HISTORY OF THE RAINBOW FLAG

ART

สีฟ้าหรือเทอร์ควอยส์ หมายถึง ศิลปะ

SERENITY

สีคราม หมายถึง ความสงบ

SPIRIT

สีม่วง หมายถึง จิตวิญญาณ

เคยสงสัยกันหรือไม่ว่าทำไมงาน Pride ทั่วโลกถึงเต็มไปด้วยธงสีรุ้งปลิวสะบัดพลิวไสว และพัฒนาการของแถบสีรุ้งมีที่มาจากไปอย่างไร

ใครยังไม่รู้ก็จะได้รู้ ใครรู้แล้วก็จะได้ทำความเข้าใจกันอีกสักครั้ง

ก่อนหน้านี้อสังคมา กลุ่ม LGBT ใช้สัญลักษณ์หลากหลายในการแสดงตัวตน เคยมีการใช้สามเหลี่ยมสีชมพูเป็นสัญลักษณ์แทนกลุ่มเกย์โดยเฉพาะในยุคทศวรรษ 1970 เพื่อระลึกถึงกลุ่มนักโทษที่ถูกนาซีในเยอรมนีส่งเข้าค่ายกักกัน เพราะเป็นโฮโมเช็กชวล โดยนักโทษกลุ่มนี้จะต้องสวมเสื้อที่มีสัญลักษณ์สามเหลี่ยมคว่ำสีชมพู คาดกันว่าในระหว่างปี 1933-1945 มีผู้ชายประมาณ 100,000 คนถูกจับในข้อหาร่วมเพศ และครึ่งหนึ่งถูกตัดสินลงโทษ การนำมาใช้ในภายหลังปรับให้เป็นสามเหลี่ยมหายและเป็นที่ยอมรับในงานไพรด์และการเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องสิทธิชาวเกย์ โดยในภายหลังมีความนิยมเป็นธงเฉพาะธงสีรุ้งเท่านั้น

ธงสีรุ้งมีที่มาจาก กิลเบิร์ต เบเกอร์ และเกี่ยวข้องกับ ฮาร์วีย์ มิลค์ ถูกต้องแล้ว ฮาร์วีย์ มิลค์ เป็นหมู่เกย์ที่เปิดเผยตัวตนคนแรกที่ได้รับเลือกให้มีส่วนทางการเมือง ในเทศบาลนครซานฟรานซิสโก

หมู่คนเดียวกันกับที่ ลอน เพนนี ถ่ายทอดเรื่องราวชิ้นจอกใหญ่ในหนังสือ *Milk* จนคว้าออสการ์ตัวที่สองในชีวิตนั้นล่ะ

กิลเบิร์ตและฮาร์วีย์พบกันในปี 1974 สามปีก่อนที่ฮาร์วีย์จะได้รับเลือกตั้งเข้าสู่การเมืองระดับท้องถิ่น นอกจากจะรณรงค์เรียกร้องเสรีภาพให้เกย์ด้วยกัน ฮาร์วีย์ยังเป็นคนที่ท้าทายให้กิลเบิร์ตคิดสัญลักษณ์ที่ให้อารมณ์ในแง่บวกมาแทนที่สามเหลี่ยมชมพูเพื่อใช้ในชุมชนชาวเกย์

กิลเบิร์ตเป็นทหารปลดประจำการในต้นทศวรรษ 1970 และเริ่มเรียนรู้การเย็บผ้าด้วยตัวเอง และเป็นเกย์ที่รณรงค์เรียกร้องสิทธิของคนกลุ่มนี้ กิลเบิร์ตมุ่งมั่นประดิษฐ์ธงตามคำท้าด้วยความช่วยเหลือจากอาสาสมัคร และเย็บแถบผ้าแปดสีสดใส่เข้าด้วยกันเป็นธงผืนใหญ่ แต่ละสีเป็นตัวแทนของแต่ละสิ่ง

25 มิถุนายน 1978 ธงผืนดังกล่าวโบกสะบัดในงาน San Francisco Gay Freedom Day Parade เป็นครั้งแรก ก่อนที่จะได้รับการดัดแปลงเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน บ้างก็มีหกสีหกแถบ เจ็ดสีเจ็ดแถบ แต่ถ้าวามๆ แล้วดูเป็นสีรุ้ง ก็ถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มเกย์ได้เหมือนกัน ก่อนที่จะขยายความครอบคลุมถึงกลุ่มเพศหลากหลายทั้งหมดแบบในปัจจุบัน

A**AGENDER**

ไม่มีเพศ หรือบุคคลที่ไม่ระบุว่ามีอัตลักษณ์ทางเพศ ซึ่งจำแนกเป็นชายหรือหญิง หรือบุคคลที่ระบุตัวเองว่าเป็นคนไม่มีอัตลักษณ์ทางเพศ

ANDROGYNOUS (ADJ.)

หมายถึงมีลักษณะทั้งสองเพศรวมกัน คือความเป็นเพศชายและเพศหญิงรวมกัน หรือไม่แสดงออกทางเพศตามแบบแผน

ANDROSEXUAL

หมายถึงคนที่มีความรู้สึกสนใจในเพศชาย

AROMANTIC

คนที่ไม่มีความรู้สึกหรือแทบไม่มีความรู้สึกโรแมนติกกับผู้อื่น

ASEXUAL

ไม่ฝึกฝืนในทางเพศ ขาดความสนใจทางเพศ ไม่ให้ความสนใจต่อกิจกรรมทางเพศ

B**BIGENDER**

คนที่มีลักษณะและการแสดงออกเหมือนทั้งผู้หญิงและผู้ชายตามขนบของสังคม

C**CISGENDER** หรือ **CIS**

หมายถึงคนตรงเพศ หรือบุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศตรงกับเพศทางชีววิทยาเมื่อแรกเกิด

CROSS-DRESSER

หมายถึงคนที่ชอบแต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามเป็นครั้งคราว

D**DEMIROMANTIC**

คนที่ไม่รู้สึกถึงใครแมนติดกับคนอื่น จนกว่าจะสร้างความสัมพันธ์แน่นแฟ้นก่อน

DEMISEXUAL

คนที่ไม่รู้สึกสนใจทางเพศกับผู้อื่น トラนไวด์ยังไม่เกิดความรู้สึกรักหรือชอบคนนั้นก่อน

THE DEFINITIONS ABOUT SEXES

เราเข้าใจดีว่าการเปิดใจยอมรับเพศสภาพที่ตนเองเลือก การเปิดอกพูดกับคนใกล้ตัวในครอบครัว และการเปิดเผยความเป็นตัวตนสู่โลกกว้าง คือการทลายกรอบหรือขนบทางสังคมที่กลุ่มคนหลากหลายทางเพศประสบมาด้วยตนเอง จนไม่ต้องการจะให้ใครมาสร้างแนวคิดกรอบตัวตนของตนอีกต่อไป

กระนั้นก็ตาม การจะทำความเข้าใจเรื่องความหลากหลายทางเพศในยุคปัจจุบัน คงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องมีค่านิยมกลุ่มคนแต่ละกลุ่ม และคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องเพศในปัจจุบัน เพราะนอกเหนือจากกลุ่ม LGBT ที่เราสัมผัสได้ในเล่มนี้ ยังมีบุคคลอีกหลายกลุ่มที่มีคำจำกัดความเฉพาะให้เราได้เรียนรู้ เพื่อการทำความเข้าใจร่วมกันอย่างน้อยก็ในแง่มุมมองทางวิชาการ

G**GENDER BINARY**

หมายถึงแบ่งเป็นสองเพศ คือแนวคิดที่กำหนดเพศสภาพแน่นอนว่าเป็นชายหรือหญิง โดยอิงกับเพศกำเนิด

GENDER EXPRESSION

การแสดงออกทางเพศ คือการแสดงออกภายนอกถึงอัตลักษณ์ทางเพศของแต่ละบุคคล และการแสดงออกที่รับรู้ในสายตาของผู้อื่น โดยทั่วไปมักรวมถึงเสื้อผ้าหน้าผม กิริยา การพูดจา และภาษากาย การแสดงออกทางเพศเป็นศิลปะเรื่องกับรสนิยมทางเพศ

GENDER-FLUID

เพศที่เลื่อนไหลไปมา หมายถึงคนที่มีอัตลักษณ์ทางเพศ หรือการแสดงออกทางเพศเปลี่ยนแปลงไปมาระหว่างผู้ชาย/ความเป็นชาย และผู้หญิง/ความเป็นหญิง

GENDER IDENTITY

อัตลักษณ์ทางเพศ หมายถึงความรู้สึกภายในของบุคคลเกี่ยวกับเพศสภาวะ ซึ่งอาจจะสอดคล้องหรือตรงข้ามกับเพศโดยกำเนิดของตน รวมทั้งความรู้สึกทางสรีระ และการแสดงออกทางเพศสภาวะ เช่น การแต่งกาย การพูดจา และกิริยาอื่นๆ

GYNESEXUAL

ใช้ธิบายคนที่มีความรู้สึกสนใจในลักษณะทางกายภาพของเพศหญิง

H**HETEROSEXUAL**

รักต่างเพศ

HOMOSEXUAL

รักร่วมเพศ

I**INTERSEX**

คนที่เพศกำกวม ใช้ธิบายบุคคลที่เกิดมาพร้อมกับสรีระทางเพศหรืออวัยวะสืบพันธุ์ที่กำกวม คืออาจมีลักษณะที่ไม่ตรงกับเพศชายหรือหญิง หรือมีอวัยวะสืบพันธุ์ทั้งสองเพศ

P**PANROMANTIC/PANSEXUAL**

ผู้ที่มีแรงดึงดูดในการสร้างอารมณ์โรแมนติกกับคนหลากหลายทางเพศ หรือผู้ที่มีความสิ้นไหวทางเพศ

POLYROMANTIC/POLYSEXUAL

มีความสนใจในคนหลายเพศ แต่ไม่ครบทุกเพศแบบ panromantic/pansexual

Q**QUEER**

หมายถึงคนไม่ปิดกั้นทางเพศ ใช้ธิบายกว้างๆ สำหรับคนที่ไม่ได้กำหนดว่าจะต้องรักคนต่างเพศหรือคนเพศเดียวกัน เคยเป็นคำในเชิงลบ แต่บางคนใช้เป็นคำที่แสดงถึงความภูมิใจในอัตลักษณ์ที่แตกต่าง

S**SAPIOSEXUAL**

หมายถึงคนที่หลงใหลในปัญญาและความเฉลียวฉลาดมากกว่ารูปลักษณ์ภายนอก

SEXUAL ORIENTATION

วิถีทางเพศหรือรสนิยมทางเพศ เป็นความรู้สึกพึงใจที่บุคคลคนหนึ่งมีต่อคนอื่น ไม่ว่าจะคนเพศเดียวกัน เพศตรงข้าม ทั้งสองเพศ หรือไม่มีความชอบในเพศหรือเพศสภาพใดเป็นพิเศษ

SKOLIOSEXUAL

คนที่มีความรู้สึกสนใจทางเพศได้ก็ไม่ได้เป็น cisgender

T**TRANSSEXUAL**

คนแปลงเพศ หรือคนที่มีอารมณ์และจิตใจไม่ตรงกับเพศกำเนิด

LES BIS MORE

เรื่อง นิธินาฏ บุโสภณานนท์ ภาพ วรงค์ ยี่ดวง

กว่า 30 ปีที่แล้ว ประเทศไทยยังอยู่ในยุคที่ใครหลายคนเลือกเก็บงำตัวตนจริงแก่ไว้หลังม่านประเพณี ยุคที่สังคมยังไม่คุ้นเคยหรือเปิดใจในเรื่อง 'ความหลากหลายทางเพศ' กลับมีคนจำนวนหนึ่งรวมตัวกันก่อตั้งกลุ่มสนับสนุนและปกป้องสิทธิของคนหลากหลายทางเพศ ทำให้สังคมไทยเริ่มรับรู้และตระหนักถึงการมีอยู่ของหญิงรักรหญิงในนามกลุ่ม 'อัญจารี'

อัญชนา สุวรรณานนท์ คือหนึ่งในแกนนำที่ก่อตั้งกลุ่ม 'อัญจารี' เธอผ่านความบอบช้ำและบาดเจ็บจากการถูกสังคมตีตรามานับไม่ถ้วน โดยเฉพาะการยื่นหัตถ์ตอบคำถามของสื่อสาธารณะที่พยายามหมิ่นความเป็นมนุษย์ เช่น "จะแนะนำพ่อแม่อย่างไรไม่ให้เลี้ยงลูกออกมาเป็นแบบนี้?"

ตลอดเส้นทางที่ฝ่าฟันอคติแห่งเพศ จนมาถึงวันนี้ที่ 'ดูเหมือน' สังคมไทยจะยอมรับและเข้าใจเรื่องความหลากหลายทางเพศมากขึ้น THE STANDARD ได้ฟังเรื่องเล่าและมุมมองจากประสบการณ์การต่อสู้ของเธออีกครั้ง

"ถ้ามองเฉพาะกลุ่มคนที่สังคมตีตราว่าเป็นผู้ที่แตกต่างออกไปในเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศนะคะ ตอนนั้นก็นับว่าดีขึ้นกว่าเมื่อก่อน เพราะลักษณะของการก็อดกันออกไปหรือทำที่รังเกียจลดลง ความเข้าใจหรือการต้อนรับเข้าสู่พื้นที่ต่างๆ ดีขึ้น หรือแม้แต่การยอมรับในระดับครอบครัวก็มีมากขึ้น"

แม้บรรยากาศของสังคมจะดูเหมือนโอนอ่อนผ่อนปรนมากขึ้น แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าอุปสรรคที่คนหลากหลายทางเพศต้องเผชิญจะลดน้อยหรือเปลี่ยนรูปแบบไป อัญชนาบอกว่ามีปรากฏการ 3 ด้านที่

กลุ่มคนเหล่านี้จะต้องผ่านพ้น โดยความยากอันดับแรกคือเริ่มต้นที่ตัวเอง

"การไม่ยอมรับตัวเองและความสับสนในใจที่อาจจะเกิดขึ้น อันสืบเนื่องจากความรู้สึกของตัวเองสวนทางกับสิ่งบ่งบอกทางสังคมรอบๆ ตัว นี่คืออุปสรรคขั้นแรก"

"ความยากลำบากถัดมาคือ ครอบครัว พ่อแม่ โดยเฉพาะครอบครัวไทย หรือครอบครัวชาวเอเชียที่เราต้องทำตามสิ่งที่ผู้ใหญ่ต้องการมากอยู่เหมือนกัน มันไม่ได้เหมือนคนในยุโรปหรือในสังคมอื่นที่พออายุ 18 ก็เป็นตัวของตัวเองได้แล้ว แต่สังคมไทยเราจะเป็นเด็กหรือลูกอย่างยาวนานมากเลย ดังนั้นครอบครัวอาจจะไม่ได้ทั้งอุปสรรค หรือเป็นที่ปกป้องเราก็ได้"

ความยากลำบากอย่างที่สามคือ 'สังคม' ซึ่งมีโครงสร้างที่ซับซ้อน ความเชื่อ วัฒนธรรมที่สั่งสมมายาวนาน อัญชนาเปิดประเด็นชวนขบคิดว่า คนเราไม่ค่อยตั้งคำถามกับสิ่งที่ 'คิด' ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ

"คนเราถูกหล่อหลอมมาแล้วด้วยการเลี้ยงสอนจากสังคมว่าเป็นอย่างนี้ไม่ถูกนะ มันนำทฤษฎี มันผิดธรรมชาติ เป็นความตระหนักที่ตัวเองได้สั่งสมจากการเติบโตมาเรื่อยๆ โดยที่ไม่ได้มีใครมาบอกตรงๆ เรายังจำความรู้สึกของตัวเองที่กลัวคนอื่นจะรู้ว่าเรามีความคิดอย่างไรต่อผู้หญิงได้ พอไปทำงานก็กังวลว่าคนที่ทำงานจะรู้ นี่พูดถึงในยุคก่อนที่จะถูกตีตราคือ คือถูกมองว่าเป็นคนที่ไม่สมรรถนะในการทำงานด้วยกว่าคนอื่น"

"ทั้งละครทีวี หรือวรรณคดีอะไรทั้งหลาย ก็จะมีแต่เรื่องราวความรักต่างเพศระหว่างชายหญิง มีตัวละครที่ถูกมองว่าผิดปกติเป็นตัวรองที่อาจจะเป็นตัวตลกถูกรังแก นี่คือการสั่งสอนคนอย่างละเอียดลออมาก แม้แต่หนังสือพิมพ์ใหญ่ๆ ระดับประเทศ ก็เคยเขียนพาดหัวว่าเยาวชนไทยตอนนี้เป็นทอมดี้กันไปเยอะแล้ว เป็น 'สวะสังคม'"

"แต่ละสังคมก็สร้างกรอบจากวัฒนธรรมที่ก่อร่างมายาวนาน รายละเอียดต่างกันไป แต่ที่สุดแล้วมันจะไปสรุปว่าคนเรามีสองเพศคือชายกับหญิง หมายความว่าถึงในเชิงสรีระที่เกิดมา สังคมไม่มีพื้นที่ให้คนที่เกิดมาเป็นคนที่มิใช่เพศก้ำกวม (intersex) คือคนที่มืองค์ประกอบของสองเพศอยู่ในคนเดียว (biological sex) ในบางสังคมเด็กที่เกิดมาเป็นคนที่มิใช่เพศก้ำกวมอาจจะถูกฆ่าทิ้ง หรือถูกปิดเงียบ ถ้าในสหรัฐอเมริกาอาจจะให้หมอผ่าตัดตกแต่งอวัยวะตั้งแต่แบเบาะ"

"สังคมมีคอนเซ็ปต์ว่าผู้ชายเรามีแค่นี้ ชายมีจุดหญิงมีจุด ตามมาด้วยความคาดหวังอัตลักษณ์ทางเพศที่สืบเนื่องจากการมีจุดมีจุดของคุณนั่นแหละ คนส่วนมากรวมทั้งเราด้วยก็เติบโตมาภายใต้การกล่อมเกลายของวัฒนธรรมเหล่านี้ ทำให้มองไม่เห็นอะไร"

ความเกี่ยวพันทางสังคมของมนุษย์ ทำให้คนมากมายเลือกจะอยู่กับการปิดบังตัวตนเพื่อความอยู่รอด เพื่อให้คนรอบข้างยอมรับ เพื่อที่พ่อแม่จะไม่ถูกสังคมหรือญาติพี่น้องมองด้วยสายตาตัดสิน แม้จะเข้าใจเงื่อนไข

ทั้งหมดนี้ดี แต่วันหนึ่งเธอก็ต้องลุกขึ้นมาพูดกับสังคม

“เราตั้งกลุ่มขึ้นมา เพราะรู้สึกเดือดเนื้อร้อนใจกับสภาพที่ถูกกดขี่ ตอนที่ทำเรื่องสิทธิสตรี มีการจัดกลุ่มพูดคุย นำเสนอในเชิงนโยบายที่อยากแก้ไขให้เกิดความเท่าเทียม ระหว่างนั้นก็ยังได้ยินคำพูดในเชิงตลกขบขันถึงคนรักเพศเดียวกัน หญิงรักหญิง หรือว่าชายรักชาย เมื่อก่อนไม่มีคำพวกนั้นนะคะ คำเหล่านี้เป็นคำที่กลุ่มอัญจารีช่วยกันคิดขึ้นมา เพราะเราต้องการหาคำที่ไม่ผูกติดกับการกีดกัน”

เมื่อถามถึงความแตกต่าง หรือความยากง่ายระหว่างการเรียกร้องความเท่าเทียมทางเพศ ของกลุ่มหญิงรักหญิงกับกลุ่มหลากหลายทางเพศอื่นๆ อัญชนาบอกว่าคงต้องเริ่มจากการทำความเข้าใจบริบทและค่านิยมในแต่ละยุคสมัยก่อน

“เราโตมาในยุคที่สังคมมีกฎเกณฑ์ที่ระแวดระวังความเกี่ยวพันระหว่างชายหญิง สังคมสนับสนุนเด็กผู้หญิงให้อยู่กันในกลุ่มผู้หญิงมากกว่า แล้วผู้ชายที่สนใจชายเขาก็อยู่ด้วยกัน โอกาสจะมาเกี่ยวข้องกับกลุ่มหญิงรักหญิงมันก็น้อยลงไปอีก ในแง่ของการ

เรียกร้องสิทธิมันจึงถูกแยกไปโดยปริยาย

“แต่ที่ยากในแง่ของความเป็นหญิง เพราะสังคมมีกลไกบางอย่างที่ควบคุมผู้หญิงอยู่ เช่น ผู้หญิงที่มีอะไรกับผู้ชายโดยไม่ได้แต่งงาน หรือมีอะไรแค่เพื่อสนุกๆ ในปัจจุบันมีแค่คนบางกลุ่มที่ยอมรับได้ ในขณะที่สังคมกระแสหลักก็ยังมองในเชิงการตีตราอยู่ดี แต่ก็น่าแปลกที่หากย้อนกลับไปประมาณ 20 ปีก่อน ตอนที่อัญจารีเรียกร้องให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเปิดรับการสอบเข้าของนักศึกษาทุกเพศ เพราะระเบียบในเวลานั้นเขาเขียนว่าห้ามกลุ่มที่มีความเบี่ยงเบนทางเพศ เราก็ทำเรื่องเป็นจดหมายร้องเรียนไปยื่นกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ปรากฏว่าสื่อมวลชนสนใจ มีการตีเบตกันเยอะมาก กระทรวงศึกษาธิการก็ส่งตัวแทนมาตีเบตกันในทีวี เขาก็บอกว่ามีทำทางนิดๆ หน่อยๆ ไม่เป็นไร แต่อย่าให้ถึงขั้นทาปากแดง ทาเล็บแดงมาแล้ววันนั้นหมายถึงจริงใจแล้วเขาจะส่งผู้ชายที่ไม่ทำตามกรอบที่สังคมคาดหวังให้ทำตามความเป็นชาย

“จริงๆ แล้วสมัยก่อนหญิงข้ามเพศเจอสถานการณ์ที่ถูกกดขี่มากพอสมควร เมื่อตอนเด็กๆ เราจำได้ว่า

อาชีพเดียวของคนกลุ่มนี้ที่เคยเห็นคือ ช่างทำผม เราก็เคยสงสัย เอ๊ะ แล้วเขาไม่ต้องทำมาหากินอย่างอื่นกันหรือ ในขณะที่ผู้หญิงเรา แม้แต่สหประชาชาติก็มีอนุสัญญาจัดการเลือกปฏิบัติระหว่างชายหญิง และประเทศไทยได้ไปลงนามไว้ ทำให้นักการเมืองไทยต้องแก้ไขกฎหมายหลายอย่าง เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมระหว่างชายหญิง ก็ค่อยๆ เปิดประตูให้ผู้หญิงมากขึ้น

“การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ไม่อยากให้มองแค่ว่าเดี๋ยวนี้หญิงรักหญิง ชายรักชาย คนข้ามเพศสามารถเปิดเผยตัวเองได้เท่านั้น แต่โอกาสการปฏิสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงหลายๆ อย่างก็เปลี่ยนไปเยอะ สมัยเราเด็กๆ สามัภรรยาเดินข้างถนนแล้วจูงมือกันยังถูกคนอื่นมองค่อนแคะ นี่คือระหว่างชายกับหญิงนะคะ (หัวเราะ) คนสมัยนี้อาจจะนึกภาพไม่ออกด้วยซ้ำ เดิมนั้นคนมีอิสระมากขึ้น สังเกตสิคะตอนนี้โรงแรมเล็กๆ ที่มีเบอร์รี่ก็ไม่ค่อยจะมีแล้ว เพราะไม่จำเป็นแล้วเดี๋ยวนี้คนสามารถใช้เวลาส่วนตัวร่วมกันในพื้นที่ที่เขาเลือกเองได้ ไม่ต้องซุกอยู่หลังม่าน”

ในขณะที่สภาพสังคมเปลี่ยนไป อัญชนาบอกว่า

ความคิดความเข้าใจของตัวเองก็เปลี่ยนไปมากเช่นกัน จากวันที่พยายามจัดแจงตำแหน่งตัวเอง สุวันที่อยู่จะหลายกรอบอัตลักษณ์ต่างๆ ลง

“แต่ก่อนนี้ เวลาเราถกเถียงกับคนอื่นที่เป็นคนรักต่างเพศ เราจะบอกว่าฉันขอเป็นคนรักเพศเดียวกัน คือพยายามจะยืนยันตัวตนของเราว่าเป็นแบบนี้ แต่หลายปีมานี้รู้สึกว้า จริงๆ แล้วเราจำเป็นไหมที่จะต้องไปต่อสู้ว่าเราเป็นคนรักเพศเดียวกัน เขาเป็นว่าเราไม่ขออยู่กับกรอบที่สังคมกำกับมาโดยวัฒนธรรมหรือธรรมเนียมต่างๆ ได้ไหม เราจะเป็นอย่างไรก็ได้”

“เราต้องตั้งอัตลักษณ์กันไปอีกยาวถึงไหน ทำไมเราต้องไปสร้างกรอบใหม่ มนุษย์มีอิสระ มีศักยภาพ กว้างไกลกว่ากรอบที่สังคมให้มา เราพยายามเข้าใจคนอย่างทีแต่ละคนเป็นเด็กที่ใหม่ และเสนอแก็กกฎหมายที่สามารถคุ้มครองรองรับความเป็นคนของทุกคนได้”

เมื่อถามว่าในขณะที่มีการพูดถึงประเด็นความลื่นไหลทางเพศสภาพ (gender fluidity) กันมากขึ้น อัญชนาอธิบายว่าสังคมอาจเข้าใจว่าหมายถึงบุคคลที่สามารถรักและถูกรักได้จากคนเพศต่างๆ แต่สำหรับเธอแล้ว เธอมองในแง่ที่ว่าคนเราจะเป็นอย่างไรก็ได้ และสังคมไม่ต้องขังขี้ขี้ก๊วย ทว่ามันจะเป็นเรื่องยากหรือไม่ในการทำลายกรอบความคิดของสังคม ที่กำหนดให้ระบุอัตลักษณ์ทางเพศตั้งแต่ลืมตาดูโลก

“เริ่มต้นที่ยอมรับและเคารพว่าคนเท่าเทียมกัน อันดับที่สองคือ มองเห็นว่าสิ่งที่เราเชื่อว่ามันนั้นจริงๆ แล้วเป็นสิ่งที่ถูกวัฒนธรรมและธรรมเนียมต่างๆ กำหนดมา เพราะฉะนั้นทุกอย่างมันเปลี่ยนได้ ถ้าเราสามารถยืดสองกรอบนี้ไว้ ก็จะสามารถใช้สายตาอีกแบบหนึ่งมองข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้”

“ประเด็นสำคัญคือเราไม่ไปทำลายกรอบเก่าแล้วสร้างกรอบใหม่ แต่เราหลายเพื่อสร้างมาตรฐานที่ตระหนักและยอมรับความเป็นคนเท่าๆ กัน ซึ่งจริงๆ ส่งผลกระทบถึงทุกคนหมด แม้แต่คนที่คิดว่าฉันไม่ใช่ LGBT จริงๆ คือเขามองไม่เห็นว้า ชีวิตเขาก็ได้รับผลกระทบจากกรอบต่างๆ เช่นกัน มันเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับมนุษย์ทุกคน และสิทธินั้นก็คุ้มครองคุณ ยกตัวอย่างแบบติดตลกนะคะ ถ้าวันหนึ่งคุณออกจากบ้านมาเจอสังคมที่ยอมรับเฉพาะคนรักเพศเดียวกัน แต่คุณรักต่างเพศ คุณต้องแอบซ่อนตัวเองไว้ ไปที่ไหนก็เจอแต่คนดูถูกการเป็นแฟนกับคนต่างเพศ คุณจะรู้ได้ยังไงว่าสังคมมันอาจจะไปถึงแบบนั้นในสักวันหนึ่ง สาระสำคัญที่อยากบอกคือ คุณไม่ต้องไปตัดสินสิ่งที่เขาเป็นเด็กว่า มันเป็นเรื่องของทั้งชายรักชาย หญิงรักหญิง หญิงรักชาย

“เราต้องตั้งอัตลักษณ์ กันไปอีกยาวถึงไหน ทำไมเราต้องไปสร้าง กรอบใหม่ มนุษย์มี อิสระ มีศักยภาพ กว้างไกลกว่ากรอบ ที่สังคมให้มา เราพยายาม เข้าใจคนอย่างทีแต่ละคน เป็นดีกว่าไหม”

ทุกคนได้รับสิทธิเท่ากัน เป็นเรื่องของการสร้างบรรทัดฐาน ทำสังคมให้เป็นสังคมที่เปิดกว้างและเคารพความเป็นมนุษย์

“สังคมไทยยอมรับสิทธิและการไว้สิทธิมากกว่ายอมรับหลักการสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นอุปสรรคในการทำงานของทุกๆ กลุ่ม ในสังคมเรายังมีคนที่ถูกทำให้เป็นคนชายขอบ ถูกรังแก ยกตัวอย่างทุกวันนี้ประเทศไทยก้าวหน้าจะเป็นประเทศ 4.0 แต่ยังมีคนที่เกิดและเติบโตทีนี้โดยไม่มีเลขประจำตัว 13 หลัก เป็นไปได้อย่างไร

“เพื่อนเราหลายคนเป็นคนยุโรปมาเมืองไทยแล้วบอกว่า สังคมไทยให้พื้นที่การดำรงอยู่ของคนข้ามเพศมากกว่ายุโรปเสียอีก เรายกยอมรับว้ามี แต่ไม่ไดยอมรับเท่ากัน ในยุโรปหลายๆ ที่ คนข้ามเพศหลายคนต้องถูกปิดให้สวมบทบาทชายหรือหญิงค่อนข้างชัดเจน แต่เนื่องจากเขามีมาตรฐานความเชื่อเรื่องสิทธิมนุษยชนเข้มแข็งกว่าเมืองไทย ทำให้มีการผลักดันนโยบายหรือออกกฎหมายที่ให้สิทธิคนกลุ่มนี้ ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายแบบมีส่วนร่วมในการเลือกผู้นำของตัวเอง ซึ่งบ้านเราไม่มีและคนตั้งคำถามกันน้อยมาก

“ที่พูดมานี้ส่วนใหญ่เน้นประเด็นคนข้ามเพศ แต่คนรักเพศเดียวกันในต่างประเทศเขามีอิสระกว่าบ้านเราตั้งนานแล้ว บ้านเราไม่มีกฎหมายที่คุ้มครองเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตให้คนรักเพศเดียวกันหรือคนข้ามเพศ

อัญชนาปิดบทสนทนาเกี่ยวกับเราว่า เธอเข้าใจดีว่าเรื่องการหลายกรอบเก่า โดยไม่สร้างอัตลักษณ์ใหม่เป็นเรื่องยาก ต้องอาศัยทั้งเวลาและการเปิดใจรับฟัง แต่อย่างไรก็จำเป็นต้องพูด สังคมใช้เวลาในการสร้างความเชื่อและวัฒนธรรมต่างๆ มากำกับมนุษย์และเธอเชื่อว่ามนุษย์เองนี่แหละที่จะต้องมองให้ทะลุและเลือกทางที่จะเปลี่ยนแปลง

“การที่เรามองว่าสังคมไม่เปิดกว้าง เราก็จะพยายามอาศัยกลไกแบบเดียวกับที่สังคมให้มากำกับคนต้องมีอัตลักษณ์แบบนั้นแบบนั้นเราก็ต้องมีอัตลักษณ์แบบนี้ อะไรก็แล้วแต่ มันก็ไม่จบแค่ เหมือน LGBT เมื่อก่อนมีแต่ G คือเกย์ ต่อมา มี L ต่อมาเกิดคำถามจะเอาแต่คนรักเพศเดียวกันได้ยังไง คุณไม่รู้หรือว่าคนที่รักทั้งสองเพศก็โดนรังแกเหมือนกัน ก็มี B ตามมา ไม่มีใครผิดที่ออกมาเรียกร้อง เพราะว่าเราถูกกด แต่เรากำลังมองต่อไปอีกว่า ที่เขาถูกกดเพราะว่าระเบียบวิธีคิด วัฒนธรรมของสังคม จำกัดไว้แค่ชายหญิงตามเพศกำเนิด และต้องจับคู่กับต่างเพศเท่านั้น กฎระเบียบวิธีคิดแบบนี้ต่างหากที่มีผลกระทบต่อคนทุกกลุ่ม

“อยากให้สังคมยอมรับความเป็นมนุษย์ โดยไม่ต้องไปค้นหาว่าเขาเป็นเพศอะไร แล้วก็จัดลำดับสถานภาพของคนคนนั้นจากสิ่งที่เห็น ทั้งที่สิ่งเหล่านั้นไม่ควรเป็นอุปสรรคไม่ว่าจะในด้านไหนก็ตาม”

STRI- VING FOR THE BEST

เรื่อง วิไลรัตน์ เอ็มเอียม ภาพ วรสมณ ไตรยศิกดา

ไอ้ต-พัฒนพงศ์ มณเฑียร ศิลปิน นักวาดภาพชื่อดัง เดินเข้ามาเจอเราตามเวลานัดที่ออฟฟิศของ THE STANDARD พร้อม โจนัส แพนหนุ่มนักเปียโนชาวเบลเยียม ทั้งคู่สวมชุดขาวสะอาดตั้งแต่หัวจรดเท้า ขาวสะอาดเหมือนผ้าใบแคนวาส พร้อมสำหรับการมีสีรุ้งทาบทา เพราะรู้ว่าเดี๋ยวช่างภาพของเราต้องใช้ธงสีรุ้งประกอบการถ่ายภาพ เขาจึงอยากให้เราสีรุ้งนั้นทำหน้าที่เหมือนงานศิลปะ แต่ไอ้ตย้ำว่าเขาไม่มีความจำเป็นต้องใช้ธงเพื่อเป็นตัวแทนอัตลักษณ์ใดๆ เพราะเขาแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเขาเป็นใคร มีบุคลิกและรสนิยมแบบใด ไม่ได้คิดว่าตัวเองแปลกไปกว่าคนปกติแต่อย่างใด เป็นเพียงผู้ชายคนหนึ่งก็รักผู้ชายอีกคนหนึ่ง

"Any kind of love is fine and beautiful"

ภายใต้ภาพลักษณ์ที่ยิ้มแย้มแจ่มใส โดยเฉพาะในวันที่เขามีความรักที่ลึกซึ้งเช่นนี้ ไอ้ตยังคงมีความแข็งแกร่งในการหยั่งยื่นต่อประเด็นความหลากหลายทางเพศเสมอ

"ไม่คิดว่าต้องประนีประนอม" ไอ้ตบอกเราเช่นนั้น

เมื่อเราถามว่าควรประนีประนอมกับสังคมที่อาจไม่เข้าใจหรือเปล่า

"เราคิดว่าทุกคนควรจะสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่คิดว่าไม่ใช่การประนีประนอมเพื่อให้ได้สิ่งที่ต่ำกว่า"

จนถึงวันนี้ คุณคาดหวังการเปลี่ยนแปลงอะไรอีกบ้างสำหรับสังคมไทยกับกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ

สิ่งที่เราอยากจะทำจริงๆ ก็คือกฎหมายเรื่องการแต่งงานของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ หรือกฎหมายคู่ชีวิต เพราะจะถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง หรือถ้าจะมีงานไพรด์ (Pride) ในไทย ก็อยากให้งานนี้สร้างความตระหนักและมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและกฎหมาย แบบนั้นถึงจะดีจริงๆ เพราะไม่อย่างนั้นการเดินทางในชววนไพรด์ด้วยชุดแฟนซี มันก็จะเป็นการตอกย้ำความคิดของสังคมมากขึ้นไปอีกว่า คนที่มีความหลากหลายทางเพศจะต้องมีลักษณะแบบเดียวกันหมด ทั้งที่พวกเขาก็คือคนธรรมดาที่แหละ อย่างตัวเราเองก็ไม่ได้รู้สึกว่าจะกินข้าวต้องไปกินที่ร้านอาหารสำหรับเกย์ เวลาไปเข้าห้องน้ำ ต้องไปเข้า

ห้องน้ำสำหรับเกย์ เราก็เป็นคนธรรมดาที่ไปซื้อของที่บิ๊กซี โลตัส อยู่บ้านทำสวน กลุ่มที่ต้องไปในที่สำหรับเกย์ตลอดเวลานี้ เราเรียกว่า professional gay ซึ่งเราเข้าใจนะ เพราะมันเหมือนเขารู้สึกปลอดภัยที่จะอยู่ตรงนั้น เนื่องจากที่อื่นๆ มันมีความไม่ปลอดภัยอยู่สูง เขาก็ต้องการที่ที่เขาสามารถแสดงตัวตนได้อย่างชัดเจน แต่สำหรับเรา เราไม่คิดว่าพอเป็นเกย์แล้วต้องยากถ้ายากแปลว่าตัดสินใจอยู่ เพราะสุดท้ายเราก็ต้องยอมรับตัวเองก่อน ทุกคนจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับตัวตนของตัวเองว่าคืออะไรกันแน่ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม ต้องค้นหาหนทางของตัวเองให้ได้ ซึ่งจะเจอช้าหรือเร็วไม่เท่ากัน แต่ทุกคนก็มีเส้นทางที่ต้องไป ถ้าคุณยอมรับตัวเองได้ มันก็จะง่ายขึ้นละ ที่เหลือก็คือคนรอบข้างคนที่เรารัก คนที่รักเรา หรือกระทั่งสื่อเอง ก็มีมีส่วนช่วยสร้างความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศด้วย

แล้วสื่อที่ควรจะเป็นเพื่อทำหน้าที่สื่อสารเรื่องของคนหลากหลายทางเพศควรจะเป็นอย่างไร

สื่อควรจะสนใจคนในแง่ความเป็นคนมากกว่าจะไปสนใจว่าเขาทำอะไรกันบนเตียง แล้วจริงๆ คนที่เป็นสื่อ

“สื่อควรจะสนใจ
คนในแง่ของ
ความเป็นคน
มากกว่า
จะไปสนใจว่า
เขากำอะไรกัน
บนเตียง”

ส่วนเราก็ต้องสู้เพื่อให้เป็นต้นแบบของสิ่งที่ดีที่สุดในรูปแบบที่เราเป็น ถ้าเราโดนทำร้าย เราก็ต้องแข็งแกร่งให้ได้เพื่อยืนหยัดต่อไป มันไม่ใช่การประนีประนอมเลย มันคือการ striving to be the best ทุกคนควรจะไปด้วยกัน ไม่ใช่ลดมาตรฐานของเราเพื่อให้ตัวเองโอเค ถ้าคนอื่นไม่โอเค คนอื่นนั่นแหละที่ต้องเปลี่ยน ถ้ารับไม่ได้ ก็ต้องรับให้ได้สิ มันใช่เรื่องใหม่ที่เราต้องไปเปลี่ยนตัวเอง สังคมก็ควรจะรับให้ได้ด้วยใหม่ละ เราเชื่อว่าทุกคนต้องทำหน้าที่ของตัวเองเพื่อสร้างสังคมที่ยอมรับกันและกันได้ เพราะสำหรับเรา มันไม่ง่ายเหมือนกันที่จะต้องพูดเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศอยู่ทุกวัน แต่เราก็ต้องพูด ส่วนคนอื่นก็ต้องหันไปสำรวจตัวเองว่า เขามีความคิดที่คับแคบไปหรือเปล่า ส่วนเรื่องความสับสนไหลทางเพศก็เป็นอีกเรื่องที่ต้องทำความเข้าใจ เพราะวันนี้เราอาจจะอยากเป็น straight แต่พรุ่งนี้อาจจะไม่ได้เป็นแบบนั้น ซึ่งเราโชคดีที่อยู่ในสังคมที่เปิดกว้างมากก่อนอย่างลอนดอน พอหันกลับมามองสังคมเราก็เห็นเลยว่ากรอบของเพศชายหญิงมันมาครอบเราไว้เยอะมาก

ต้องมีความรู้เป็นอย่างมาก การจะจับประเด็นเหล่านี้มันต้องให้ความรู้และต้องมีสมมูลด้วย และต้องแน่ใจว่าคุณต้องไม่เอาอคติของคุณมาใส่เข้าไปในการตั้งคำถาม คุณต้องสร้างพื้นที่ที่ไม่ทำร้ายคนอื่น ทั้งคนอ่านและคนที่ถูกสัมภาษณ์ ต้องไม่สร้างทัศนคติที่ตายตัวกับเพศสภาพของใคร ต้องไม่โจมตีใครเพียงเพื่อจะสร้างความบันเทิง เช่น ทำไม่ละ ก็อยากจะเขียนข่าวเกย์บ้านแตก หรือข่าวฆาตกรรมกะเทยอะไรแบบนั้น ซึ่งถามว่าทำไปทำไม มันทำเพื่อสนองอะไร อย่างว่าแต่ข่าวเรื่องความหลากหลายทางเพศเลย ทุกข่าวในเมืองไทยก็แทบจะไม่เคยอ่อนไหวต่อความรู้สึกของคนหรือต่อความเป็นคนที่เขาอาจจะกำลังเป็นทุกข้อยู่ เช่น กะเทยบางคนเขาเปลี่ยนชื่อไปตั้งนานแล้ว ก็ยังจะไปเอาชื่อเดิมที่เป็นชื่อผู้ชายของเขามาเขียนข่าว

สิ่งเหล่านี้มันคือการไม่มองคนว่าเป็นคน แต่มองคนเป็นเพศใดเพศหนึ่ง คือคำว่า ‘สิทธิมนุษยชน’ นะ เข้าใจไหม นั่นคือสิ่งที่คนเราควรจะได้รับ การปฏิบัติเช่นมนุษย์เราว่าเรื่องนี้ที่บ้านเรามีความเข้าใจค่อนข้างต่ำที่ใคร่ไปกว่านั้นชื่อใหม่ว่ากลุ่ม LGBT ด้วยกันเองที่ต่อสู้กันมาอย่างเหนียวแน่น ก็ยังจะไปเข้ากัลลงที่คนอื่น

จัดไว้ ซึ่งเป็นคนที่ไม่เข้าใจอะไรเลย เช่น จะจัดงานเดินพาเหรด ก็ต้องแต่งใหญ่มาเลย ต้องแต่งตัวเหมือนไปอัลคาซาร์ คนจะได้เข้าใจเพศสภาพของฉันว่าฉันเป็น L เป็น B หรือเป็น G มันเหมือนเราต้องกระเสือกกระสนยิ่งกว่าเดิม เพื่อไปเข้ากรอบของสื่อที่ไม่เข้าใจสิทธิมนุษยชน เราต้องไปลดทอนสิทธิของตัวเองเพื่อจะได้ไปอยู่ในพื้นที่สื่อ แม่เกร้ากว่าเดิมอีก อย่างน้อยเราก็อยากให้สื่อมองคนเป็นคน และมีความหลากหลาย เรื่องการใช้คำเรียกก็เป็นเรื่องหนึ่งที่บ้านเราควรให้ความสำคัญ เช่น การเรียกกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศว่า ‘เพศที่สาม’ คำถามคือ ใครให้สิทธิคุณเป็นเพศที่หนึ่งเพศที่สอง แล้วทำไมเราต้องเป็นเพศที่สามด้วย

พูดในมุมที่เราเป็นในสิ่งที่เราอยากเป็นมาเยอะแล้ว แล้วในมุมของคนที่เขาคาดหวังให้เราเป็นในแบบที่เขาอยากให้เป็นละ ต้องประนีประนอมหรือเปล่า

ไม่ต้องประนีประนอม เราคิดว่าทุกคนควรจะต้องสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ดีกว่า ไม่ใช่การประนีประนอมเพื่อให้ได้สิ่งที่ต่ำกว่า ทุกคนควรสู้เพื่อให้ได้สังคมที่ดีกว่า คนอื่นก็ควรปรับเปลี่ยนความเข้าใจของคุณให้เข้ากับเราสิ

ความสับสนไหลทางเพศที่คุณว่า มันจะไม่ใช้การทดลองไปเรื่อยๆ เหรอ

คำว่าทดลองกับผลลัพธ์มันต่างกันตรงที่ว่า ทดลองแปลว่ายังไม่ได้ผลลัพธ์ แต่ผลลัพธ์คือผลลัพธ์ มันคือการมีคำตอบอยู่แล้ว ถามว่าทดลองใหม่ ก็ต้องขึ้นอยู่กับคนคนนั้นว่าเขาคิดว่าตัวเองกำลังทดลองอยู่หรือเปล่า หรือว่าสิ่งที่ทำอยู่คือผลลัพธ์จากสิ่งที่คุณเป็นตัวคุณ สมมติเรามีความสุขที่จะมีความสัมพันธ์ทั้งกับผู้ชายและผู้หญิง เราไม่ได้ลองว่าวันนี้จะลองแบบนี้ พรุ่งนี้จะลองอีกแบบ เราอยู่แล้วที่เราชอบแบบนี้ เรามีคำตอบให้กับตัวเองอยู่แล้ว เหมือนกับที่เราเข้าใจความรู้สึกตัวเองและปล่อยความรู้สึกให้มันเกิดขึ้นกับใครที่เราารู้สึกว่าใช่ ตรงปัดที่เราสบายใจ และไม่ทำให้ใครเดือดร้อน ก็ไม่มีปัญหาหรอก any kind of love is fine and beautiful

ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาดใน
ทุกเรื่อง และการชอบอะไรหลายๆ อย่างในคราวเดียว
อาจเป็นแค่รสนิยมของแต่ละคนเท่านั้น และการที่
เราเลือกจะรักคนสองคนอาจไม่ใช่เรื่องผิด แม้ว่า
คนสองคนนั้นจะเป็นคนละเพศก็ตาม

อโนพร เครือแดง เป็นหนึ่งในตัวแทนของคุณ
ที่ลุกขึ้นมาบรรณรงค์เรื่องความเท่าเทียมทางเพศ
เพื่อเรียกร้องสิทธิให้กับกลุ่มคนเพศทางเลือก และ
เธอประกาศตัวว่าเป็นไบเซ็กชวลด้วยนิยามที่ตักคอ
คนช่างสงสัยว่า “ไบเซ็กชวลไม่ได้หมายความว่า
'ล่าส่อน' หรือ 'ลับสน' นะคะ”

คุณลุกขึ้นมาบรรณรงค์เรื่องความเท่าเทียมทางเพศ เมื่อ 10 ปีก่อนด้วยเหตุผลอะไร

เราเรียนมาทางด้านจิตวิทยา (ที่สวีเดน) พอกลับมา
เมืองไทย เราเห็นว่าไม่มีข้อมูลด้านนี้ ถ้าจะหาอ่านได้
ก็เป็นภาษาอังกฤษ เราเองเคยเป็นคนที่ยังสงสัยในตัวตน
ของเราเอง เราคิดว่าเด็กรุ่นใหม่ก็คงสงสัยเช่นกัน
เพราะว่าไม่ค่อยมีพื้นที่ให้เขาสื่อสาร เราก็เลยเปิด
เว็บไซต์ขึ้นมาชื่อ LovePattaya.com และทำข้อมูล
ทางเดียวมาตั้งแต่ปี 2006 แล้วก็เลยเข้ามาทำงานตรงนี้
ใช้ความรู้ที่เรียนมาให้ประโยชน์มากขึ้น

ไบแ่งจิตวิทยา คุณให้ความรู้แก่คนกลุ่มนี้อย่างไร
มีทั้งคนกลุ่มนี้ ผู้ปกครอง หรือผู้เกี่ยวข้องกับคนกลุ่มนี้
เข้ามาปรึกษาว่า ตัวเขาจะต้องทำอย่างไรบ้าง หรือจะ
ต้องรับมือกับสถานการณ์อย่างไร ระยะเวลาเลยก็จะมา
ในแนวทางเดียวกันคือ พ่อแม่จะถามว่า “จะอย่างไร
ให้ลูกเป็นอย่างเดิม” แต่ผ่านมาเกือบ 10 กว่าปี พบว่า
คำถามจะเปลี่ยนไปค่ะ อย่างกลุ่มพ่อแม่จะมีแนว
คำถามว่า “เขาควรจะมีปฏิบัติต่อลูกอย่างไร” พ่อแม่เปิดใจ

NO BIAS AGAINST BISEXUAL

“สังคมมักจะเข้าใจผิด
ว่า ไบเซ็กชวล คือ
'ลำสอน' 'มั่ว' 'ลับสน'
เราอยากบอกว่า
ไบเซ็กชวลไม่ใช่
ความลับสน เพราะเขา
รักคนที่เป็นคน เขาไม่ได้
รักคนที่อัตลักษณ์
ภายนอก”

มากขึ้น เริ่มมองเห็นว่า เขาควรจะถูกรักในแบบที่ถูก
เป็นและมีความสุข ไม่ใช่รักในแบบที่เขาอยากให้
ถูกเป็น หรือสังคมบอกให้ถูกเขาควรจะเป็น

สังคมยังเข้าใจผิดอะไรบ้างเกี่ยวกับไบเซ็กชวล

สังคมมักจะเข้าใจผิดว่า 'ไบเซ็กชวล คือ 'ลำสอน' 'มั่ว'
'ลับสน' เราอยากบอกว่าไบเซ็กชวลไม่ใช่ความลับสน
เพราะเขารักคนที่เป็นคน เขาไม่ได้รักคนที่อัตลักษณ์
ภายนอก เขาอาจจะชอบที่นิสัย ชอบที่ความคิด หรือ
การแลกเปลี่ยนทัศนคติ ณ จุดนั้น แต่ถ้ามันเกิดกรณี
'เราสองสามคน' มันไม่ใช่เพราะความเป็นไบเซ็กชวล
เพราะแม้แต่คนที่รักเพศตรงข้าม หรือรักเพศใดเพศหนึ่ง
ก็มีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนหลายกันได้ มันเกี่ยวกับ
พฤติกรรมส่วนบุคคลและเป็นปัจเจก

จากจุดเริ่มต้นจนถึงจุดที่คุณยอมรับตัวเองได้ คุณต่อสู้กับความรูสึกของตัวเองอย่างไรบ้าง

อาจจะเป็นการยากอย่างหนึ่งที่คิดว่า เราจะต้องต่อสู้
เพราะไบเซ็กชวลจริงๆ แล้วค่อนข้างจะ 'fit in' ไม่กลุ่มใด
ก็กลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะถ้าคนที่คุณเลือกเป็นดังความ
คาดหวังของคนส่วนมาก คุณก็แทบจะไม่เจอปัญหา
จากภายนอกเลย ดังนั้นถ้าจะมองว่าไบเซ็กชวลจะต้อง
ต่อสู้กับการยอมรับของสังคม เมย์มองว่าไม่มาก เพราะ
อัตลักษณ์ของเขาส่วนใหญ่ตรงตามรูปแบบของสังคม
เขาจึงไม่ถูกตั้งคำถาม คำถามจะมาจาก การเลือกคู่ที่
แตกต่างจากสิ่งที่สังคมต้องการ แต่ไม่ได้หมายความว่า
ไม่มี ถ้าไปถามไบเซ็กชวลที่เป็นทรานส์เจนเดอร์ด้วย
อาจจะมีความจำเป็นที่มากขึ้นและแตกต่างกันไป

กลุ่มทรานส์เจนเดอร์ที่เป็นไบเซ็กชวลก็มีใช้ไหม

มีค่ะ อย่างชาวเมือเร็วๆ นี้ที่ทะเลแต่งงานกับทอม
นั่นก็คือรูปแบบหนึ่ง นอกจากเขาจะเป็นทรานส์เจนเดอร์
แล้ว เขาก็ยังชอบเพศเดียวกันและคนต่างเพศด้วย
หรือว่าทรานส์แมนที่ยังชอบผู้ชายด้วยก็มี เขาอาจจะ
ชอบผู้ชายหรือผู้หญิงก็ยอมได้ แต่พอเวลาชอบผู้หญิง
เขาจะไม่ถูกตั้งคำถาม เพราะคุณมีอัตลักษณ์แสดงออก
เป็นชาย แต่พอเขามาชอบผู้ชาย เขาจะถูกตั้งคำถาม
ทันทีว่า "ลับสนหรือ" "ทำไมคุณถึงไม่เป็นผู้หญิงตามเดิม
เสียแต่แรก" ที่จริงสองส่วนนี้แยกกัน ระหว่างรูปลักษณ์
ภายนอกกับอัตลักษณ์ทางเพศ จริงๆ แล้วเรามีชุด
ความคิดบางอย่างที่เชื่อว่า 'สมอง' 'หัวใจ' 'อวัยวะเพศ'
และ 'การแสดงออก' มันควรจะไปในทิศทางเดียวกัน
ในทางวิทยาศาสตร์มันเป็นเรื่องแยกกันได้ คุณสามารถ
คิดอย่างหนึ่งแล้วทำอีกอย่างหนึ่งแยกกันได้ อยู่ตลอดเวลา
เราสามารถเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง คนที่เป็น
ไบเซ็กชวลอาจจะเลือกแค่ส่วน 'สมอง' 'หัวใจ' และ
'อวัยวะ' ไม่สนใจเรื่อง 'การแสดงออก' หรือเลือกจาก
ปัจจัยหลายอย่าง ยกเว้นเพศกำเนิด ซึ่งเป็นปัจจัยที่
เขาไม่แคร์เลย นั่นคือทางเลือกของเขาในการมีคู่

ไม่ใช่ทุกคนที่เป็นไบเซ็กชวลจะต้องผ่านกระบวนการ ต่อสู้กับตัวเอง...

ใช่ค่ะ อยู่ที่สภาพแวดล้อมและสังคมด้วย อาจจะไม่ได้
ราบรื่นเสียทีเดียว แต่ข้อมูลและความรู้มันมีผลมาก
เนื่องจากสถานที่ที่เราเติบโต ครอบครัวที่เราอยู่ด้วย
ถ้าคุณอยู่ในพื้นที่ห่างไกล อาจจะเป็นชายขอบอะไร
แบบนี้ ความรู้มันเข้าไม่ถึง ดังนั้นพ่อแม่คุณ รวมทั้ง
คนรอบข้างก็จะไม่ได้มีความเข้าใจ และไม่ได้เคารพใน
สิทธิทางความคิดของคุณเท่าที่ควร แน่ๆ มันต้องมี
ปัญหา ไม่ได้หมายความว่าไบเซ็กชวลทุกคนจะ 'fit in'

ฟังดูเหมือนคุณมองว่า ไม่น่าจะเป็นเรื่องยากที่คน คนหนึ่งจะยอมรับความเป็นไบเซ็กชวลของตัวเอง

มันอาจจะมีความสงสัยค่ะ แต่ถามว่ายากไหมที่จะ
ยอมรับตัวเอง มันไม่ยาก เหมือนกับที่บอกว่าเรามา
ทำงานตรงนี้ เพราะเรามีความสงสัยในตัวเองตอนที่
ยังเด็ก เราเรียนอยู่โรงเรียนสหศึกษา แล้วเรามีความรู้สึก
ว่า ผู้หญิงคนไหนเราก็ชอบ ผู้ชายคนไหนเราก็ชอบ ตั้งแต่
ยังเป็นวัยรุ่น แต่ด้วยความที่เทศมันกำหนดเรามาแต่ต้น
เราก็คิดว่า อ้อ เราก็แค่ปลื้มเขาเหมือนเราปลื้มดาราด
หรือเปลา่ และเราก็ไม่ได้พัฒนาความรู้สึกนั้น เราไม่ได้
เลือกที่จะเรียนรู้และพยายามค้นหาคำตอบของสิ่งที่มัน
เกิดขึ้น เพราะไม่มีชุดความรู้ พอเราไปเรียนต่อที่อื่น
เราถึงได้มีชุดความรู้ที่อธิบายว่า สิ่งที่เราเคยสงสัย
มันมีคำตอบ และทำได้ เราจึงเห็นมุมมองบางอย่าง
กว้างขึ้นว่า ถ้าคนที่เขาไม่รู้ เขาจะต้องเผชิญอะไรบ้าง
หรือเขาจะต้องลับสนขนาดไหน พอเราชอบคนที่เป็นคน
โดยไม่ได้จำกัดว่าเป็นเพศไหน เราก็เลยไม่ได้ไปกลัวว่า
จะต้องค้นขนาดไหน โดยเฉพาะถ้าในขณะนั้นคนที่
เราชอบดันเป็นเพศกระแสหลัก เช่น เป็นผู้ชาย ก็
ทำให้เราดูกลมกลืน มีวิถีชีวิตเหมือนคนส่วนมาก
ความยากมันจะเกิดตอนที่เรามาเริ่มมีผู้หญิงมาสนิทสนม
ด้วย แต่ถามว่าเรายังสงสัยอีกไหม ไม่แล้ว เพราะเรามี
ชุดความรู้ที่ตอบข้อสงสัยที่เราเคยมี เราจึงแคร์ผู้หญิง
คนนั้น วันหนึ่งเราก็แค่พาผู้หญิงคนหนึ่งเดินเข้าบ้าน แล้ว
ก็บอกว่า "น้องจะมาอยู่ด้วย" (หลังจากหย่าจากสามี)

มักจะมีคนพูดบ่อยๆ รวมทั้งนักวิชาการด้วยว่า ไบเซ็กชวลไม่มีอยู่จริง แต่เป็นแค่ความลับสน...

เมย์ตอบในฐานะปัจเจกเรามีอยู่จริงค่ะ แต่เมื่อวันหนึ่ง
คุณเลือกคู่ชีวิต คุณก็จะเลือกเพศใดเพศหนึ่ง แต่คุณก็
ยังชอบทั้งสองเพศค่ะ แต่ว่าเมื่อคุณมีคู่ชีวิตแล้ว
ก็เหมือนคนที่รักเพศตรงข้าม คุณแต่งงานแล้ว คุณอาจจะ
มองคนสวยหล่อที่ผ่านเข้ามา แต่ไม่ได้ต้องการจะไป
สร้างความสัมพันธ์ด้วย เป็นเรื่องเดียวกันนะ คนต้อง
มองว่านี่คือความรักรูปแบบหนึ่ง ดังนั้นการที่ไบเซ็กชวล
คนหนึ่งจะเลือกอยู่กับผู้หญิงหรืออยู่กับผู้ชายก็ช่าง
เพราะนั่นคือเขาเลือกแล้ว เขาไม่ได้ลับสน และเขาไม่ได้
เลิกชอบอีกเพศหนึ่ง

TY

LO LETT FRO 'HER' 'H

WE ER OM TO IM

นับจากวันที่ 'พินิจ งามพริ้ง' เปิดใจยอมรับการมีตัวตนของ 'พอลลีน' จนยอมให้ฝ่ายหลังเข้ามาบ่มอบกบในการขับเคลื่อนภาวะชีวิตแบบที่เรารู้จักกันทุกวันนี้ ทั้งสองฝ่ายต้องผ่านกระบวนการต่อสู้อย่างไร อ่านจดหมายจากใจที่พอลลีนเขียนถึงพินิจ และส่งตรงให้เราตีพิมพ์แบบ 'เอ็กซ์คลูซีฟ' ไปพร้อมๆ กัน

Status Photo/Video Live Video Life Event

พินิจที่รัก

ก่อนอื่นฉันต้องขอบคุณเธอกับทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านมา กับความเสียสละลดทอนอิโก้ของความเป็นเธอที่แบกรับความคาดหวังของสังคมรอบๆ ตัวเธอ และให้ฉันได้มีที่ยืนในโลกใบนี้บ้าง อย่างน้อยก็ในช่วงเวลาที่เหลืออยู่ของเธอ

เป็นเวลาในปีที่แล้วที่เธอถอยลงไปแทรกตัวอยู่ส่วนใต้สุดของกันบั้งจิตใจ และยอมให้ฉันก้าวมาแทนที่ในพื้นที่ผืนผิวด้านบน ตอนแรกฉันดีใจมากจนอยากเหยียบเธอให้จมธรณี และทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างของเธอไปโดยสิ้นเชิงเลยละ แต่บัดนี้ฉันรู้แล้วว่าหลายสิ่งหลายอย่างของเธอ มันมีคุณค่าเกินกว่าที่จะละทิ้งไปได้ ก็เหมือนกับที่เธอไม่เคยละเลย 'การมีอยู่' ของฉันมาตลอด 50 ปีที่ผ่านมา

ฉันยังจำได้ถึงช่วงเวลาที่เราต่อสู้กัน มันเป็นการต่อสู้ที่ยากลำบาก เพราะต่างฝ่ายก็ไม่อาจทำร้ายซึ่งกันและกันได้ ถ้าเธอทำร้ายฉัน เธอก็เจ็บ ฉันก็รู้ว่าถ้าฉันทำให้เธอเจ็บ ฉันก็ต้องเป็นฝ่ายร้องไห้เสียใจ เธอแบกรับทุกสิ่งทุกอย่างเอาไว้คนเดียว ทั้งความกดดันของสังคมด้านบน และความกดดันจากฉันที่ด้านล่าง

ฉันตระหนักแล้วว่าชีวิตของฉัน 'พอลลีน' ในวันนี้ มันง่ายกว่าชีวิตของ 'พินิจ' ที่ผ่านมา เพราะวันนี้เราไม่ต้องต่อสู้กัน ส่วนเรื่องของสังคมรอบข้าง เธอก็ได้แผ้วถางหนทาง จนฉันสามารถหายใจหายคอได้มากกว่าที่เธอเคยประสบ

ฉันสัญญากับเธอว่าจะทำให้ดีที่สุด ให้สมคำกับสิ่งที่เธอได้เสียสละให้ฉัน เชื่อเถอะว่าฉันจะไม่ทำให้เธออับอายขายหน้า ในขณะที่ฉันจะเป็นตัวของฉันเอง ร่าเริง เบิกบาน ช่างสังเกต และอ่อนไหว แต่ฉันก็ยังได้มรดกจากเธอ ที่มีเหตุผลช่างคิดวิเคราะห์ในทุกเรื่อง หนักแน่น และเสียสละ

ฉันมาคิดดูแล้ว ฉันจะสานต่อสิ่งที่เธอเคยทำมาตลอด นั่นคือแบ่งปันความสุขให้กับคนอื่น ประสานความคาดหวังของคนอื่นๆ ปล่อยให้ฉันทำได้ดีกว่าเธอ เพราะฉันจะเป็นผู้หญิงที่เบิกบาน และมีความสุขด้วยตัวของฉันเอง การที่เรามีความสุขและรักตัวเองอย่างสิ้นเหลือ เราก็จะยิ่งแบ่งให้คนอื่นได้มากขึ้น

ฉันจะเล่าให้เธอฟังคร่าวๆ ถึงสิ่งที่ฉันจะทำ ฉันคิดว่าในโลกใบนี้ยังมีคนอีกเยอะที่มีการต่อสู้ข้างในเหมือนเรา ในช่วงเวลาหนึ่ง มันอาจจะไม่มีทางออก แต่บางคนก็สามารถก้าวผ่าน ขณะที่บางคนก็ไปไม่รอด ทำร้ายตัวเองจนล้มหายตายจากไป โดยที่ครอบครัวไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเพราะสาเหตุอะไร เพราะเขาและเธอยอมแพ้ และเลือกที่จะเก็บความลับนั้นไว้ตลอดกาล ฉันอยากส่งเสริมให้ผู้คนได้ตระหนักในข้อนี้ และเปิดใจยอมรับกันมากขึ้น คนแบบเราจะได้ผ่อนคลายกับการยอมรับตนเอง และเปิดเผยต่อกันมากขึ้น โดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกประณาม

ฉันจะให้ความกระจ่างกับผู้คนถึงความแยกย่อยของความเป็นเลสเบี้ยน เกย์ ไบเซ็กชวล และทรานส์เจนเดอร์ ตอนนี้นั้นคนยังไม่รู้ชุดความรู้เท่าที่ควร แม้แต่คนที่เห็นและเผชิญกับตัวเองก็ยังสับสน ไม่รู้ว่าตัวเองเป็นอะไรกันแน่ ทรานส์เจนเดอร์บางคนคิดว่าตัวเองเป็นเกย์ ขณะที่เกย์บางคนผลัดคิดว่าตัวเองเป็นกะเทย การแก้ปัญหาให้กับตัวเองก็เลยซับซ้อนขึ้นไปอีก และมีผลให้เกิดการเข้าใจผิดของสังคม

ต้องขอขอบคุณเธอพินิจ ในการเป็นคนช่างพินิจพิเคราะห์ และทำให้เราต่างเข้าใจนิยามของตัวเองได้เที่ยงตรงและชัดเจน ทำให้ไม่หวั่นไหวต่อกรอบของสังคมที่เขากำหนดไว้

พอลลีนเป็นผู้หญิง มีพินิจเป็นผู้ชาย แต่มันก็ไม่ได้ทำให้เราก็ดกกันทั้งสองออกจากกัน ในความเป็นพินิจก็มีพอลลีน (แม้เธอจะพยายามบอกคนอื่นว่าไม่มี) และในความเป็นพอลลีน ฉันจะยอมรับกับทุกคนว่ายังมีพินิจอยู่ในตัวฉัน ก็เรารู้ว่าฉันมาตั้งนาน ฉันจะตัดเธอออกไปได้อย่างไร

ฉันเผลอพูดไปว่า "โลกนี้มีอะไรมากกว่าอวัยวะเพศอีกตั้งเยอะ" ฉันก็หมายความว่านั่นจริงๆ ไม่ว่าเราจะแสดงออกเป็นเพศอะไร เราทุกคนต่างมีภารกิจอื่นๆ ที่ต้องทำมากกว่าตั้งข้อจำกัดให้ตัวเองว่า อันนี้ผู้หญิงทำได้ อันนี้ผู้หญิงทำไม่ได้

ในนิยามหนึ่งฉันอาจจะเป็นผู้หญิงข้ามเพศ แต่ในอีกหนึ่งนิยาม 'ฉันได้ก้าวข้ามความเป็นเพศมาแล้ว'

พินิจที่รัก ฉันภูมิใจในตัวเธอ และไม่เสียเวลาที่เราต่อสู้กัน ฉันไม่คิดเสียใจหรือว่าเธอน่าจะยอมรับฉัน 'และก้าวลงจากตำแหน่ง' ให้เร็วกว่านี้ เธอวิเคราะห์มาแล้วว่านี่คือเวลาที่เหมาะสม และฉันก็พอใจกับสถานะที่เป็นอยู่

ทุกการเคลื่อนไหวของดาวแต่ละดวงในเอกภพ มันย่อมมีเหตุผลในตัวของมันเอง เราต้องยอมรับว่ามันเป็นสิ่งดี

รักและศรัทธา
พอลลีน งามพริ้ง

With Who were you with?

Friends Post

LGBT NEWS WORLD WIDE

เรื่อง ยศยอด คลังสมบัติ ภาพ จิตติมา หลักบุญศักดิ์, AFP

UK

เกย์มุสลิมเข้าพิธีแต่งงานคนแรกในอังกฤษ

จาเฮ็ด ชูดฮูรี (Jahed Choudhury) ทุกข์ทนกับการถูกเหยียดหยามจากครอบครัวและสังคม ถูกห้ามเข้าสู่อุโมงค์ในละแวกบ้านตัวเอง เนื่องจากเขาเป็นเกย์ เขาจึงเปลี่ยนตัวเองให้เป็นตามกรอบที่สังคมกำหนดอยู่หลายวิธี ทั้งคบผู้หญิง ไปจาริกแสวงบุญที่ซาอุดีอาระเบียและบังกลาเทศ กินยาเพื่อรักษา แต่ทั้งหมดก็ไม่ได้ผล สถานการณ์เลวร้ายลงเรื่อยๆ จนจาเฮ็ดโดนทำร้ายร่างกายจากชายมุสลิมด้วยกันเอง

จาเฮ็ดคิดจะฆ่าตัวตาย ก่อนที่จะได้มาพบ ฌอน โรแกน (Sean Rogan) ทั้งคู่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันตั้งแต่ปี 2015 และเพิ่งเข้าพิธีแต่งงานเมื่อต้นเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา สำนักงานทะเบียนเขตวัลแชล โดยทั้งสองแต่งงานในชุดพื้นเมืองบังกลาเทศ แม้ว่าจะไร้ญาติคนในครอบครัวของจาเฮ็ด แต่เขาไม่แคร์อีกต่อไปแล้ว “ผมอยากบอกคนที่เผชิญสถานการณ์เดียวกับผมว่า มันโอเคนะ เธออยากจะให้โลกเห็นว่า คุณสามารถเป็นเกย์ได้ และสามารถเป็นมุสลิมได้เช่นกัน” จาเฮ็ดน่าจะเป็นคนรักเพศเดียวกันซึ่งเป็นมุสลิมคนแรกๆ ที่เปิดเผยต่อสังคม และน่าจะเป็นคนแรกในอังกฤษที่เข้าพิธีสมรสกับผู้ชายด้วยกัน

MALTA

มอลตาประกาศให้คนรักเพศเดียวกันแต่งงานได้ถูกกฎหมาย

รัฐสภามอลตาภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรีโจเซฟ มัสกัต ตกลงแก้ไขพระราชบัญญัติการแต่งงานของประเทศ ให้คู่รักเพศเดียวกันแต่งงานกันได้แล้ว แม้มอลตาจะเป็นประเทศที่เคร่งศาสนามาก และได้รับเสียงคัดค้านจากคริสตจักรนิกายโรมันคาทอลิกก็ตาม อีกทั้งยังมีการเปลี่ยนคำเรียกสถานะ เช่น สามีและภรรยาเป็นคำที่มีความเป็นกลางทางเพศ เช่น คำว่าคู่สมรส (spouse) และแทนที่คำว่าบิดามารดาด้วยคำว่า พ่อแม่ผู้ให้กำเนิด (parents who gave birth) และพ่อแม่ที่ไม่ได้ให้กำเนิด (parents who did not give birth) เพื่อแสดงถึงความเท่าเทียมกันระหว่างมนุษย์

มอลตาเป็นประเทศแรกในยุโรปที่ออกกฎหมายห้ามรักษา ‘รสนิยมทางเพศของบุคคล’ และระบุว่าไม่มีรสนิยมทางเพศใดถือได้ว่าเป็นความผิดปกติ ผู้ใดฝ่าฝืนจะถูกปรับเป็นเงินเกือบ 400,000 บาท หรือถูกจำคุกด้วย

INDONESIA

อินโดนีเซียพิพากษาโทษชายรักชาย เขียน 85 ครั้งต่อหน้าฝูงชน

ปลายเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ชายชาวอินโดนีเซียไม่ระบุนาม 2 คน อายุ 20 และ 23 ปี ถูกลงโทษโดยการเขียน 85 ครั้งต่อหน้าสาธารณชน ตามคำพิพากษาศาลชะรีอะห์ ที่จัดตั้งตามหลักกฎหมายอิสลามของ จังหวัดอาเจห์ โทษฐานที่มีเพศสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกัน

รายงานระบุว่าชายทั้งคู่ถูกจับได้ขณะอยู่ในห้องพักผ่อนตัว โดยกลุ่มผู้คุมกฎหมายศาสนาได้ฟังประตูห้องเข้าไป และถ่ายคลิปเหตุการณ์ขณะชายหนุ่มทั้งคู่อยู่ในสภาพเปลือยเปล่าเพื่อนำไปเผยแพร่

การลงโทษจัดขึ้นบนเวทีด้านหน้ามัสยิดแห่งหนึ่งในเมืองบันดาอาเจห์ ท่ามกลางสายตาประชาชนจำนวนมากที่มารอชม ขณะผู้คุมใช้หวายเขียนชายหนุ่มทั้งสอง โดยมีฝูงชนให้ร้องสนับสนุน บางคนถึงกับตะโกนว่าให้เขียนแรงขึ้นอีก

แม้ว่าอินโดนีเซียจะไม่มีกฎหมายห้ามความรักระหว่างคนเพศเดียวกัน แต่จังหวัดอาเจห์เป็นจังหวัดเดียวที่กฎหมายชะรีอะห์ถูกบังคับใช้อย่างเข้มงวด

GERMANY

เยอรมนีผ่านกฎหมาย รับรองสิทธิการสมรส ของคนรักเพศเดียวกัน แล้ว

คู่รักเพศเดียวกันในเยอรมนีสามารถจดทะเบียนสมรสและมีสิทธิรับอุปการะบุตรบุญธรรมแล้ว หลังจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี ลงมติผ่านร่างกฎหมายรับรองสิทธิการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน ด้วยคะแนนเสียง 393 ต่อ 226 งดออกเสียง 4 ในจำนวนผู้โหวตโน หนึ่งในนั้นคือนายกรัฐมนตรีอังเกลา แมร์เคิล ผู้ต่อต้านการแต่งงานของคนเพศเดียวกันมาตลอด

TAIWAN

ไต้หวันมีหวัง ศาล รับรองกฎหมายการ สมรสคนเพศเดียวกัน

ศาลฎีกาไต้หวันมีคำวินิจฉัยข้อกฎหมายที่ห้ามการสมรสของคนรักเพศเดียวกันว่าขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ และละเมิดสิทธิความเสมอภาคของพลเมือง ส่งผลให้รัฐสภาไต้หวันต้องทบทวนแก้ไขกฎหมาย หรือพิจารณาข่างกฎหมายใหม่ ซึ่งต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในกรอบเวลา 2 ปี หากเกินข้อกำหนดเวลาแล้วยังไม่มีการเคลื่อนไหวใดๆ กลุ่มคน LGBT สามารถจดทะเบียนสมรสได้ตามคำวินิจฉัยของศาลฎีกาในครั้งนี้

USA

สหรัฐฯ ประกาศไม่รับ คนข้ามเพศเข้าทำงาน ในกองทัพ

ประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ แถลงผ่านทวิตเตอร์ว่า รัฐบาลสหรัฐฯ ไม่อนุญาตให้ผู้ที่ผ่านการผ่าตัดแปลงเพศมาแล้วเข้ารับราชการในกองทัพไม่ว่าจะในตำแหน่งใด เนื่องจากไม่สามารถแบกรับด้านคำรักษาพยาบาล หรือความยุ่งยากใดๆ ที่เกิดจากคนข้ามเพศได้ การประกาศนี้ขัดกับความตั้งใจของรัฐบาลสมัยบารัค โอบามา ที่ตัดสินใจเมื่อปีก่อนว่าอนุญาตให้ผู้ที่ผ่านการแปลงเพศสามารถเข้าทำงานในกองทัพได้ อย่างไรก็ตาม โฆษกทำเนียบขาวเปิดเผยว่าการประกาศดังกล่าวยังไม่มีความบังคับใช้ทันที รัฐบาลสหรัฐฯ ยังคงต้องหารือกันต่อไป

ภาพ gaysir.no

CHINA

จีนแบนเนื้อหา รักเพศเดียวกัน ในสื่อออนไลน์

จีนออกกฎใหม่ห้ามเผยแพร่เนื้อหาเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันในสื่อออนไลน์ โดยระบุว่าเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ "ผิดปกติ" ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวในภาพยนตร์ สารคดี การ์ตูน ตลอดจนสื่อการศึกษา ก็ตาม ท่ามกลางความไม่พอใจอย่างมากของกลุ่ม LGBT ในจีน จนออกมาประณามความพยายามที่จะควบคุมสื่อออนไลน์ของทางการในครั้งนี้นี้ เช่นเดียวกับกลุ่มนักสิทธิมนุษยชนที่ประณามว่าเป็นการคุกคามการใช้สื่อออนไลน์ที่เลวร้ายที่สุดในโลก

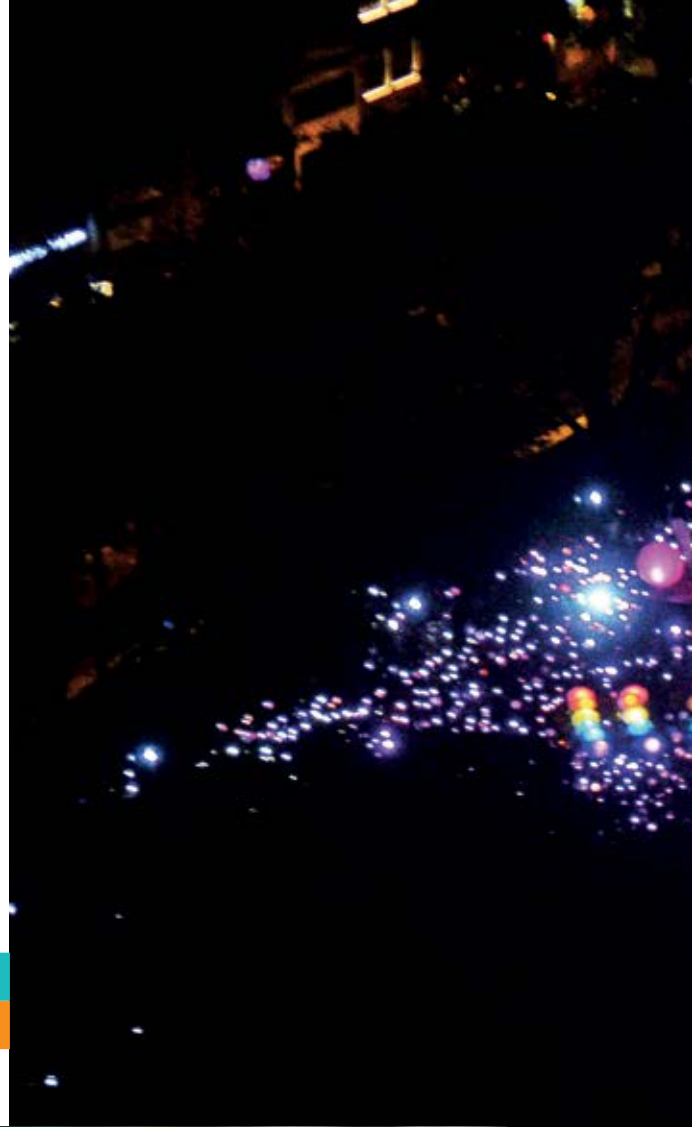

CANADA

25 มิถุนายน 2017
นายกรัฐมนตรีจัสติน
ทรูโด ร่วมขบวนพาเหรด
เกย์ไพรด์ที่โทรอนโต
พร้อมด้วยภรรยาและ
ลูกๆ ถือเป็นผู้นำที่ครองใจ
ชาว LGBT เป็นจำนวน
มาก

SINGAPORE

1 กรกฎาคม 2017
Pink Dot งานเกย์ไพรด์
ประจำปีของสิงคโปร์
มีชาว LGBT เข้าร่วมกว่า
20,000 คน บรรยากาศ
ยังคงคึกคักแม้รัฐบาล
สิงคโปร์ประกาศห้าม
ชาวต่างชาติเข้าร่วมงาน
เป็นปีแรก

GERMANY

30 มิถุนายน 2017

บรรยากาศแห่งความสุข
และความรักหน้าประตู
บรันเดินบวร์ค หลังจาก
รัฐสภาเยอรมนีผ่าน
กฎหมายรับรองสิทธิ
การสมรสของคนเพศ
เดียวกัน

USA

25 มิถุนายน 2017
NYC Pride March
2017 หนึ่งในเกย์ไพรด์
ที่ใหญ่ที่สุดในโลก จัดที่
มหานครนิวยอร์ก แต่ไม่
กี่วันให้หลัง ปธน.ทรัมป์
ออกมาแถลงว่าไม่อนุญาต
ให้คนข้ามเพศเข้ารับ
ราชการในกองทัพสหรัฐฯ
ทุกตำแหน่ง

FRANCE

8 กรกฎาคม 2017
งานเกย์ไพรด์ที่เมือง
Montpellier ทางตอนใต้
ของฝรั่งเศส จัดเป็นครั้ง
ที่ 24 แล้ว และได้รับการ
กล่าวขานว่าเป็น Gay City
ลำดับที่สองของฝรั่งเศส

ISRAEL

3 สิงหาคม 2017

หนึ่งในสี่สั้นของผู้เข้าร่วมงานเกย์ไพรด์ที่เมือง Jerusalem ประจำปี 2017

BENETTON: HEARTS (1996)

DID YOU KNOW?

โฆษณาของบริษัท Benetton ขึ้นนี้เกิดขึ้นเพื่อฉลองในวาระวัน World Anti-Racism Day หรือวันแห่งการไม่ยอมรับการเหยียดสีผิว ในวันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 1996 แม้ว่า Benetton จะเป็นบริษัทที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับแฟชั่น แต่ก็ต้องการต่อยอดวิสัยทัศน์ด้านสังคมที่สื่อสารผ่านโครงการรณรงค์อย่างต่อเนื่องในประเด็นเรื่องความอดทนอดกลั้นและการเคารพในความหลากหลายของผู้คน

- ในโอกาสนี้ทางบริษัทได้สร้างสรรค์โฆษณาทางโทรทัศน์ในประเด็นเรื่องการไม่ยอมรับการเหยียดสีผิว ความยาว 43 วินาที ออกอากาศในช่องดนตรี MTV ยุโรป ระหว่างเวลา 7 โมงเช้าจนถึงเวลาบ่าย 3 โมงของอีกวัน

- โอลิวิเอโร ทอสคานี ซึ่งเป็นผู้ออกแบบโฆษณาชิ้นนี้ และอีกหลาย ๆ ชิ้นที่ทรงพลังและสร้างความจดจำให้กับสังคม ทำงานอยู่ที่บริษัท Benetton ในตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายสร้างสรรค์ ตั้งแต่ ค.ศ. 1982-2000 และเขาเองก็เป็นผู้ร่วมก่อตั้งนิตยสารที่ทรงอิทธิพลในสังคมอย่าง *Colors* เมื่อต้นยุค 1990 ☺

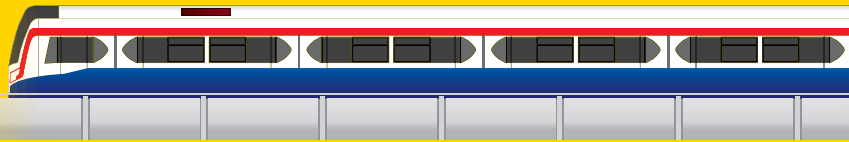

krungsri
Credit Cards

เครือ MUFG หนึ่งใน
สถาบันการเงินที่ใหญ่ที่สุดในโลก

คะแนนกรุงศรี โบนัส เพิ่มมูลค่าสูงสุดที่ BTS

รูดบัตร
ก่อนกดแลก
นะครับ

เมื่อชำระเงินผ่านบัตรเครดิตกรุงศรี ที่สถานีรถไฟฟ้าบีทีเอส ตั้งแต่ 300 บาทขึ้นไป/เซลล์สลิป
และแลกคะแนนสะสม กรุงศรี โบนัส 300 คะแนน ผ่านมือถือ

เฉพาะบัตรเครดิต กรุงศรี เอ็กซ์คลูซีฟ ซิกเนเจอร์
บัตรเครดิตกรุงศรี ซิกเนเจอร์, บัตรเครดิต กรุงศรี แพลทินัม
บัตรเครดิต กรุงศรี เจซีบี แพลทินัม
และบัตรเครดิต กรุงศรี เลดี ไทเทเนียม

(จำกัดเครดิตเงินคืนสูงสุด 54 บาท/บัญชีบัตรหลัก/เดือน)

แลกรับเครดิตเงินคืน

18%*

เฉพาะบัตรเครดิต กรุงศรี ประเภทอื่นๆ

(จำกัดเครดิตเงินคืนสูงสุด 30 บาท/บัญชีบัตรหลัก/เดือน)

แลกรับเครดิตเงินคืน

10%*

กรุณาทำตามลำดับขั้นตอน
การแลกคะแนน
เพื่อรับเครดิตเงินคืน

เมื่อชำระเงินผ่านบัตรเครดิตกรุงศรี
ที่สถานีรถไฟฟ้าบีทีเอส
300 บาทขึ้นไป/เซลล์สลิป

แลกคะแนนสะสม 300 คะแนน
ผ่านมือถือ **หลังจากรูดบัตร**
โดยพิมพ์หมายเลขที่แสดงในสื่อประชาสัมพันธ์
ณ ห้องจำหน่ายตั๋ว **ภายในวันเดียวกัน**

ระบบจะส่ง SMS ยืนยัน
การหักคะแนน
และการรับเครดิตเงินคืน

เช็คคะแนนสะสมคงเหลือง่ายๆ เพียงส่ง SMS พิมพ์หมายเลขบัตรเครดิต 4 หลักสุดท้าย มาที่ **081-927-9999** (ค่าบริการขึ้นอยู่กับผู้ให้บริการ)

1 ก.ค. - 31 ธ.ค. 60

* เงื่อนไข : • สงวนลิขสิทธิ์ในการรับเครดิตเงินคืนเฉพาะสมาชิกบัตรเครดิต กรุงศรี ที่มีการใช้จ่ายตรงตามเงื่อนไขและแลกคะแนนผ่านโทรศัพท์มือถือเท่านั้น • จำกัดการรับเครดิตเงินคืนสูงสุด 54 บาท/บัญชีบัตรหลัก/เดือน สำหรับบัตรเครดิต กรุงศรี เอ็กซ์คลูซีฟ ซิกเนเจอร์, บัตรเครดิต กรุงศรี ซิกเนเจอร์, บัตรเครดิต กรุงศรี แพลทินัม, บัตรเครดิต กรุงศรี วีซ่า ดอจเตอร์การ์ด, บัตรเครดิต กรุงศรี เจซีบี แพลทินัม และบัตรเครดิต กรุงศรี เลดี ไทเทเนียม มาสเตอร์การ์ด • จำกัดการรับเครดิตเงินคืนสูงสุด 30 บาท/บัญชีบัตรหลัก/เดือน สำหรับบัตรเครดิต กรุงศรี ประเภทอื่นๆ บัตรเครดิต โอมิโปร วีซ่า แพลทินัม, บัตรเครดิต เอไอเอ วีซ่า • เฉพาะบัตรเครดิต กรุงศรี เจซีบี แพลทินัม สมาชิกบัตรจะได้รับเครดิตเงินคืนภายใน 30 วัน นับจากวันที่ทำรายการสำเร็จ • สมาชิกบัตรต้องกดแลกคะแนน หลังจากมีการใช้จ่ายผ่านบัตรตามเงื่อนไข ภายในวันเดียวกัน • คะแนนสะสมกรุงศรี โบนัส จะถูกตัดออกจากคะแนนสะสมของสมาชิกบัตรตามจำนวนคะแนนที่ทำกรแลก และไม่สามารถยกเลิก คืน แลก เปลี่ยน หรือ ทอนเป็นเงินสดได้ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น • หมายเลขโทรศัพท์มือถือที่สามารถแลกคะแนนเพื่อรับเครดิตเงินคืนได้ ต้องตรงกับหมายเลขโทรศัพท์มือถือที่อยู่ในระบบของบริษัทฯ เท่านั้น หากต้องการเปลี่ยนแปลง กรุณาติดต่อ Call Center ของแต่ละประเภทบัตร โดยสามารถตรวจสอบเบอร์โทร Call Center จากด้านหลังบัตรเครดิต • สงวนลิขสิทธิ์ในการรับสิทธิ์เฉพาะบัตรหลักเท่านั้น • หากทำการแลกคะแนนไม่สำเร็จ ให้ทำรายการใหม่โดยให้ระยะเวลาห่างจากครั้งแรกประมาณ 1 นาที ค่าบริการขึ้นอยู่กับผู้ให้บริการ • ไม่สามารถเข้าร่วมรายการส่งเสริมการขายอื่นได้ • ขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและข้อกำหนดโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า • ให้บริการสินเชื่อโดย บริษัท บัตรกรุงศรีอยุธยา จำกัด • การชำระเงินด้วยบัตรเครดิตเป็นไปตามเงื่อนไขที่บีเอสกำหนด

สอบถามโทร. 0 2646 3555 | www.krungsricard.com

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ศูนย์ฮอตไลน์ บีทีเอส ☎ 0 2617 6000

LIFESTYLE

IT'S ALL ABOUT LIVING YOUR LIFE TO THE FULLEST

ภาพโซดหินสีแดงที่อยู่บนพื้นหลังหน้าจอกอมพิวเตอร์สวยจนถึงจุดให้ คุณหมอเก๋-คัมภีร์ สรวมศิริ ออกเดินทางไปดูให้เห็นกับตา

THE WAVE

ARIZONA

เดินป่าทำยากในอเมริกา เพราะสิ่งที่ต้องพกมาด้วยคือ 'ดวง'

ถ้าพูดถึงสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติในประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ว ฝั่งตะวันตกของประเทศแถบรัฐยูทาห์ และแอริโซนา เป็นอาณานิคมที่ไม่ควรพลาดด้วยประการทั้งปวง เพราะนอกจากแกรนด์แคนยอน (Grand Canyon) อันเลื่องชื่อกแล้ว บริเวณนี้ยังประกอบไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะเป็นหินสีแดงในทุกรูปแบบที่บิกอกให้เลือกถ่ายรูปได้ตามใจ - เว้นก็เพียงไม่กี่ที่เท่านั้นเองที่จำกัดจำนวนคนเข้าชมต่อวัน

หนึ่งในนั้นคือ The Wave ครับ

ชื่อเสียงจากหน้าจอมพิวเตอร์

หินทรายสีแดงที่มีลายโค้งไปมาเหมือนคลื่นนี้อยู่ทางตอนบนของรัฐแอริโซนาเกือบถึงขอบล่างของรัฐยูทาห์ที่อยู่ติดกัน หน้าแปลกที่ชื่อของ The Wave ไม่เป็นที่แพร่หลาย แม้กระทั่งชาวอเมริกันเองบางคนก็ไม่เคยได้ยินด้วยซ้ำ

นักโบราณคดีประมาณเอาไว้ว่าหินทรายของ The Wave มีมาตั้งแต่สมัยจูราสสิก และถูกกัดเซาะตามกาลเวลาออกมาจนเป็นรูปแบบที่เห็น แต่เพราะมันไม่ได้มีขนาดใหญ่มาก ทำให้ในอดีตที่นี้จึงเป็นเพียงสถานที่ที่ถูกบอกกันปากต่อปาก แต่หลังจากการมาถึงของระบบปฏิบัติการ Windows 7 ที่มีรูปของ The Wave เป็นหนึ่งในภาพพื้นหลังหน้าจอที่แห่งนี้ไม่ใช่ความลับอีกต่อไป และคนก็เริ่มหลั่งไหลกันเข้ามาเยี่ยมชมจนต้องจำกัดจำนวนเหลือเพียง 20 คนต่อวันในที่สุด

เดินป่าแบบที่ต้อง ‘พกดวง’ มาด้วย

The Wave แอบซ่อนตัวอยู่ในเขตธรรมชาติที่เรียกว่า Paria Canyon-Vermilion Cliffs Wilderness Area และอยู่ภายใต้การดูแลของ Grand Staircase-Escalante National Monument - อ่านจบแล้วอาจยังไม่เข้าใจเขาเป็นว่าการจะเข้าไปเยี่ยมชม The Wave ได้ ต้องมีใบอนุญาตซึ่งออกโดยเจ้าหน้าที่ แน่นนอนว่ามีเพียง 20 คนต่อวันเท่านั้นที่จะได้ไป

“นักโบราณคดีประมาณเอาไว้ว่าหินทรายของ The Wave มีมาตั้งแต่สมัยจูราสสิก และถูกกัดเซาะตามกาลเวลาออกมาจนเป็นรูปแบบที่เห็น แต่เพราะมันไม่ได้มีขนาดใหญ่มาก ทำให้ในอดีตที่นี้จึงเป็นเพียงสถานที่ที่ถูกบอกกันปากต่อปาก”

โดย 10 คนแรกจะได้ใบอนุญาตผ่านลอตเตอรี่แบบ ‘online’ ล่วงหน้า 5 เดือน ส่วนอีก 10 คนเป็นลอตเตอรี่แบบ ‘walk-in’ คือต้องไปด้วยตัวเองที่สำนักงานในเมืองคานับ (Kanab) หนึ่งวันก่อนวันจริง ซึ่งไม่ว่าจะเล่นด้วยวิธีไหน ในฤดูร้อนก็พนันได้เลยว่ามีคนเอาดวงเข้าร่วมชิงชัยกับเราอีกหลายร้อยคน

ทางที่ดีคือหนีมาทดลองความแข็งของดวงในฤดูหนาวที่คนจะบางตา แคมสำนักงานในเมืองคานับหยุดวันเสาร์และอาทิตย์ ทำให้ใบอนุญาตสำหรับวันเสาร์ อาทิตย์ และจันทร์ จำนวน 30 ใบถูกนำมาแจกจ่ายในวันศุกร์เพียงวันเดียว แต่ถึงอย่างนั้นจากสถิติที่ผ่านมา แม้จะเป็นเดือนกุมภาพันธ์ในวันที่หิมะตก ก็มีคนมาลงชื่อที่สำนักงานมากถึงเกือบ 200 คน

โดยสถิติแล้ว ในหนึ่งปีจะมีผู้เข้าร่วมลอตเตอรี่สำหรับใบอนุญาตผ่านเข้าชม The Wave ราว 50,000 คน เมื่อนับว่ามีใบอนุญาตเพียง 7,300 ใบแล้ว แปลผลได้ว่าโอกาสการ ‘ถูกหวย’ มีอยู่ราว 14.6% เท่านั้นเอง

ถูกหวยแล้วยังไงต่อ?

ถูกลอตเตอรี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่ยากกว่าคือการเก็บอารมณ์ดีใจไม่ให้ออกนอกหน้าจนคนข้างๆ อีกหลายสิบชีวิตนั้นหมั่นไล่ต่งหาก

หลังจากถูกเลือกให้เป็นผู้โชคดี เจ้าหน้าที่จะเรียกคุณไปรับเอกสารและข้อมูลการเดินทางไปยัง The Wave ซึ่งก็ไม่ได้แตกต่างจากที่หาอ่านได้จากในอินเทอร์เน็ตเท่าใดนัก - จากคานับ ให้ขับรถไปถึงจุดเริ่มต้นเป็นถนนลูกรังที่คาดเดาสภาพไม่ได้ ควรใช้รถขับเคลื่อนสี่ล้อจากจุดนั้นให้ถึงใบอนุญาตครั้งหนึ่งไว้ที่จุดที่มองเห็นได้ในรถยนต์อีกครั้งหนึ่งผูกไว้กับกระเป๋าของคุณ ลงชื่อในสมุดที่จุดเริ่มต้น แล้วเริ่มเดินตามแผ่นพับที่แจกไว้ให้ได้เลย

ระยะทางไป-กลับราว 9 กิโลเมตรจากจุดเริ่มต้นไปจนถึง The Wave จะไม่มีสัญญาณหรือทางเดิน

ที่ชัดเจน แต่ในแผนพับจะมีจุดสังเกตเขียนไว้ให้ทั้งขาไปและขากลับ (พร้อมรูปภาพ) ว่าให้มองหาหินรูปร่างแบบไหน และเดินไปในทิศทางใดเมื่อเทียบกับหินก้อนนั้น ที่สำคัญคือมีพิกัด GPS ระบุไว้ให้ด้วย

“เคยมีคนหลงทางใน The Wave มาแล้ว ในบริเวณนั้นจะไม่มีสัญญาณโทรศัพท์ เดินทางด้วยความระมัดระวังนะคะ” เจ้าหน้าที่ที่ย้ำอีกครั้งหลังจากเตือนให้เราเตรียมอาหารและน้ำไปให้พอ และหลังจากชำระค่าธรรมเนียมคนละ 7 ดอลลาร์สหรัฐ คุณก็จะได้ไปเหยียบ The Wave ในที่สุด เพียงแครอให้วันพรุ่งนี้มาถึง

ภาพที่ร้อยใบ ก็ไม่เท่าเห็นด้วยตาตัวเอง

แน่นอนว่าวินาทีที่คุณเหยียบพื้นเนินสุดท้าย และก้าวขาเข้าไปถึง The Wave เป็นวินาทีที่น่าตื่นตาตื่นใจที่สุด ภาพที่ภาพที่เคยเห็นมาจากอินเทอร์เน็ต เทียบไม่ได้เลยกับของจริง ต้องขอบคุณการจำกัดคนต่อวันที่ทำให้ The Wave เที่ยบสงบและไม่ถูกทำลาย

แต่นอกเหนือไปจาก The Wave แล้ว บริเวณโดยรอบทั้งระหว่างทางก่อนมาถึง และเมื่อเดินเลยออกไปในทิศทางต่างๆ ก็ยังมีทัศนียภาพแปลกตาอีกหลายแบบ ซึ่งคราวนี้ไม่มีข้อมูลจากแผนพับในอุทยาน ต้องอาศัยการเดินไปรอบๆ แล้วตรงไหนสวยค่อยหยุดถ่ายรูปเอา

หลังจากสำรวจบริเวณโดยรอบ และหยุดพักกินอาหารกลางวันแล้ว ผมก็กลับมานั่งมอง The Wave อีกครั้ง อีกสักพักคงต้องเริ่มออกเดินทางกลับ เพราะต้องเผื่อเวลาเดินและขับรถออกไปให้ทันก่อนที่พระอาทิตย์จะตก

สุดท้ายใจเข้าลึกๆ แล้วพยายามบันทึกบรรยากาศตรงหน้าเอาไว้ - The Wave ที่เริ่มมีเงาตกกระทบทางด้านซ้าย ลมพัดเอื่อยๆ ที่หนาวจับใจทั้งๆ ที่แดดแรงแล้วก็เสียดายคุณกันของเพื่อนร่วมทางว่าวันนี้ช่างเป็นวันที่เห็นความคาดหมาย

โชคดีเหลือเกินที่ครั้งหนึ่งได้มาอยู่ตรงนี้ ☺

FYI

- ลงทะเบียนลอตเตอรี่แบบ 'online' ได้ที่ <https://www.blm.gov/az/paria/lotteryapply.cfm?areaid=2>
- หากต้องการนำสุนัขไปด้วย ต้องนับสุนัขเป็นผู้ร่วมเดินทาง 1 คน
- ถ้าไม่ใช่ระดับขนาดนั้น บริเวณโดยรอบเมืองคาบิบยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกหลายที่ ไม่ว่าจะเป็น Antelope Canyon (ทั้ง Upper และ Lower), Horseshoe Bend, Bryce Canyon National Park และ Zion National Park ซึ่งสามารถขับรถไปถึงได้ภายในไม่กี่ชั่วโมง
- ในแต่ละปีจะมีช่วงเวลาที่ยูทาคาห์และแอริโซนาบีเวลเวลาที่แตกต่างกันหนึ่งชั่วโมง (เพราะยูทาคาห์มี daylight saving time แต่แอริโซนาไม่มี) ควรตรวจสอบเวลาให้ถี่ก่อนเดินทาง

THE INFINITE HAPPI- NESS

หากินี่ถ้ามีกอยากรับประทานอาหารซีฟู้ด ก็ต้องนึกถึงร้าน **แหลมเกต อินฟินิต (Laemgate Infinite)** ที่ครบเครื่องทั้งการเป็นร้านที่ตกแต่งสวยงามอลังการ และเสิร์ฟอาหารซีฟู้ดคุณภาพเยี่ยมในราคาที่ทุกคนเอื้อมถึง เราจึงขอไปพูดคุยถึงที่กับ **โด็ค-อพิชาติ บวรบุญชารักษ์** เจ้าของผู้เนรมิตร้านอาหารแห่งนี้ให้ประสบความสำเร็จกับไอเดียทำร้านที่ยังมีอีกมากมายไม่มีวันหมด

ESCAPE FROM HOME

ที่บ้านเราทำร้านอาหารที่ศรีราชาชื่อแหลมเกตนี่แหละ แต่เราไม่ชอบเลย อยากให้ร้านปิดเร็วๆ แต่ร้านเรามันโลเคชั่นดี อยู่ติดริมทะเล เราพยายามหนีตัวเอง เพราะรู้สึกว่าคุณค่าของเราคืออยากเป็นพนักงานออฟฟิศ ได้ตื่นแปดโมง ทำงานแปดโมงครึ่ง ห้าโมงครึ่งกลับบ้าน เสาร์อาทิตย์ก็ไม่ต้องทำงาน เราเลยเข้าไปทำงานฝ่ายทรัพยากรบุคคลที่ AIS ได้สักพัก ก็ได้โอกาสจากผู้บริหารต่างๆ ของ AIS จนวันหนึ่งจากพนักงานออฟฟิศก็โดดตัวเองขึ้นไปอยู่หน้าห้องของประธานกรรมการบริษัทเลย ตอนนั้นได้อยู่กับคุณสมประสงค์ บุญยะชัย ประธานกรรมการบริหารของกลุ่ม INTOUCH ได้เรียนรู้จากผู้บริหารตัวจริงอย่างใกล้ชิด ไปไหนก็ไปด้วยกันได้รับการสั่งสอนจากเขา

LIFE CHANGING POINT

ตอนนั้นมีตังค์ ได้เงินมา งานการก็ดี ชีวิตก็ดี ตอนนั้นเราก็ไม่ทำอะไร ไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน แต่มันมีอยู่ช่วงหนึ่งที่คิดว่าทำไมเพื่อนรอบตัวเราทุกคนเขาถ่ายรูปลงโซเชียลเปิดธุรกิจเป็นของตัวเองกันหมดเลย เราก็รู้สึกว่าฉันมีตังค์ ฉันก็อยากเปิดธุรกิจอย่างหนึ่งเพื่อที่จะถ่ายรูปลงโซเชียล เราก็เลยโทรคุยกับเพื่อนคนหนึ่งว่า แกๆ เราว่าเปิดร้านอาหารกันเถอะ วันนั้นเราก็บอกเพื่อนว่าจะเปิดให้เร็วที่สุดด้วย เราใจร้อน เราใช้เวลาสร้างร้านภายใน 15 วัน เปิดที่แรกที่สุขุมวิท 47 เอาแหลมเกตมาปิดฝุ่น สมัยก่อนแหลมเกตไม่ได้เป็น L-a-e-m-g-a-t-e แหลมเกตก็คือแหลมเกต

IN THE MIDDLE OF A CRISIS

เราแต่งร้านดีถึงขั้นมีคนเดินมาถามว่า ตกกลงเป็นร้านอาหารทะเล หรือร้านไวน์ เดือนแรกก็ขายดี เดือนที่สองดีขึ้น เดือนที่สามมีมือบมา จากลูกค้าที่เคยเติมร้านก็เหลือประมาณ 3-4 โต๊ะ จนวันหนึ่งขายทั้งวันยังไม่ได้สักโต๊ะเลย แต่ก็ยังคิดว่าจะทำยังไงให้ธุรกิจมันไปต่อได้ คนอื่นคงไปทำอย่างอื่นแล้วใช่ไหม แต่เราแค่เก็บกระเป๋าไปเที่ยวปราก ไปหาแรงบันดาลใจ แล้วเราก็ไปเจอร้านอาหารไทยร้านหนึ่ง เขากินเสร็จก็คิดเลยว่า ทั้งโต๊ะที่เราสั่งมามีอันนี้ต้องกินหมิ่นแน่นอน แต่พอเช็กบิลแค่ 3,000 กว่าบาท ซึ่งถูกมาก เราถึงขึ้นไปคุยกับเจ้าของเลยว่า ทำไมมันถูกขนาดนี้ เขาบอกนี่คือ experience ไง ถ้าขายแพงไปก็โดนด่านี่ยามหนึ่ง แต่

“ลูกค้าเป็นแม่ เพราะเรารู้ว่า นิสัยแม่เราคือ ติทุกอย่างไร เพราะฉะนั้นใจยก คือเราต้องทำให้ แม่เรามีความสุขให้ได้ก่อน”

ถ้าขายถูกหน่อยแล้วได้ experience ได้กระแสปากต่อปากก็ดี พอกลับมาถึงกรุงเทพฯ ก็เรียกน้องทุกคนมาเลย จุดเริ่มต้นของ Laemgate เกิดจากน้องๆ เมียนมา นี่แหละ ทุกคนมานั่งช่วยกันระดมความคิด จนวันหนึ่งเราไขก๊อกขึ้นมาว่า บุฟเฟ่ต์ใหม่ แต่เงื่อนไขของอาหารทะเลคือถ้าทำทิ้งไว้จะไม่อร่อย เราเลยลองเอาคำว่า ‘บุฟเฟ่ต์’ กับ ‘อะลาการ์ต’ มารวมกัน ก็เลยกลายเป็น Laemgate Seafood Buffet A La Carte ก็ทำภายในวันนั้นเลย ขึ้นเป็นเมนูออกมา และอัปในเฟซบุ๊กกับไอจีของเรา วันรุ่งขึ้นคนมายืนอยู่หน้าร้านเราเต็มไปหมดเลย

KEY OF THE SOCIAL MEDIA CONTENTS

เราเป็นสื่อด้วยตัวเองก่อน เป็นสื่อบ้านเล็กๆ เป็น ‘recipe for small happiness’ คือเป็นต้นฉบับของความสุขเล็กๆ จากกันครัวของเรา เราก็เริ่มไปหาห้องตากลอง มาถ่ายแบบนิตยสาร *Kinfolk* ให้ ก็ค่อยๆ เริ่มทำ เริ่มสร้างไป จากวันหนึ่งที่มีคนฟอลโลว์เฟซบุ๊กแหลมเกตไม่ถึง 2,000 คน จนวันนี้มีคนตามเราเกือบ 200,000 คนแล้ว มีคนแชร์ออกไปเป็นล้านแชร์ เราก็แอบกับตัวที่เราค่อยๆ ทำ จนอยู่มาวันหนึ่งก็เอาหลานตัวเองมาถ่ายแฟชั่น เอาต้าเหิง (กัญญาวิริ์ สองเมือง) มา เอาบักฟุตบอลมา เอาลิซ่า จังมา มันมาจากการสังเกต เรารู้ว่าสังคมต้องการอะไร ร้านอาหารกวนนี่อยู่ในพื้นที่เรดโอเชียน เราต้องคิดว่าจะทำยังไงให้ร้านอาหารเรา มันลอยขึ้นมาจากรีดโอเชียนก่อน

DO'S

ร้านอาหารกวนนี่นี้คืออยู่ที่คือ ร้านอาหารที่เกิดขึ้นจากวัตถุดิบที่ดี ผลลัพธ์ที่ออกมามันจะอร่อยจริง เพราะของมันดีจริงทำไม After You ถึงสำเร็จ เพราะคุณเมย์ (กุลพัชร กนกวัฒนา-วรสกุล) ทำขนมปังของเขาให้อร่อยที่สุด ก็เหมือนกับร้านอาหารของเรา

DON'TS

อย่าหลอกตัวเองว่าเราโตแล้ว ที่เราเปิดร้านตรงหน้าแยกราชประสงค์ ไม่ได้แปลว่าเราโต แต่จริงๆ เรายังโตไม่ทัน คำว่า ‘โตไม่ทัน’ คือหนึ่ง กระแสเงินสดกันใหม่ สอง บักลงทุนกันใหม่ และสาม ทีมงาน เราไม่รู้ความที่วิ่งกับเรา เขาพร้อมไปกับเราหรือเปล่า คึกคักกับบ้าน ไม่สำคัญเท่ากับศึกในบ้าน ดังนั้นต้องเคลียร์ศึกในบ้านให้จบก่อน ☺

2556

เปิดร้านแหลมเกตซีฟู้ด (Laemgate Seafood)
อยู่ที่ชั้น 2 โครงการ Rain Hill สุขุมวิท 47

2559

เปิดร้าน แหลมเกต อินฟินิตี้ (Laemgate Infinite)

TIMELINE

2558

ขยายสาขาเปิดที่พลาซ่าอินฟินิตี้ 11 และเพิ่มสาขาที่อาร์บี 4

THESTANDARD.CO

NEWS • CULTURE • LIFESTYLE • VIDEO AND MORE

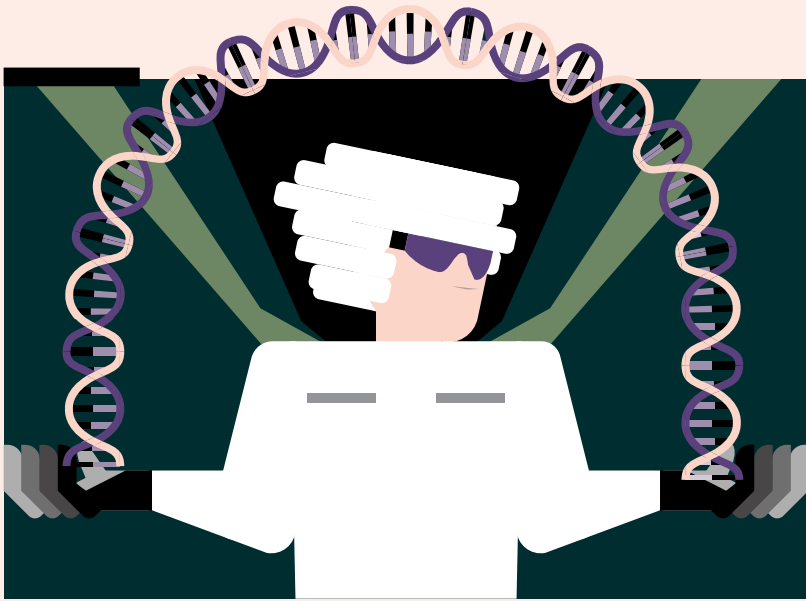

ภาพประกอบ Jackkrit Anantakul

OPINION

THOUGHT-PROVOKING PERSPECTIVES FROM ACCLAIMED COLUMNISTS

ทัศนะจากเหล่าคอลัมนิสต์หลากหลายสาขาอาชีพ ที่พทมุมมองแตกต่างกันนำเสนอแบบสนุกสนาน น่าอ่าน และให้ข้อคิดมากมาย

PLAYING GOD

เมื่อมนุษย์สวมบทพระเจ้าผู้สร้าง

เมื่อฤดูฝนกลับมาเยือน สิ่งก็ตามมาเป็นเงาคือข่าวการแพร่ระบาดของโรคที่มีถุงลายบ้านเป็นพาหะอย่างมาลาเรีย ซิกา ไข้เลือดออก ไข้เลือดออก และซึคนุญา โดยในแต่ละปีมีผู้เสียชีวิตจากโรคระบาดที่มีถุงเป็นพาหะมากกว่า 800,000 คนทั่วโลก ดูจากสถิติในประเทศไทยของสำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ตลอด 6 ปีที่ผ่านมาพบว่า ตัวเลขผู้ป่วยอย่างไข้เลือดออกต่อปีนั้นไม่ได้มีแนวโน้มที่จะดีขึ้น ทั้งๆ ที่มีมาตรการป้องกันออกมารณรงค์กันทุกปี โดยเฉลี่ยแล้วปีหนึ่งมีผู้ป่วยไม่ต่ำกว่า 20,000 คน ในบางครั้งก็พุ่งกระชูดถึง 90,000 คนอย่างในปี 2556 และ 40,000 คนในปี 2558

ตัวเลขไม่เคยโกหก และมันกำลังบ่งบอกว่าเวลานี้ยังไม่มียารักษาโรคระบาดที่มีถุงเป็นพาหะได้สักเท่าไรเลย พอไม่จำเป็นที่จะเป็นการกำจัดแหล่งน้ำขัง หรือการพ่นยาโดยเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อฆ่าลูกน้ำยุงลาย (แถวบ้านผมพ่นจนชาวบ้านแถวนั้นแทบสำลักควันตายล่วงหน้ายุงไปแล้ว) ล้วนแล้วแต่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าไรนัก เดียวนี้สิ่งเกิดดูให้ดู! ยุงเอนอเรนจ์ใหม่เริ่มดื้อยาฆ่าแมลง ยาจุกันยุง แผ่นปะตะไคร้ไล่ยุง หรือสเปรย์พ่นตามตัวก็เอาไม่อยู่ แม้จะป้องกันทุกอย่างแล้ว ทุกวันก็จะรู้สึกมีตุ่มยุกกัตุ่มใหม่ๆ โผล่ขึ้นมาให้รู้สึกคันอย่างไม่ทันรู้ตัวอยู่เสมอ สำหรับตัวผมเองแล้วไม่

กังวลอะไรมาก แต่ที่เป็นห่วงหนักคือลูกน้อยวัยขวบปีโตๆ ที่ยังไร้ความสามารถในการเปิดหน้าต่างไล่ตบยุง แถบระบบภูมิคุ้มกันก็ไม่ได้แข็งแรงสมบูรณ์เหมือนผู้ใหญ่ ใครเป็นพ่อแม่คงเข้าใจจุดที่ว่าถ้าลูกป่วยก็เหนื่อยกันยกบ้าน

แต่ปัญหานี้อาจจะกำลังกลายเป็นเพียงอดีต เมื่อในที่สุดบริษัท Verily (ภายใต้บริษัทแม่ Alphabet) กำลังเตรียมตัวปล่อยยุงตัวผู้จำนวน 20 ล้านตัว ตามย่านชุมชนในฟรอสโนเคาน์ตี โดยยุงเหล่านี้ถูกเพาะเลี้ยงในห้องแล็บและถูกตัดต่อยีนโดยการแฝงแบคทีเรียที่ชื่อ Wolbachia (Wolbachia) ซึ่งเป็นเชื้อที่พบได้ในแมลงหลายชนิดทั่วไป เป็นที่รู้จักกันในวงการวิทยาศาสตร์ว่ายุงที่ติดเชื้อนี้จะพ่นน้ำ ทำให้ไข่ไม่สามารถฟักออกมาเป็นตัวได้ เมื่อยุงกลายเป็นพันธุ์มีจำนวนมากกว่ายุงตัวผู้ที่อยู่ในธรรมชาติ เหล่ายุงตัวผู้ก็จะลดจำนวนลง เพราะไข่ยุงไม่สามารถเติบโตผ่านระยะฟักตัว แถบอย่างที่เราคุ้นดีว่ายุงตัวเมียเท่านั้นที่กัดมนุษย์ เพราะฉะนั้นยุงตัวผู้ทั้งหมดที่ปล่อยออกไปจะไม่มีผลกระทบต่อประชากรในพื้นที่เลย

นี่เป็นการทดลองภาคสนามที่ใหญ่ที่สุดในอเมริกา แต่ไม่ใช่ครั้งแรกที่นักวิทยาศาสตร์ได้ทดลองปล่อยยุงที่ถูกตัดแต่งยีนสู่ธรรมชาติหนึ่งปีหลังจากเหตุการณ์แพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกอย่างรุนแรงในประเทศบราซิลเมื่อปี 2013 (ตอนนั้นมีผู้ป่วยเป็นโรคนี้ถึง 1.5

ล้านคน) บริษัทเทคโนโลยีชีวภาพสัญชาติอังกฤษอย่าง Oxitec ได้ทดลองปล่อยยุงลายตัวผู้ที่ถูกตัดแต่งด้วยเชื้อแบคทีเรียชนิดเดียวกันจำนวน 3-4 ล้านตัวต่อเดือนในพื้นที่เล็กๆ ในเมืองพิราซิคาบา (Piracicaba) ที่มีจำนวนประชากรประมาณ 5,600 คน หลังจากนั้น 10 เดือน จำนวนผู้ป่วยลดลงจาก 133 คนต่อปี เหลือเพียงคนเดียวเท่านั้น

แต่อุปสรรคขั้นโตของเทคโนโลยีชนิดนี้ก็ยังมีไม่พบนเรื่องค่าใช้จ่าย เพราะโดยเฉลี่ยแล้วค่าใช้จ่ายในการป้องกันประชากร 1 คนต่อปี ตกอยู่คนละ 7.5 ดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 270 บาท) ซึ่งถ้าเป็นตัวเลขเดี่ยวๆ แบบนี้ก็ดูไม่ได้มากมายอะไร แต่ถ้าอยากเห็นภาพใหญ่ให้ชัดขึ้นลองคูณจำนวนประชากรไทยจำนวน 70 ล้านคนเข้าไปดู ถ้ารัฐบาลอยากลองเอาวิธีนี้มาใช้ในบ้านเราต้องควักเงินภาษีถึง 18,900 ล้านบาทต่อปี

เมื่อไม่กี่วันก่อนมีข่าวว่าข้อเสนอของมหาวิทยาลัยคอร์เนล เพื่อทดลองปล่อยหนอนใยผัก (Diamondback Moth) ที่มีการตัดแต่งให้มีอายุขัยจำกัดในพื้นที่ตอนเหนือของรัฐนิวยอร์กได้ผ่านการอนุมัติจากกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยปกติแล้วแมลงชนิดนี้สร้างความเสียหายแก่ผลผลิตทางการเกษตรเป็นวงกว้าง ชอบกัดกินพืชผักจำพวกกะหล่ำปลี กะหล่ำดอก และบรอกโคลี ทางบริษัท Oxitec จึงได้ตัดแต่งยีนของหนอนใยผักตัวผู้ให้มียีนที่เรียกว่า 'Self-Limiting Gene' กลไกการทำงานของมันคือ เมื่อตัวผู้เหล่านี้ถูกปล่อยไปในธรรมชาติและผสมพันธุ์กับตัวเมีย ลูกที่เกิดออกมาที่เป็นเพศเมียจะตายก่อนเข้าสู่ระยะโตเต็มวัย (adulthood) และไม่มีโอกาสสร้างลูกหลานรุ่นต่อไปได้อีก ส่วนตัวผู้ที่เกิดมาโตเต็มวัยแต่ไม่มีตัวเมียให้ผสมพันธุ์ด้วยสุดท้ายก็ตายทั้งยังเวอรจิ้นอยู่นั้นแหละ

ในการทดลองครั้งนี้มหาวิทยาลัยคอร์เนลได้รับอนุญาตให้ปล่อยหนอนใยผักที่ผ่านการตัดแต่งยีนเป็นจำนวน 10,000 ตัวต่อครั้งมากที่สุด 30,000 ตัวต่ออาทิตย์ เป็นเวลาติดต่อกัน 3-4 เดือน ในพื้นที่จำกัดของมหาวิทยาลัยประมาณ 25 ไร่

แต่ถึงแม้ผลการทดลองในเรือนกระจกให้ผลลัพธ์เป็นที่น่าพอใจ ก็ยังมีหลายกลุ่มที่แสดงความเห็นต่อต้านการทดลองในธรรมชาติแบบนี้ เพราะผลการทดลองเหล่านี้ยังไม่ได้รับการยืนยันโดยกลุ่มคณะผู้เชี่ยวชาญอย่างเปิดเผย และอีกเหตุผลหนึ่งที่มีน้ำหนัก

THE AUTHOR

โสภณ คุภมังมิ

ทำงานเป็น
โปรแกรมเมอร์
ให้กับบริษัท Intel และ
Microsoft เป็นหนึ่งใน
ทีมที่เริ่มต้นเสิร์ชเอนจิน
bing.com ตอนนั้นดูแล
ธุรกิจค้าส่งของ
ครอบครัวที่จังหวัด
เชียงใหม่ ลงทุนใน
ตลาดหุ้น เขียนหนังสือ
เป็นงานอดิเรก (ตอนนั้น
เหมือนว่าใช้เวลากับมัน
เยอะกว่างานประจำ
เสียอีก) มีความสนใจ
เรื่องเทคโนโลยี
และเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ
รักการอ่านและการเขียน
มาตั้งแต่เด็ก ชอบอ่าน
หนังสือแนว non-
fiction โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง เกี่ยวกับ
สิ่งแวดล้อมและเรเนอต์
เทคโนโลยีที่กำลัง
เป็นที่น่าจับตามอง

“ปฏิเสธไม่ได้ว่ามนุษย์มีความสามารถใกล้เคียงกับคำว่า ‘พระเจ้าผู้สร้าง’ เข้าไปทุกที่ การดัดแปลงลักษณะทางชีวภาพของสิ่งมีชีวิตในธรรมชาติ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ เป็นจุดเริ่มต้นที่ชวนให้ขบคิดไม่น้อย”

ไม่แพ้กันคือ หนอนใยผักไม้ได้เป็นแมลงชนิดเดียวที่กัดกินผลผลิตทางการเกษตร ถ้าเป้าหมายในการดัดแปลงหนอนใยผักคือการลดการใช้ยาฆ่าแมลง ก็ถือว่าไม่ถูกต้องนัก เพราะถึงแม้จำนวนหนอนใยผักในธรรมชาติจะลดลง แต่เกษตรกรก็ยังคงต้องพึ่งพายาฆ่าแมลงชนิดกำจัดแมลงชนิดอื่นๆ อยู่ดี

เมื่ออ่านมาถึงตรงนี้เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่ามนุษย์มีความสามารถใกล้เคียงกับคำว่า ‘พระเจ้าผู้สร้าง’ เข้าไปทุกที่ การดัดแปลงลักษณะทางชีวภาพของสิ่งมีชีวิตในธรรมชาติ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการเป็นจุดเริ่มต้นที่ชวนให้ขบคิดไม่น้อย ถึงแม้ว่าอาจจะไม่ใช่เป้าหมายของการพัฒนาเทคโนโลยีชิ้นนี้ แต่ก็อดคิดต่อไปไม่ได้ว่า สิ่งที่เรากำลังสร้างขึ้นมานั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สมควรแล้วจริงๆ หรือ เพราะถ้ามองเพียงแค่ผลของการทดลองในการช่วยลดจำนวนยุงที่เป็นพาหะนำเชื้อโรค หรือหนอนใยผักที่ทำลายพืชผักชาวสวน เราก็คงเออออกเห็นด้วยว่าเป็นเรื่องที่ยอดเยี่ยม และรัฐบาลทั่วโลกควรทุ่มเงินมุ่งพัฒนาให้มีการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้อย่างทั่วถึง แต่ในขณะที่เดียวกันสิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะทำคือให้คิดเป็นการบ้านขึ้นเล็กๆ ให้ลองนึกถึงภาพของวงจรระบบนิเวศในวิชาชีววิทยาช่วงมัธยมต้น ทุกสิ่งทุกอย่างถูกสร้างมาอย่างสมดุล ต้นไม้ได้รับสารอาหารจากซากสัตว์ต่างๆ ในดิน แมลงกินใบไม้ใบหญ้าเป็นอาหาร ต่อมาพวกมันก็กลายเป็นอาหารของนก ปลา และสัตว์หลายชนิด และเมื่อสัตว์เหล่านี้เสียชีวิตก็กลายเป็นปุ๋ยของต้นไม้อีกครั้ง เป็นภาพระบบการทำงานของธรรมชาติแบบง่ายๆ แต่สมบูรณ์ชัดเจนทุกอย่างในโลกใบนี้เกี่ยวเนื่องถึงกันไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง และถ้าเมื่อไรก็ตามที่ห่วงโซ่หนึ่งหล่นหายไป เพราะความประมาทเลินเล่ออยากเล่นบทบาทพระเจ้าของมนุษย์ ผลที่ตามมาอาจจะไม่ได้สวยงามอย่างที่ผลการทดลองในห้องกระจกบอกเราก็เป็นได้

ภาพประกอบ Starbucks

สตาร์บัคส์ เพราะกาแฟราคาถูกมีต้นทุนแฝง!

หลายคนอาจไม่คุ้นเคยกับสตาร์บัคส์ในฐานะแบรนด์ที่ดัดต่อสังคัมและสิ่งแวดล้อม เราอาจจะพอนึกออกว่าสตาร์บัคส์มีกาแฟบ้วนใจ เบลนด์ ซึ่งมาจากแหล่งปลูกในภาคเหนือของไทย และนำรายได้ส่วนหนึ่งไปพัฒนาชุมชน หรือการสาธารณศรัทธาเครื่องดื่ม 10 บาทต่อแก้วเมื่อเรานำแก้วไปเอง แต่จริงๆ แล้วสตาร์บัคส์มีวิธี ‘คิดต่าง’ ในการทำธุรกิจที่ดัดต่อสังคัม หรือสิ่งแวดล้อมมากมายหลายเรื่องในระดับโลก โดยเฉพาะในห่วงโซ่อุปทาน (supply chain)

บริษัทผู้ดีว่าผู้บริโภคนับมากกว่า กาแฟของสตาร์บัคส์ราคาแพง แต่โฆษณาชิ้นหนึ่งของสตาร์บัคส์ในปี 2009 กลับ ‘แซะ’ ผู้บริโภคว่า ‘ระวังกาแฟที่ถูกกว่า เพราะมันมากับต้นทุนแฝง’ ต้นทุนแฝงที่ว่าคือ ต้นทุนจากการเอาเปรียบเกษตรกรผู้เพาะปลูกและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเคยเป็นเหตุให้บริษัทถูกโจมตีจาก NGO

ในช่วงยุค 90s มาก่อน เพราะในยุคนั้นบริษัทยังไม่รู้จักห่วงโซ่อุปทานของตัวเองว่ามีใครอยู่บ้าง ยาวแค่ไหน ไม่รู้ว่าใครเป็นผู้ปลูกกาแฟ ไม่รู้ว่าพวกเขาีสภาพความเป็นอยู่อย่างไร เพราะรับซื้อกาแฟผ่านตัวแทนจำหน่ายหรือผู้นำเข้าเท่านั้น

การไม่รู้จักซัพพลายเออร์ของตัวเอง โดยเฉพาะเกษตรกร ก็ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อธุรกิจเช่นกัน

ในยุคที่สตาร์บัคส์กำลังขยายกิจการแบบก้าวกระโดดไปทั่วโลก ความต้องการใช้กาแฟจำนวนมากทำให้เพียงพอกับการขายถือเป็นความเสี่ยงของบริษัท ราคากาแฟที่ตกต่ำทำให้เกษตรกรผู้ปลูกกาแฟจำนวนมากเลิกปลูกกาแฟแล้วหางานที่มีรายได้ดีกว่า อุดหนุนโลกที่สูงขึ้นจากปัญหาสภาพอากาศเปลี่ยนแปลง ทำให้ผลผลิตกาแฟลดลง เพราะกาแฟชอบความหนาวและโตได้ดีในพื้นที่สูง เกษตรกร

“เมื่อประธานาธิบดีทรัมป์ออกนโยบายที่ชัดเจนว่าไม่ต้อนรับผู้ลี้ภัย ซีอีโอของสตาร์บัคส์ ได้ออกประกาศส่วนกันที่ว่า บริษัทจะจ้างงานผู้ลี้ภัยทั่วโลก 10,000 ตำแหน่ง ภายใน 5 ปี เพื่อสร้างโอกาสทางอาชีพและชีวิตใหม่แก่ผู้ลี้ภัย”

จึงต้องไล่ถางป่าบนภูเขาสูงไปเรื่อยๆ เพื่อปลูกกาแฟให้ได้ผลผลิตมากกว่าเดิม การจงใจให้เกษตรกรรียังปลูกกาแฟต่อไปโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมจึงเป็นโจทย์ใหญ่ของสตาร์บัคส์ซึ่งไม่ใช่แค่เพื่อชื่อเสียง แต่หมายถึงความอยู่รอดของธุรกิจด้วย

สตาร์บัคส์จึงหันกลับไปทำความรู้จักร่องโซ่อุปทานของตัวเอง วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละจุด และเริ่มงานกับพันธมิตรอย่าง Conservation International หรือ CI องค์การสิ่งแวดล้อมที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

CI มีองค์ความรู้ในด้านการปลูกกาแฟใต้ร่มไม้ใหญ่ (shade grown coffee) ให้ต้นกาแฟและป่าอยู่ร่วมกันได้โดยไม่ต้องตัดป่า โดยมีเงินอุดหนุนเพื่อการปรับเปลี่ยนและการให้คำปรึกษาด้านเทคนิคการเพาะปลูก รวมทั้งส่งเสริมการขายคาร์บอนเครดิตเพื่อเป็นรายได้เสริมให้เกษตรกรอีกทาง โดยทำงานร่วมกันในอเมริกาใต้และอินโดนีเซีย

ในปี 2004 สตาร์บัคส์สร้างมาตรฐาน Coffee and Farmer Equity (C.A.F.E.) ในการรับซื้อกาแฟตลอดห่วงโซ่อุปทาน โดยพิจารณาในด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น มาจากการเพาะปลูกที่ไม่ถูกกฎหมาย ไม่ใช้สารเคมีอันตราย การจ่ายค่าจ้าง การดูแลสุขภาพ ความปลอดภัย และความเป็นอยู่ของเกษตรกร รวมถึงการใช้แรงงานที่ถูกต้อง ผู้ขายกาแฟให้บริษัทต้องมีเอกสารยืนยันต่างๆ รวมถึงรายละเอียดการจ่ายเงินให้เกษตรกรต้นทาง (หากเป็นพ่อค้าคนกลาง) เพื่อแสดงให้เห็นว่าเกษตรกรได้ส่วนแบ่งจากราคาจริงๆ เท่าไร มาตรฐาน C.A.F.E. ประกอบด้วยกฎกว่า 200 ข้อ แบ่งแยกย่อยตามประเภทของซัพพลายเออร์ เช่น ขนาดใหญ่ กลาง หรือเล็ก สำหรับเกษตรกรรายย่อย สตาร์บัคส์ปรับมาตรฐานให้ ‘เข้ม’ น้อยกว่าเพราะเข้าใจถึงความท้าทายและการมีทุนจำกัดในการปรับเปลี่ยน

ผู้ขายเมล็ดกาแฟให้สตาร์บัคส์ตามมาตรฐาน C.A.F.E. จะมีการพิสูจน์และตรวจสอบ (verified and audited) โดยบริษัทรับรองคุณภาพภายนอก เกษตรกรที่ผ่านมาตรฐานจะได้รับค่าพรีเมียมเพื่อสร้างแรง

จูงใจ และหากรักษาคุณสมบัติตามมาตรฐานได้อย่างสม่ำเสมอ บริษัทก็จะเพิ่มค่าพรีเมียมต่อกิโลกรัมเข้าไปอีก

ผลงานของโครงการนี้ทำให้ร้อยละ 90 ของเกษตรกรมีผลผลิตสูงขึ้น มีรายได้สูงขึ้นจากการขายกาแฟแบบเป็นธรรม และการขายคาร์บอนเครดิต เกษตรกรหลายรายยึดอาชีพปลูกกาแฟต่อไปได้ ไม่ย้ายถิ่นฐาน การที่สตาร์บัคส์ ‘ซีอีโอ’ เกษตรกรและซัพพลายเออร์ไว้ได้ ทำให้บริษัทวางแผนการรับซื้อได้ดีขึ้น สร้างความมั่นคงให้อุปทาน (supply) กาแฟได้มากขึ้น แสดงความโปร่งใสในการรับซื้อกาแฟได้ และที่สำคัญคือสร้างความชอบธรรมให้กับราคา ‘พรีเมียม’ ของกาแฟสตาร์บัคส์ว่ามีที่มาที่ไป และไม่ได้เอาเปรียบใครมา

บริษัทรายงานผลการรับซื้อเมล็ดกาแฟอย่างเป็นธรรมและมีจริยธรรมเป็นประจำทุกปี จากซื้อได้ร้อยละ 81 ในปี 2009 ได้กลายเป็นร้อยละ 99 ในปี 2015 หรือ 559 ล้านปอนด์ต่อปี กาแฟเหล่านี้ผ่านมาตรฐาน C.A.F.E. มาตรฐาน Fair Trade หรืออื่นๆ ที่ใกล้เคียง สตาร์บัคส์ได้นำมาตรฐานเหล่านี้ไปใช้กับโกโก้ ชา และบรรจุภัณฑ์เช่นกัน

ความ ‘คิดต่าง’ เพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทไม่ได้หยุดอยู่แค่นั้น ในปี 2016 สตาร์บัคส์ออกหุ้นกู้ยั่งยืน (Sustainable Bond) มูลค่า 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อนำเงินไปขยายงานด้านห่วงโซ่อุปทานที่เป็นธรรมและดีต่อสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มในวันคาแทนชาเนี่ย โคลอมเบีย จีน ฯลฯ รวมทั้งวิจัยพันธุ์กาแฟที่เหมาะสมกับความแห้งแล้งและทนทานต่อศัตรูพืชมากขึ้น หุ้นกู้นี้ขายหมดอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะจากฝั่งนักลงทุนรายย่อยที่เป็นคนรุ่นใหม่

สตาร์บัคส์ยังมุ่งมั่นลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม บริษัทมีร้านค้าปลีกที่เป็น ‘อาคารเขียว’ ตามมาตรฐาน LEED (Leadership in Energy and Environmental Design) ถึง 1,200 แห่งใน 20 ประเทศ รวมถึง 5 สาขาในประเทศไทย เช่น พอร์โต ชิโน และเมกาบางนา

ในปี 2015 บรรลุเป้าหมายลดการใช้ น้ำ ได้ร้อยละ 25 ในด้านขยะ บริษัทพยายามหา

วัตถุดิบและเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อใช้กับแก้วที่ย่อยสลายและรีไซเคิลได้ดีขึ้น และสร้างแรงจูงใจให้ลูกค้านำแก้วมาเองอย่างที่เรทราฟแต่มีเพียงร้อยละ 1.6 ของเครื่องดื่มที่ขายได้ที่ลูกค้านำแก้วมาเอง ซึ่งยังห่างไกลจากเป้าหมายที่ร้อยละ 5 สตาร์บัคส์ยอมรับว่าการเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นความท้าทายอย่างยิ่ง

เมื่อประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ออกนโยบายที่ชัดเจนว่าไม่ต้อนรับผู้ลี้ภัย ซีอีโอของสตาร์บัคส์ก็ออกประกาศส่วนกันที่ว่า บริษัทจะจ้างงานผู้ลี้ภัยทั่วโลก 10,000 ตำแหน่ง ภายใน 5 ปี เพื่อสร้างโอกาสทางอาชีพและชีวิตใหม่แก่ผู้ลี้ภัย แม้ว่านักวิเคราะห์จะเตือนว่าเป็นเป้าหมายที่ทำให้แบรนด์เสียหายและทำให้คนอเมริกันจำนวนมากเลิกซื้อ แต่บริษัทก็เดินหน้ากับนโยบายนี้ต่อเนื่องจากแผนจ้างงานทหารผ่านศึกและครอบครัวให้ได้ 10,000 ตำแหน่งเดิมที่ใกล้จะบรรลุเป้าในปี 2018

แน่นอนว่าครั้งต่อไปเมื่อเราเดินเข้าสตาร์บัคส์สาขาไหนก็ตามจาก 26,000 แห่งใน 75 ประเทศ ราคากาแฟของสตาร์บัคส์ย่อมเป็น ‘พรีเมียม’ คือแพงกว่าร้านอื่น เหตุผลของความแพงทั้งหมดคงไม่ได้มาจากการไม่เอาเปรียบเกษตรกร ซัพพลายเออร์ สังคมหรือสิ่งแวดล้อม

แต่อย่างน้อยคุณก็แน่ใจได้ว่ากาแฟที่คุณกำลังดื่มไม่ได้ผลกำไรทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อมให้ใคร แต่จะคุ้มหรือไม่คุ้มลูกค้าคงต้องตัดสินใจเอง และถ้าจะซื้อสตาร์บัคส์ก็อย่าลืมหยิบแก้วมาเองเพื่อรับส่วนลดและช่วยโลกไปพร้อมๆ กัน

THE AUTHOR

ภัทราวศ
แย้มละออง

นักการตลาดและ
นักธุรกิจเพื่อสังคม
ที่มุ่งเน้นความคิดและ
ประสบการณ์จากการ
ทำงานที่ป่าสาละมาสู่
งานเขียนในเชิง
‘ธุรกิจคิดต่าง’

ภาพประกอบ Pichamon Wannasan

รวมเทคนิคการตลาด สำหรับการเปิดตัวสินค้าใหม่ ให้คนรู้จักเร็วที่สุด

เวลาเราเปิดตัวสินค้าใหม่ สิ่งสำคัญที่สุดคือการทำให้คนรู้จักเรา เรียกชื่อสินค้าเราถูก เข้าใจว่าเราทำอะไรได้ และจดจำเราได้ แต่ท่ามกลางสินค้ามากมายมหาศาลกว่า 60,000 แบนด์ในตลาด รวมไปถึงผู้คนอีกมากมายที่ได้รับสื่อโฆษณาเต็มไปหมดในชีวิตประจำวัน เราจะมีวิธีการอย่างไรสำหรับการเปิดตัวสินค้าใหม่ให้เป็นที่รู้จัก

เทคนิคหนึ่งที่ผมอยากนำเสนอคือเทคนิคที่เรียกว่า 'crowded room' หรือ 'การแนะนำตัวเองในห้องที่เต็มไปด้วยผู้คน'

ลองนึกภาพห้องที่คนกำลังปาร์ตี้กัน สนุกสนานเต็มไปหมดสิครับ มันเต็มไปด้วยผู้คนมากมายที่พูดคุยกัน มีเสียงเพลงดังสร้างบรรยากาศ หลายคนจับกลุ่มพูดคุยกันอย่างออกรส คุณเดินเข้ามาในห้องนี้ไม่มีใครเข้ามาทักทายคุณแม้แต่คนเดียว

คุณจะทำอย่างไรจึงจะสามารถแนะนำตัวคุณในห้องที่เต็มไปด้วยผู้คน และเต็มไปด้วยสิ่งรบกวนนี้ได้?

คุณสามารถที่จะ...

1. เปิดตัวเข้ามาในห้องอย่างยิ่งใหญ่
2. ตะโกนเรียกร้องความสนใจ

3. ชัดแจ้งหวัะด้วยการร่วมวงสนทนาอย่างสุภาพ
4. หามุมที่เงียบกว่าในห้อง หรือจังหวะที่ห้องเงียบๆ
5. กระซิบข้างหู พูดคุยเป็นรายคน
6. สัมผัส
7. ให้คนอื่นแนะนำตัวคุณให้
8. หากกลุ่มที่ใกล้เคียงกับคุณ แล้วเข้าไปพูดคุย

จินตนาการว่าสินค้าของคุณคือคนหนึ่งคนที่ต้องแต่งตัวยังไง บุคลิกหน้าตา และทำไมคนถึงอยากรู้จักคุณก่อนที่จะเข้าไปทำความรู้จักในห้องที่เต็มไปด้วยผู้คนอย่างนี้ ชื่อของคุณคือ brand name การแต่งตัวคือ brand personality วิธีการพูดและนิสัยคือ brand character เรื่องที่คุณเชี่ยวชาญหรือถนัดคือ reason to believe และสุดท้ายสิ่งสำคัญที่สุดคือ การสร้างความประทับใจแรกที่คุณจะเข้าใจคุณได้ทันที หรือ first impression ส่วนห้องที่วุ่นวายนั้นเปรียบเสมือน clutter ของสื่อโฆษณาต่างๆ ที่พยายามดึงความสนใจหรือพูดคุยกับคนอยู่ ซึ่งเทคนิคแต่ละเทคนิคถ้าจะให้อธิบายเปรียบเทียบกับการออกสินค้าแล้ว จะเปรียบเทียบได้ดังนี้

1. เปิดตัวยิ่งใหญ่ ทำตัวเด่นเป็นจุดสนใจ
หากเรามีงบประมาณมากๆ นี่คือการทุ่มงบการตลาดมหาศาลทำแคมเปญโฆษณาหาฟรีเชนเตอร์ หรือจัดอีเวนต์ใหญ่โต หรือแต่งตัวให้เด่นที่สุดในงาน (การทำ product differentiation) เดินเข้างานมีแสงสปอตไลท์เพื่อเปิดตัวคุณเข้ามาในห้อง ทำให้ทุกคนต้องหันมาสนใจคุณ ซึ่งเทคนิคนี้ได้ผลในการสร้างความสนใจแน่นอน แต่คนอยากจะรู้จักคุณต่อหรือไม่ ที่เหลือคือตัวของคุณเอง เทคนิคนี้คือการทำ brand activation หรือการปล่อยแคมเปญการตลาดที่ใช้เครื่องมือการตลาดครบทุกเครื่องมือนั่นเอง

2. ตะโกนเรียกร้องความสนใจ
วิธีนี้เป็นวิธีที่ใช้กันเยอะสุด และที่เวิร์กน้อยที่สุด เพราะคนจะหันมามองคุณด้วยความสงสัย และจะหันกลับไปด้วยความรำคาญ วิธีนี้เปรียบเสมือนการทุ่มเงินโฆษณา เพื่อแนะนำตัวเองว่าเป็นใคร โดยที่ไม่ได้ใส่ใจบริบทของคนในห้องที่กำลังพูดคุยกันอยู่ และคุณก็จะถูกกลืนหายไปไฉนที่สุด เทคนิคนี้คือ traditional advertising หรือการโฆษณาด้วยสื่อประเภทกระจายภาพหรือเสียงนั่นเอง

THE AUTHOR

สโรจ เล้าหิติ

Chief Marketing Officer แห่ง Rabbit's Tale และเจ้าของเพจบุ๊กแฟนเพจสโรจบคิดการตลาดจะบอกดรหัสเสถังเรื่องเด่นประเด็นร้อนที่เป็นกระแสของแบรนด์และสินค้าต่างๆ ในมุมมองของนักการตลาด

3. ชัดแจ้งหว่าด้วยการร่วมวงสนทนา (อย่างสุขภาพ)

เป็นหลักการร่วมบทสนทนาของผู้คนเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่พูดคุยกันอยู่อย่างถูกจังหวะ ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ได้ ทำให้คนที่พูดคุยกันอยู่ในวงสนทนา เหล่านี้คือ content marketing หรือ newsjacking (การโหมกระแสอย่างมีชั้นเชิง) นั่นเอง ที่สำคัญเวลาที่มาร่วมวงสนทนา สิ่งที่คุณพูดต้องเป็นประโยชน์ในวงสนทนา แล้วคนในวงนั้นจะถามคุณเองว่าคุณชื่ออะไร เป็นใคร และจะอยากรู้จักคุณมากขึ้น ถ้าคุณมัวแต่เข้าไปขายเรื่องตัวเอง เขาก็จะค่อยๆ ถอยห่างจากคุณ

4. หามุมที่เจียบกว่า หรือจังหวะที่ห้องเจียบ คือการหาสิ่งแวดล้อม สื่อ หรือที่ใหม่ๆ ที่ยังไม่มีความวุ่นวายสับสนอลหม่านของโฆษณา หรือไม่มีบทสนทนามากนัก ซึ่งความเจียบทำให้คนมีสมาธิฟังเรามากที่สุด แต่สิ่งสำคัญคือเรื่องที่ต้องเกี่ยวข้องและเข้าหูคนฟังด้วย! เทคนิคนี้คือการหา new media หรือพื้นที่สื่อใหม่ๆ นั่นเอง

5. กระชับข่าหุ พูดคุยเป็นรายคน ในบางครั้งสิ่งที่ได้ผลมากที่สุดไม่ใช่การพยายามตะโกนให้ดังที่สุด แต่กระชับให้เบาแต่ถูกคนที่สุด ในกรณีนี้คือการทำ personalization หรือ direct marketing (การตลาดทางตรง โดยใช้เครื่องมือที่ติดต่อไปยังลูกค้าคนต่อคน) นั่นเอง การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่น่าจะใช่ และพูดคุยกับเขาอย่างใกล้ชิดในสิ่งที่เขาสนใจ

6. สัมผัส

การสัมผัส (touch) คือการทำความรู้สึกผ่านการถ่ายทอดทางประสบการณ์ด้านอารมณ์ที่คำพูดทดแทนไม่ได้ ในบางครั้งถึงมีศาสตร์ในการอ่านคนเวลาจับมือแนะนำตัวเลยที่เดียวสำหรับวิธีนี้คือ การสร้าง 'live experience' หรือสร้างประสบการณ์ร่วมที่จับต้องได้ ไม่ว่าจะป็น รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ให้กับคนกลุ่มเล็กๆ ก่อน ให้เขารู้สึกได้ถึงเราก่อนที่จะค่อยๆ พูดคุยกับคนถัดๆ ไป การสร้าง live experience มักจะเกี่ยวข้องกับการทำอีเวนต์เปิดตัวแบบพิเศษ การเดินสายโรดโชว์ โดยมีสินค้าหรือบริการให้ลองใช้จริง โดยเน้นไปที่ 'อารมณ์' มากกว่าขายของ

7. ให้คนอื่นแนะนำคุณให้

คือการให้ brand ambassador/presenter

หรือ public relations (ประชาสัมพันธ์) นั่นเอง แน่นนอนว่าการให้คนอื่นที่คนในท้องให้ความสนใจฟัง หรือพิธีกรในงานเลี้ยงแนะนำตัวคุณให้ก็เป็นวิธีที่ดีในการให้คนในท้องรู้จักคุณ! และที่สำคัญคนที่แนะนำคุณก็ควรเป็นคนที่ได้รับการยอมรับ หรือมีคนฟัง ไม่เช่นนั้นคุณเองก็จะไม่มีคนฟังด้วยเช่นกัน

8. หากกลุ่มที่ใกล้เคียงกับคุณ แล้วเข้าไปพูดคุย

มนุษย์จะรู้สึกสบายใจเวลาที่เจอกลุ่มคนที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน และน่าจะเข้ากันได้ เช่น ถ้าเราเป็นผู้ชายที่เดินเข้าไปในห้องที่ผู้หญิง

ใคร เขาย่อมมองหากลุ่มผู้ชายที่ดูน่าจะเฟรนด์ลี่คุยง่าย แล้วเข้าไปทำความรู้จักก่อน เช่นเดียวกันครับ ถ้าเราสามารถกำหนดแบรนด์ของตัวเองได้ชัด และรู้ว่าใครที่น่าจะเข้ากันได้ การมองหากลุ่มที่ใกล้เคียงกับคุณ (segment) แล้วเข้าไปพูดคุยก็มีโอกาสที่จะทำความรู้จักและสนิทพอที่จะให้คนกลุ่มนี้แนะนำคุณต่อไปเรื่อยๆ ก็ได้

ทั้งหมดนี้คือเทคนิคที่ทำให้คุณลองคิดและหยิบไปเลือกใช้สำหรับการเปิดตัวสินค้าใหม่ของคุณในครั้งหน้าครับ ที่สำคัญคือคุณต้องสร้างแบรนด์และหาข้อดีที่ทำให้กลุ่มคนอยากรู้จักคุณให้มากขึ้นด้วยครับ

มวลความเหงาของ 'ชายที่คนรักจากไป' รวมเรื่องสั้นอารมณ์ห้วง เล่มล่าสุดของ ฮารุกิ มูราคามิ

“วันหนึ่งจู่ๆ คุณก็กลายเป็นพวกผู้ชายที่คนรักจากไปวันนั้น ไม่มีการเตือนล่วงหน้าหรือมีการบอกใบ้เลยแม้แต่น้อย มันมาเยือนคุณโดยไม่คาดฝัน ไม่มีกึ่งกลางสังหรณ์และลางบอกเหตุ ปราศจากเสียงเคาะประตูและเสียงกระแอมไอ พอเลี้ยวตรงหัวมุมถนนไป คุณก็จะรู้ตัวเองอยู่ตรงนั้นแล้ว...”

ใกล้เที่ยงคืน ผมโพสตรูปชายหนุ่มนั่งดื่มโดดเดี่ยวในบ้านหลังญี่ปุ่นพร้อมประโยคท่อนดังกล่าวที่มาจากเรื่องสั้น ชายที่คนรักจากไป

ของฮารุกิ มูราคามิ อีกครั้งเดียวหลังจากนั้น เพจกระทำความห้วงก็แชร์รูปและข้อความจากสเตตัสของผมไปให้ ‘พวกผู้ชายและผู้หญิงที่คนรักจากไป’ ที่ยังรอกระทำความห้วงอยู่กลางดึกในค่ำคืนนั้น

คุณถาม “ทำไมข้อความในเรื่องเล่าของมูราคามิถึงโดนใจคนโดดเดี่ยวได้ทุกครึ่ง”

ผมตอบ “โดยเฉพาะถ้ามาจากนิยาย 3 เล่มนี้ Norwegian Wood, Sputnik Sweetheart และ South of the Border, West of the Sun

รวมเรื่องสั้น *ชายที่คนรักจากไป* เล่มล่าสุดนี้ ก็คงจะตามเข้าไปอยู่ในลิสต์เรียบร้อย”

รวมเรื่องสั้น *ชายที่คนรักจากไป*

ชายที่คนรักจากไป รวมเรื่องสั้น 7 เรื่อง พิมพ์รวมเล่มครั้งแรกที่ญี่ปุ่นในปี 2557 ฉบับแปลภาษาไทยออกมาในปี 2559 และฉบับภาษาอังกฤษเพิ่งวางแผงเมื่อกลางปีนี้เอง

มูราคามิเขียนไว้ในบทนำของเล่มว่า เขาอยากถอดลักษณะและความรู้สึกของผู้ชายเหล่านั้นออกมาให้เข้าใจได้ง่ายในรูปแบบของเรื่องราวหลากหลาย แต่ละเรื่องจึงเป็นเรื่องราวของชายที่คนรักจากไปในความหมายตรงตามตัวอักษร คือพวกเขาถูกผู้หญิงทอดทิ้งหรือกำลังจะถูกทอดทิ้งด้วยเหตุผลต่างๆ นานา

เรื่องสั้น 2 เรื่องแรกมาจากชื่อเพลงของ The Beatles เรื่องแรก *Drive My Car* เรื่องของดาราชายวัยกลางคนที่ภรรยาจากไปด้วยโรคมะเร็ง และเขารู้มาโดยตลอดว่า ภรรยาที่มีความสัมพันธ์กับชายอื่นแบบลับๆ และทั้งๆ ที่รู้เขาเองกลับสวมบทบาทนักแสดงเล่นบทสามีภรรยาที่ดูดีมีความสุขจนกระทั่งเธอจากไป

Yesterday เรื่องของนักเขียนชายที่ทุกครั้งเวลาได้ยินเพลงของ The Beatles เพลงนี้คือความทรงจำในช่วงวัย 20 ที่เพื่อนสนิทของเขาเสนอให้ออกเดทกับแฟนสาวของตัวเอง หลังจากเดทครั้งที่สอง เพื่อนของเขาหายตัวไปอย่างลึกลับและเขาก็ไม่ได้สานต่อเดทที่สาม

“เรื่องราวต่างๆ ในตอนนั้น ผมรู้สึกราวกับมันเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวานดังชื่อเพลง เสียงเพลงทำให้ความทรงจำแจ่มชัดขึ้น และบางครั้งพลังของมันกระตุ้นให้รู้สึกเจ็บแปลบในหน้าอก”

อวัยวะเอกเทศ นายแพทย์เพลย์บอยผู้ไม่เคยปล่อยให้ตัวเองให้อยู่ในห่วงรั้ง แต่ในที่สุดเขาตกหลุมรักผู้หญิงที่แต่งงานมีลูกแล้ว ก่อนจะมาตามด้วย ‘โรครัก’ เมื่อฝ่ายหญิงทิ้งเขาไปและปิดท้ายเรื่องด้วยความน่าสะเทือนใจ

เซเฮราซาด เล่าถึงชายผู้อาศัยอยู่ใน ‘เฮาส์’ ซึ่งมีแม่บ้านคอยดูแลบ้าน หุงหาอาหาร และความสัมพันธ์บนเตียง ปิดท้ายที่ทำไมเรื่องสั้นเรื่องนี้พิเศษ คือทุกครั้งหลังจากมีเซ็กซ์ แม่บ้านจะเล่าเรื่องสมัยแอบย่องเข้าบ้านเพื่อนชายที่เธอแอบชอบตอน ม.5 และทุกครั้งเธอจะทิ้งปริศนาเอาไว้จนเป็นที่มาของชื่อ *เซเฮราซาด* เจ้าหญิงในเรื่อง *อาหรับราตรี*

คิโนะ ชายหนุ่มผู้ฝังความเจ็บปวดเอาไว้ตั้งแต่วันที่จับได้ว่าภรรยากำลังนั่งรถรวมเพื่อนร่วมงานคนสนิทเปลือยเปล่านั้นอยู่คนเดียวในห้องนอนของเขาเอง เรื่องสั้นเรื่องนี้มี

องค์ประกอบของมูราคามิครบถ้วน – ชายหนุ่มผู้โดดเดี่ยว เพื่อนร่วมงานคนสนิทที่แอบมีสัมพันธ์กับภรรยาของเขา บาร์แจ๊ซ แมวจรจัดสี่เทา เช็กกับหญิงสาวผู้ปรากฏตัวในคืนฝนตกลงมาบอกเหตุกะทันหันที่ทำให้ชายหนุ่มต้องออกเดินทาง เสียงเคาะประตูกลางดึก และขอบผาสู้ศึกดินแดนหนึ่ง

แซมซาในห่วงรั้ง เป็นเรื่องสั้นที่เพิ่มเข้ามาในฉบับแปลภาษาไทย (รวมทั้งฉบับภาษาอังกฤษ) มูราคามิเปลี่ยนเกรเกอร์ แซมซาของฟรานซ์ คาฟคา จากชายหนุ่มที่ตื่นขึ้นมาพบว่าตัวเองกลายเป็นแมลง สลับให้เป็นแมลงที่ตื่นขึ้นมาเป็นชายหนุ่ม เกรเกอร์ แซมซา แถมยังได้พบเจอกับหญิงสาวและการชู้ช้นครั้งแรกอีกด้วย

พวกผู้ชายที่คนรักจากไป เรื่องสั้นท้ายสุดของเล่ม มูราคามิเขียนขึ้นหลังสุดสำหรับการรวมเล่มโดยเฉพาะ เมื่อมีโทรศัพท์แจ๊งข่าวร้ายกลางดึกจากชายแปลกหน้าบอกว่าภรรยา ซึ่งเป็นแฟนเก่าสมัยอายุ 14 ของเขาจบชีวิตด้วยการฆ่าตัวตาย บทสนทนาทางโทรศัพท์จบแค่นั้น แต่มันได้ทิ้งสถานภาพของการเป็นชายที่คนรักจากไป และความเจ็บปวดก้อนใหญ่ไว้ให้กับเขา

“เธอจากไป คงไม่มีใครรู้หรอกว่าตอนนั้นผมกลัวแค่ไหน แค่ไหน จมดิ่งลงห้วงเววลึกเพียงใด ไม่มี ไม่มีทางรู้ได้ เพราะขนาดตัวผมเองก็ยังนึกไม่ค่อยออกเลย ผมทุกข์ทรมานแค่ไหน? ผมเจ็บปวดใจมากเพียงใด? ถ้ามีเครื่องวัดความเศร้าได้ง่ายๆ และแม่นยำในโลกนี้ก็คงดีหรอก ถ้ามีจริงก็จะดีวัดเป็นตัวเลขทิ้งไว้ได้...”

ความโดดเดี่ยวที่พวกผู้ชายที่คนรักจากไป ต้องเผชิญ

ผมเสนอความเห็นให้คุณฟัง “แกนหลักของเรื่องสั้นในเล่มนี้คือความโดดเดี่ยวที่พวกผู้ชายเหล่านี้ต้องเผชิญ พอถึงเวลาเหมาะจะจะไม่ว่าจะช้าหรือเร็ว ความโดดเดี่ยวนั้นจะโถมตัวเข้าใส่ แม้ว่าปัจจุบันพวกเขาเหล่านั้นดูเหมือนจะใช้ชีวิตอย่างปกติดีมีความสุขก็ตาม”

คุณว่า “อย่างเวลาเพลงออกหักสักเพลงดังขึ้นมา ภาพคนรักเก่าก็ลอยมาตรงหน้า”

มูราคามิเขียนเรื่องสั้นชุดนี้ แล้วโยนความโดดเดี่ยวในรูปแบบต่างๆ ไล่เข้าไปในตัวละครธรรมดาสามัญอันหลากหลายที่กลายเป็นชายที่คนรักจากไปในวันหนึ่ง ไม่ว่าจะ เป็น ชายที่คนรักจากไปแบบประเดี๋ยวประด๋าวอย่างชายที่เฮาส์ ผู้รอคอยเซ็กซ์และตอนต่อไปของเรื่อง

เล่าพิศวงจากแม่บ้าน, ดาราชายที่ต้องทำความเข้าใจว่าภรรยาที่จากไปทำไมต้องมีสัมพันธ์ลับกับชายอื่นถึง 4 คน, ความโดดเดี่ยวถึงขั้นกลายเป็นโรครักที่กัดกินหัวใจนายแพทย์เพลย์บอยผู้ไม่เคยปล่อยให้ตัวเองให้อยู่ในห่วงรั้งสักครั้ง

คุณว่า “นับแล้วก็เกินกว่า 15 ปีมาแล้วนะที่นิยายของมูราคามิทำให้พวกเราเห็นภาพความโดดเดี่ยวผุดขึ้นเป็นภาพอันชัดเจน นับตั้งแต่ *สตีบลมขับขาน* นิยายเรื่องแรกของมูราคามิที่พิมพ์ฉบับภาษาไทยครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 2012 หรือผ่านไปสิบกว่าปีนิยาย *Norwegian Wood* ก็ได้กลายเป็นหนังสือสร้างบุคลิกให้ ‘หมอก’ ในซีรีส์ *ฮอริโมนส์ วัยว้าวุ่น* เป็นเด็กชายโดดเดี่ยวผู้เกาะกุมความเหงา

ผมเสริม “ทำไมคนเรารู้ได้เหงาขนาดนี้เป็นไปได้หรือไม่ว่าโลกถูกส่งให้มาลอยกลางอากาศเว้งว่างเพียงเพื่อเป็นที่พำนักของคนเหงา ประโยคนี้เิงจาก *Sputnik Sweetheart* ที่คนชอบหยิบไปโพสต์ตอนเจอภรรยาภาคว່ອງๆ”

ย้อนกลับไปในเรื่อง *คิโนะ* ผมคิดว่ามูราคามิบอกไว้ไว้ให้แล้วนะ เพราะตัวคิโนะเองที่เป็นคนพูดออกมาว่า “ตัวเราไม่ได้เจ็บปวดให้เพียงพอในเวลาที่ต้องเจ็บปวด ในเวลาที่ควรรู้สึกถึงความเจ็บปวด แท้จริงเราหมกมุ่นอยู่กับความรู้สึกกลัวนั้นไว้ เพราะไม่อยากรับผิดชอบต่อความทุกข์ทรมานแสนสาหัส จึงหลบหนีการเผชิญหน้ากับความจริง ทำให้ต้องแบกจิตใจกลวงเปล่าไร้เนื้อในมาตลอดเช่นนี้...”

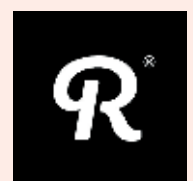
โทรศัพท์กลางดึกแจ๊งข่าวฆ่าตัวตายของหญิงสาวที่เคยคบเป็นแฟนตอนมัธยม เลยทำให้เขาในเรื่องสุดท้ายเจ็บปวดมาก “เพราะตอนนั้นเขาอาจจะไม่ได้เจ็บปวดให้เพียงพอในเวลาที่ต้องเจ็บปวด”

คุณตั้งข้อสงสัย “มูราคามิ ซึ่งตอนนี้อายุ 68 ปี และแต่งงานอยู่กับภรรยาอย่างยาวนานตั้งแต่วัยรุ่น น่าแปลกใจ ทำไมเขาถึงเขียนเรื่องความโดดเดี่ยว การเผชิญหน้ากับความเจ็บปวดโดยลำพังได้เหมือนเขาผ่านชีวิตร้ายๆ มาด้วยตัวเอง

ผมพยักหน้า “นั่นสินะ เขาควรจะได้โนเบลเสียที”

“แต่ว่าการมีประสบการณ์เผชิญความเหงาโดดเดี่ยวในช่วงวัยรุ่นก็เป็นสิ่งจำเป็นเหมือนกันใช่ไหม หมายถึงในช่วงการเติบโตของคนเรานะ... ก็เหมือนกับที่ต้นไม้จะแข็งแรงและเติบโตได้ จำเป็นต้องผ่านฤดูหนาวอันโหดร้าย ถ้าเป็นสภาพอากาศอบอุ่นสบายตลอดเวลา เส้นวงปีจะไม่ขึ้นด้วยใช่ไหม”

THE AUTHOR

Readery

ร้านหนังสือออนไลน์
เจ้าของ @sataneu
'Reading is Sexy'
ร้านหนังสือที่รวบรวม
หนังสืออันสนุก
ไม่ตกกระแสไว้หากที่ทุก
กึ่งฝั่งวรรณกรรม และ
non-fiction สนุกทั้ง
น้ำเสอเรื่องราวของ
หนังสือ นักเขียน และ
สร้างชุมชนนักอ่าน
มาอย่างต่อเนื่อง

นายกฯ เกย์คนแรกของไอร์แลนด์ ผู้นำเพศหลากหลาย จุดหมายสังคมเท่าเทียม

ข่าวที่เจอในหน้าฟีดโซเชียลมีเดียของดิฉัน ในช่วงที่ผ่านมาก็คือ ข่าวของว่าที่นายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐไอร์แลนด์ที่เป็นเกย์ อัตลักษณ์ทางเพศเกย์ หรือที่ดิฉันเรียกภาษาปากว่าเก้งกวางนั่น รวมถึงรสนิยมทางเพศของเขาด้วยที่เป็นคนรักเพศเดียวกัน นับเป็นข่าวใหญ่ของสื่อในต่างประเทศ โดยเฉพาะสำนักข่าวและเพจของกลุ่มสิทธิ LGBT ที่ต่างนำเสนอและยินดีกับ ลีโอ วารด์คาร์ ว่าที่นายกรัฐมนตรีที่อายุน้อยที่สุดและเปิดเผยตัวตนทางเพศตั้งแต่สมัยที่เป็นนักการเมืองเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการงานสวัสดิการสังคม

มองกลับมาอ่านข่าวในประเทศไทยหลายคนคงตกใจไม่น้อยว่ามีนายกฯ ที่เป็นเกย์ได้ด้วยหรือ ในกลุ่มที่เป็นพี่น้องผู้มีความหลากหลายทางเพศนั้น ต่างชื่นชมยินดีกับข่าวแบบนี้เป็นที่สุด เพราะนับเป็นอีกก้าวของผู้แทนในนามคน LGBT ที่ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งทางการเมืองสูงสุดในรัฐบาล

มีคนจำนวนไม่น้อยตั้งคำถามถึงความเป็นเพศภาวะว่า เกย์ กะเทย เลสเบียน เป็นนายกฯ

ได้จริงหรือ ซึ่งเรื่องนี้ก็ได้คำตอบแล้วว่าเกย์ก็เป็นนายกฯ ได้ แล้วนายกฯ คนนี้ไม่ใช่คนแรกของโลกด้วย (แต่ไม่ใช่ใครๆ ก็เป็นนายกฯ ได้แบบในบ้านเรา)

เนื่องด้วยศักยภาพและภาวะผู้นำที่หนุนเสริมให้เกิดความนิยมและเป็นทีไว้วางใจ หากตัดเรื่องเพศภาวะออกไปก็นับเป็นเรื่องที่ทำทนายอยู่แล้วบนเส้นทางการเมือง การหาเสียง การชูนโยบาย การเลือกตั้ง จนกว่าจะมาเป็นนายกรัฐมนตรี

ข่าวนี้ทำให้ดิฉันนึกย้อนไปเมื่อปี 2014 ที่ได้มีโอกาสเข้าร่วมงานประชุมสิทธิมนุษยชนโลก (WorldPride Human Rights Conference) ณ เมืองโทรอนโต ประเทศแคนาดา ซึ่งได้พบกับอดีตนายกรัฐมนตรีของประเทศไอซ์แลนด์คือ โยฮันนา ซิгур์ดาร์ดิออตเทียร์ ที่เป็นผู้หญิงคนแรกของประเทศ และเป็นนายกฯ คนแรกของโลกที่เป็นเลสเบียนด้วย

โยฮันนาได้มากล่าวเปิดงานประชุมพร้อมกับคู่ชีวิตของเธอ และได้ปาฐกถาในเรื่องประสบการณ์การทำงานและการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิทางเพศหลากหลาย

สิ่งที่โยฮันนาได้ทำไว้คือการพิสูจน์เรื่อง

อัตลักษณ์ทางเพศว่าไม่ได้เป็นส่วนที่ทำให้ศักยภาพคนสูญหายไป ความเป็นคนไม่ได้เสียไปจากการเป็นเลสเบียนของเธอ สิ่งที่น่าใส่ใจคือนายกฯ ที่เป็นบุคคลผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศก็ไม่ใช่ว่าจะเดินหน้าเรื่องสิทธิ LGBT อย่างเดียว แต่ที่ผ่านมาระบบการเมืองก็ทำให้ผู้นำเหล่านั้นต่างใช้วิธีการทางการเมืองในการนำเสนอนโยบายเพื่อคนทุกคนในสังคมด้วยความหวังเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมและทั่วถึง แต่อย่างน้อยก็เป็นภาพความทรงจำหนึ่งที่บอกสังคมโลกว่าสังคมที่เป็นธรรมควรเป็นอย่างไร

ข่าวนี้ทำให้เกิดข้อสังเกตว่าในประเทศไทยยังไม่เคยมีรัฐมนตรีที่ประกาศตัวเป็นเกย์ เลสเบียน หรือนักการเมืองที่ประกาศอัตลักษณ์ทางเพศของตนต่อสังคม ถึงแม้จะมีในระดับท้องถิ่นที่มีชาวผู้ใหญ่นับเป็นกะเทยหรือมีสมาชิก อบจ. เป็นคนข้ามเพศ

แต่ในต่างประเทศ การออกมาประกาศว่าตัวเองมีตัวตนทางเพศอย่างไร นับเป็นการแสดงออกถึงความภาคภูมิใจ และเป็นการหาเสียงไปในตัวกับกลุ่มคนที่สนับสนุนประเด็นความภาคภูมิใจในความเป็น LGBT

THE AUTHOR

เคก ครั่งพิบูลย์

บุคคลที่สนใจเรื่องความหลากหลายทางเพศ สิทธิมนุษยชน และสวัสดิการสังคม รวมถึงทำงานด้านสิทธิทางเพศและสุขภาพมาอย่างยาวนาน

“หากประเทศนั้นมีผู้นำเป็นเพศหลากหลายก็ยิ่งสะท้อนให้เห็นชัดว่า ประเทศมีกลไกคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่ดี จึงทำให้ประชาชน เลือกคนตามความสามารถ และมองไปไกลกว่าความเป็นเพศของผู้นำ”

ในไทยยังไม่เกิด โดยเฉพาะในทางการเมืองที่นำตกใจคือ นักการเมืองไทยไม่ได้มีความพยายามหาความรู้ความเข้าใจในกลุ่มประชากรเพศหลากหลาย เห็นได้จากการเลือกตั้งที่ผ่านมา (นานแล้ว) ซึ่งยังไม่เคยได้ยินได้ฟังนโยบาย LGBT จากพรรคไหนเลย

สาเหตุที่การเมืองไทยยังไม่ได้สนใจเรื่องเพศหลากหลายในสังคม เป็นผลมาจากวิธีคิดแบบอคติทางเพศและไม่ได้สนใจต่อสถานการณ์การเลือกปฏิบัติทางเพศในสังคม พรรคการเมืองไม่ได้มีนโยบายที่ถูกต้องและถูกนำเสนอจากความต้องการของประชาชนในด้านนี้

ซ้ำร้ายในแวดวงการเมืองไทยยังเต็มไปด้วยการกดขี่ทางเพศ หญิงชายทั่วไปยังเกิดการกดขี่ทางเพศโดยเฉพาะสัดส่วนของนักการเมืองหญิง หรือตำแหน่งรัฐมนตรีที่ไม่เคยคิดเรื่องสัดส่วนเพศ ไม่ว่าจะพรรคไหนก็ไม่สามารถจะก้าวข้ามจากอคติทางเพศไปได้จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น ทั้งที่ความต้องการต่อการเมืองนโยบายใหม่ๆ ในการสนับสนุนสิทธิความหลากหลายทางเพศเป็นทิศทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนและเป็นทิศทางของโลก แม้ไม่ใช่ LGBT ก็สามารถที่จะเป็นผู้สนับสนุนหรือเป็นผู้ผลักดันนโยบายเพื่อสิทธิทางเพศได้ นับตั้งแต่ จัสติน ทรูโด นายกรัฐมนตรีของประเทศแคนาดา ออกมาจัดสรรตำแหน่งรัฐมนตรีที่มีสัดส่วนผู้หญิงผู้ชายให้มีจำนวนเท่ากัน และเป็นนายกฯ ที่ลงไปร่วมเดินงาน Gay Pride จนได้ใจกลุ่มเพศหลากหลายในแคนาดาเป็นจำนวนมาก

ตามด้วย เอ็มมานูเอล มาครง นายกรัฐมนตรีประเทศฝรั่งเศส ที่ประกาศใช้หลักมิติทางเพศเพื่อจัดสรรให้ที่มีรัฐมนตรีมีความสมดุลเรื่องเพศ จึงทำให้เห็นถึงความตั้งใจของผู้นำโลกรุ่นใหม่ที่มีความละเอียดอ่อนทางเพศภาวะ เห็นวิธีคิดเรื่องสิทธิมนุษยชนของประเทศนั้นๆ ว่ามีพื้นฐานของการทำความเข้าใจเรื่องคนเท่ากัน และเรียนรู้ที่จะอยู่กันท่ามกลางหลากหลายวัฒนธรรมและเคารพในความแตกต่างในฐานะพลเมืองเป็นอย่างดี

ดิฉันเคยเข้าร่วมประชุมระดับสูงกับองค์การสหประชาชาติ ได้มีโอกาสพบผู้แทนหลายประเทศทั่วโลก ตั้งแต่ประธานาธิบดี

นายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีในหลายประเทศ ซึ่งต่างแสดงทัศนคติในการทำงานด้านสิทธิทางเพศ และถือเป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก เพราะหลายคนสามารถกล่าวในที่ประชุมได้อย่างประทับใจ เข้าใจประเด็น และมีข้อเสนอที่เห็นกลไกความร่วมมือ

หลายคนคงคิดว่าในการประชุมระหว่างประเทศ จะพูดหรืออ่านบทสุนทรพจน์อะไรออกมาก็ได้ในที่ประชุม จะเอาคำพูดสวยหรูแค่ไหนก็ได้

แต่จากที่ดิฉันได้เฝ้าติดตามการประชุมต่างๆ ก็ได้เห็นผู้นำหลายประเทศมีวิธีการนำนโยบายไปปฏิบัติ และผลักดันจนมีผลจากการพัฒนาด้านสิทธิมนุษยชน ทำให้ศักยภาพของการบริหารประเทศมีมุมด้านสิทธิทางเพศมากขึ้น และที่สำคัญที่สุดก็คือ สะท้อนไปถึงพื้นฐานความเข้าใจสิทธิของประเทศนั้นๆ

ที่ได้คิดวางแผนและลงมือทำมันออกมาในรูปของนโยบาย กฎหมาย เช่น กฎหมายการแต่งงานของคนรักเพศเดียวกัน กฎหมายการรับรองเพศ และถือเป็นการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิให้กับประชาชน

หากประเทศนั้นมีผู้นำเป็นเพศหลากหลายก็ยิ่งสะท้อนให้เห็นชัดว่า ประเทศมีกลไกคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่ดี จึงทำให้ประชาชนเลือกคนตามความสามารถและมองไปไกลกว่าความเป็นเพศของผู้นำ อีกอย่างคือ ตำแหน่งผู้นำไม่ใช่เวลาพิสูจน์ตัวตนทางเพศ แต่ในระดับผู้บริหารประเทศ มันคือช่วงเวลาของการแสดงถึงคุณภาพของผู้นำเพื่อสร้างคุณภาพของสังคม

หากมองเรื่องเพศติดอยู่ที่ระหว่างขา ก็อย่าได้หวังว่าจะเงยหน้ามองเห็นเรื่องอื่นๆ

ลา

ถ้าเธอมองมา เธอจะเห็นผู้ชายคนหนึ่งนั่งอยู่ข้างกองไฟ แสงตะวันเพิ่งลับทิวไฟ ความมืดเดินทาบกับความเจ็บ กิ่งรังก็เจ็บกึ่งวันแต่พอมืด มันเหมือนยิ่งเจ็บมากขึ้นๆ ดาวดวงแรกออกแสงจางๆ เขาวางไฟฉายไว้ข้างกาย มืดโธ่ igitar ก็จับมากอดบ้างปล่อยบ้าง ร้องเพลงเบาๆ เพลงเก่าแก่ที่วนเวียนร้องเล่นอยู่ซ้ำแล้วซ้ำเล่านั้นแหละ

เมื่อวานก็จากนี้ ฟ้านี้ คืบก่อนก็แบบนี้ และลองว่าตกเย็นวันนี้เริ่มต้นด้วยการนั่งข้างกองไฟกองไฟ ปล่อยใจลอยเร่ ทอดสายตามองตามแสงหิ่งห้อย อีกบางที่เพ่งมองเปลวเพลิง... พุ่งนี้ชีวิตก็คั่งซ้ำๆ วนๆ เพียงลำพัง บ้านเราไม่มีอะไรเลย มีแต่ภูเขา ต้นไม้ และดวงดาว - เวลาใครถามว่าเป็นยังไง ชีวิตใหม่ที่นาน บ้านช่องเรียบร้อยหรือยัง เขาจะ

THE AUTHOR

วสพจน์ พันธุ์พงศ์

นักเขียน นักสัทศาสตร์ ที่ถ่ายทอดเรื่องราวของผู้คน ภูเขา แม่น้ำ และสิ่งทีพบปะ-ปะใน เมืองบ้าน ซึ่งกลับกรองมาจาก การไปตั้งรกรากใหม่และใช้ชีวิตในเมืองแห่งนี้

“ยี่สิบห้าปีในเมืองหลวง ถ้าเป็นคนก็ล่องเคลื่อนเข้าเบญจเพส ระยะเวลาอันยาวนาน บวกกับเรื่องราวในระหว่าง มากบ้างน้อยบ้าง เมื่อตัดใจจากมา ย่อมมีห้วงยามคิดถึง คิดถึงถึงผู้คน การงาน สถานที่ และความเคยชิน”

ตอบที่เล่นที่จริงให้หน้าหมั่นไส้ทำนองนี้
ชอบๆ อยากรู้อะไร - ถ้าพูดว่าชอบ
คนกรุงเทพฯ ไม่ได้โกหก คำว่าภูเขาคือ ต้นไม้
ดวงดาว มันฟังสบายหู น่าอยู่ น่าสัมผัส น่าไป
นอนตากลมหม่มฟ้า เขาและเธอแค่ไม่เข้าใจ
คำว่า ‘ไม่มีอะไร’ แปลว่าไม่มีอะไรจริงๆ
หนักกว่านั้นอีกคือไม่มีใครเลย ไม่มีใครสักคน
แดดและฝนคือเพื่อน ความหนาวชุ่มชื้นรอ
จังหวะ คล้ายเขาพาชีวิตหม่นหม่นยู่คลับไป
สักสี่สิบห้าปี อยู่คนเดียวกลางป่า แมลงมี
พิษงู หนู งูเงี้ยวเขียวขอเรียงระบำอยู่รอบกาย
อันตราย ถ้าไม่ระมัดระวัง คลุ้มคลั่งเอา
ง่าย ๆ ถ้าจิตใจหวาดหวั่น ขวัญอ่อนกับสัมผัสเสียง
แปลกประหลาด กับสีแสงแปลกประหลาด
ไม่ง่ายหรอกที่จะมีชีวิตอยู่
แล้วเขามาอยู่ทำไม
นั่นสิ แล้วผมแส่หาเรื่องมาอยู่ทำไมที่นี้ -
ที่นั่น

จะบอกว่าไม่อาลัยอาวรณ์เอาซะเลยมันก็
เกินไป
ยี่สิบห้าปีในเมืองหลวง ถ้าเป็นคนก็ล่อง
เคลื่อนเข้าเบญจเพส ระยะเวลาอันยาวนาน
บวกกับเรื่องราวในระหว่าง มากบ้างน้อยบ้าง
เมื่อตัดใจจากมาย่อมมีห้วงยามคิดถึง คิดถึง
ทั้งผู้คน การงาน สถานที่ และความเคยชิน
แน่ละ เราต่างเสียดความเคยชิน อย่างน้อย
ที่สุด ก็กินจะนอนอย่างไรก็ไม่ต้องเสียเวลา
คิดมือมันไปเอง ใจมันไปเอง

ไม่ใช่บ้านเกิดแท้ๆ แต่ปฏิเสธไม่ได้ว่า
กรุงเทพฯ ก็คือบ้าน
ประสาคนจร ชีวิตมันก็ร้อนแรมไปทั่ว
หนองแวม ตกลงาน/บาทหน้ามาขออาศัย
ห้องเช่าของพี่สาวอยู่หลายเดือน หลายคืนนั่ง
ผ้าขาวม้าหลับรอจนเที่ยงคืน น้ำประปาสุดที่รัก
ก็ยังไม่ไหล
ถนนพระอาทิตย์เมื่อครั้งที่ยังปลอดฝั
บาร์ นั่นก็เคยเป็นบ้าน อิริค แคลปตัน ชุด
Unplugged กำลังแรง มีคาสเซตที่เทปแล้ว
ลงทุนซื้อลำโพงขนาดจิ๋วมาเสียบเข้าซาวด์
อะเบาต์ ห้องต่อเติมบนชั้นลอย ห้องน้ำรวม
(เก่าๆ) ก็พอกล่อมแกล่อมน่าอนซอน
ปีนเกล้า ปีนทิพย์อาร์ทเมนท์ ในซอย
ตรงข้ามพาด้าปีนเกล้า เขาอยู่กับเพื่อนนัก

หนังสือพิมพ์ บางคืนนั่งดูละคร ‘เรือนแพ’
ด้วยกัน นุสบาเป็นนางเอก เล่นคู่กับใครนะ
ไซค์ครันยูหรือเปล่า พงษ์พัฒน์ รู้สึกจะมีจอมน
ด้วย เพลงประกอบเวอร์ชันคัพเวอร์ขับร้องโดย
วสันต์ โชติกุล
ประชาชื่น ห้องเช่าเช่ารื้อหนูในหมู่บ้าน
ปูนซีเมนต์ไทย ขออาศัยพี่สาวอยู่รอบสอง
คราวนี้คุ้มลูกจูงเมียไปด้วย เข่าๆ เย็นๆ ที่
ว่างเว้นการงาน กระตังกันไปนอนข้าวป้อนน้ำ
ในสนามฟุตบอล บางทีหน้ามีนุ้มขึ้นรถเมล์
สาย 70 ไปปั่นเรือเล่นที่เขาดิน

คลองขวาง หลังนี้รักผูกพัน และอยู่หลายปี
เพื่อนใจดีบางคนหัวตันกล้าจะออกกานี้จาก
ย่านศรีนครินทร์ไปมอบให้บ้านนี้เติบโตใหญ่อายุ
ไล่เลี่ยลูกสาว อีกบางคนอุ้มลูกหมาจากรังสิต
ไปฝากอุปการะ (เติบโตใหญ่ นิสัยดี แต่ตายไป
หลายปีแล้ว - ยังกคิดถึงเสมอ) ปี 2549 ช่วงที่
ลงไปทำงานในพื้นที่สามจังหวัดชายแดน
ภาคใต้ ไปรษณียบัตรหลายมือยี่เย้อจำนวนหนึ่ง
ของเด็กหญิงคนหนึ่งเดินทางจากบ้านหลังนี้
ไปถึงมือคนเป็นพ่อ ท่ามกลางสายฝน เสียง
อาชานป้ายาง และความไม่สงบรายวันเขานั่ง
อ่านมันด้วยน้ำตา

ตรอกไก่แจ้ คีนสูวี่ห้องเช่า คราวนี้ขอ
อาศัยอยู่กับเพื่อนหนุ่มคนทำหนังสือห้องโทรมาๆ
เล็กๆ แต่เขาเรียกมันอย่างว่าเงิงว่าคอนโดฯ หู
คีนไหนคนรักมาหา เพื่อนหลบเลี้ยงเงิงไปนอน
ออฟฟิศ เย็นไหนปีศาจหลังยาวสิงสถิตพา
กันหอบเสื้อถือหมอนขึ้นไปนั่งๆ นอนๆ กิน
เบียร์บนดาดฟ้า อ่า...ดูเหมือนปีศาจตอนนี้มีฤทธิ์
ร้ายแรงนัก ถึงกระที่บเท้าขับไล่มันก็เที่ยวไล่
เที่ยวชื่อ ดื้อดั้น คีนไหนกลับมาหาเราอยู่เรื่อย

คอนโดฯ หูยานเจริญสนิทวงศ์แรกที่เดียว
เพื่อนหนุ่มชวนไปดื่มชมสวนหลายครั้งหลาย
หน ไม่ไป ไม่ชอบ รดติด อยากรู้อยู่ไหน
พระอาทิตย์มากกว่า (ฝับบาร์ณิลบานแล้วสิ้น
เวลานั้น) พอพลาดพลั้งลงไปปรากฏว่าติดใจ
อยู่ยาวจนเจ้าของเดิมย้ายออกไปมีครอบครัว
กันหมดแล้ว ไอ้คนที่ท่ามาก ชวนแล้วไม่มา
ก็ยังไมยอมย้ายไปไหน

มันยึดห้องเช่านั้นทำเป็นบ้าน-สภาพสลับ
อย่างนั้นเรียกว่าบ้านได้ไหม ไม่รู้ มันเรียก
ของมัน มันรักของมัน

จากงานแรกซึ่งล้มเหลวที่พัทธา กระเซอะ
กระเซิงเข้ามาแสงโชคในเมืองหลวงปี 2535
ถึงวันนี้ ครอบรอบขวบปีที่ยี่สิบห้าพอดี
พอดี และพอกันที
ไม่ได้ป่วย หรือเป็นโรคภูมิแพ้เหมือนที่บ้าง
กรุงเทพฯ น่ารัก มีเสน่ห์ น่าหลงใหลใน
แบบของมัน ขณะเดียวกันก็น่าชิงชังเฉพาะตัว
แหล่งหนังสือเก่า ข้าวของมือสอง ย่าน
ท่าช้าง ท่าพระจันทร์ น่าเดินอย่างยิ่ง เย้ายวน
ใจอย่างยิ่ง นิสัย สายตา และเวลาที่มือสอง
จะจับจ่ายอย่างพุ่มเฟือยทำให้ผมได้หนังสือ
ดีๆ หลายเล่ม ไม่ว่าจะเป็งานของ ‘รงค์
 วงษ์สวรรค์, เสกสรรค์ ประเสริฐกุล, สุวรรณี
 สุคนธา อ้อ เชิดตัดอ้อยและกางเกงลูกฟูกเนื้อ
นุ่มราคาหย่อนร้อยก็พบได้ที่นี่ เดียวนี้หาไม่มี
แล้ว ฟังว่าหาเบร่แฉงลอยเกะกะ เป็นที่ค้นอุจาด
ชาวกรุงเขาไปรดปรานห้างสรรพสินค้า

ธรรมชาติที่ก็แหล่งหนังสือเก่า รอบ
สนามฟุตบอล หน้าหอเล็ก หอใหญ่ มีงานออก
ร้านแทบทั้งปี ไหนจะฟรีคอนเสิร์ต ชยันแฉะ
มาอ่านโปรแกรมนชชะน้อย (เน็ตยังไม่เมีเนอะ
ตอนนั้น) แต่ละวิกเอนต์ก็มีงานศิลปะบันเทิง
ให้เสพ ให้ชม ให้ครุ่นคิดไม่ขาด

มันเหมือนฝนเบาบางที่ทำให้เมืองไม่
แห้งแล้ง

ศิลปะการ วังท่าพระ อุข้าวอุ่น้ำเรื่องงาน
ศิลปะ แต่ดนตรีก็มีให้โยกให้คลั่งตลอด

ข้าวสาร ‘ถนนสายสั้นที่มีความฝันยาว
ที่สุดในโลก’ เกือบยี่สิบปีก่อนเคยใช้คำเวอร์ๆ
แบบนี้เพื่อบอกเล่าว่ามันบันเทิงตลอดยี่สิบสี่
ชั่วโมง มันคือจุดพักของนักเดินทางทุกเผ่าพันธุ์
เบื่อกๆ บางวันหลับไปนั่งกินเบียร์ คุยกับคน
แปลกหน้าบ้าง หาหนังสือเก่าดูบ้าง นับเป็น
เวลาที่ดี เสียหายเดี๋ยวนี้มุ่มเงิบๆ หายาก
ไปนิด เสียงเพลงดังๆ ไม่ใช่ความน่ารังเกียจ
เพียงแต่ว่ามันเป็นแบบนั้นกันหมด ไม่มีที่ว่าง
ห่างไกลจากความหมายเก่าที่มีจุดแข็งในเรื่อง
ความหลากหลายและคาดหมายไม่ได้

ย่านพิชัย ศรียาน ราชาวัตร อย่ช่อก็ไ้ไ้กลิ่น
รัฐส สีสัน บรรยากาศ เพราะใช้ชีวิตอยู่ยาวนาน
ทั้งการงานและบ้านพักเพื่อนฝูง วนๆ เวียนๆ
ราวต้องคำสาป เอาแค่เวลา เรื่องราว ความ
ผูกพัน เฉพาะกับช่วงที่ทำงานอยู่กับนิตยสาร

GM และ open ก็เล่าได้เป็นวัน และเป็นรากฐานทางความคิดที่สำคัญ รากที่แทงลึกลงไปใมนื่อนาตินศิลปะ กวี

รากที่หยั่งยืนขึ้นสู่แก่นและกิ่งในวิถีสัตว์โทน

บางรัก, รามคำแหง, สวนเงินมีมา, ประชาอุทิศ, สะพานพุทธ, สวนจตุจักร, สะพานเฉลิมวันชาติ, ถนนพระสุเมรุ, แยกแคราย และหลังโรงพักนางเลิ้ง แต่ละคืนในแต่ละวัน ความปรารถนา/ทะเยอทะยาน ความดิ้นรน/ทำทนาย เปลวไฟแห่งวัยหนุ่ม เรื่องราวและร่องรอยอันลบลืมไม่ได้เหล่านั้นเสมือนข้าวปลาอาหารที่หล่อเลี้ยงวิญญาณเปลี่ยวราว ถนนไร้ชื่อหรือหุบเหวไร้กั้น หิวกระหายตลอดเวลา โหยหาทั้งความรู้และความรัก

หัวใจกระจัดกระจาย กระโจนไปในความมืด อีกบางทีเหนื่อยหน่าย สมเพชตัวเอง ความรู้สึกสลับไปมา เอา/ไม่เอา ใช/ไม่ใช่ เลิก/ไม่เลิก แลก/ไม่แลก...

ถนนราชดำเนิน, อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย, แยกราชประสงค์ ทุกรอยเลือดและความตายปลุกให้ตาสว่าง กระดูกลิ้นหลังตั้งตรง และไม่มีความโรรา

เรื่องนี้ชัดเจนในใจ

เมืองใหญ่เมืองนี้มีพลัง มีอำนาจ มีอิทธิพลกับผู้คนหลายสิบล้านชีวิต บางคนเข้ามาแล้วไม่ยอมออก บางคนหาทางออกไม่เจอ

ผมเห็นว่าท้องฟ้ากรุงเทพฯ ยังคงดงงามยามเช้า ยามเย็น และค่ำคืน หากขยับเงยหน้ามองหาก็คงจะพบเห็น เป็นที่พึงใจได้ไม่เลว แม้รถติดและล้างมลพิษคงไม่ได้แค่พอช่วยผ่อนคลาย ทุเลา

ยี่สิบห้าปี - ดังที่กล่าวข้างๆ ผมรักกรุงเทพฯ แต่โลกยังอีกกว้าง เมื่อมีชีวิต ผมอยากใช้ชีวิตเมื่อยังมีเวลา ผมอยากใช้เวลา และถึงเวลาไปก็ต้องปล่อยมือ ชีวิตคือการเปลี่ยนแปลงชีวิตคือเรื่องชั่วคราว และแม้ชีวิตจะแปลว่าอิสรภาพ แต่หลายเรื่อง เราเลือกไม่ได้หรอก

อยากเก็บ อยากกอด ก็เก็บกอดเอาไว้ตลอดเวลาไม่ได้ เผลอเผลอผิดผ่อนไม่เลือกสักที สุดท้ายก็จะถูกบังคับ ฉะนั้น สำหรับผม, อะไรเลือกได้ เราต้องเลือก

ผมเลือกโบกมือลา

ผมปรารถนาขอบฟ้าและอากาศใหม่ๆ

ภาพ: ปัทมา พูนพิริยะ

การมาถึงของ THE VISUAL ERA ยุคสมัยที่ทุกคนควรหันมา 'สร้างภาพ'

สำหรับคนเข้าออกเฟซบุ๊กวันละหลายครั้งคงเคยผ่านตากับสเตตัสของเพื่อนที่กลายเป็นตัวหนังสือขนาดใหญ่ขึ้น มีพื้นหลังแบบไล่สี และลูกเล่นอื่นๆ ที่ต่างไปจากสเตตัสเฟซบุ๊กเมื่อก่อน และต้องยอมรับว่าการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ทำให้เราหยุดอ่านสเตตัสของหลายๆ คนมากขึ้นด้วยความโดดเด่นที่ต่างจากตัวหนังสือในโพสต์อื่นๆ ทำให้ประโยค "เมื่อจ้ง" ของเพื่อนดูมีความสำคัญ และดึงดูดสายตาเรามากกว่าข่าวระดับโลกเสียอีก

เหตุผลที่เฟซบุ๊กเกิดไอเดียในการโพสต์สเตตัสแบบนี้ เป็นเพราะเมื่อเดือนเมษายนของปี 2015 มีการสำรวจพบว่า คอนเทนต์ที่สร้างโดยผู้ใช้มีจำนวนลดลง 21% และการแชร์คอนเทนต์ที่สร้างโดยผู้ใช้งานเองก็ลดลง 15% ในขณะที่คอนเทนต์โฆษณาจากบริษัทหรือสื่อใหญ่ๆ มียอดการแชร์ที่เติบโตขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ข้อมูลนี้ทำให้เฟซบุ๊กหันมาให้ความสำคัญกับการสร้างคอนเทนต์จากผู้ใช้งานมากขึ้น เพื่อเน้นย้ำการเป็นตัวกลางการสื่อสารระหว่างคนรัก เพื่อน และครอบครัว มากกว่าเป็นสื่อกลางการโฆษณา

เฟซบุ๊กเริ่มจากการขยายขนาดตัวหนังสือในสเตตัส ถ้าหากสเตตัสของคุณมีความยาวไม่มาก (หลายๆ คนน่าจะเคยสังเกตเห็นก่อนหน้านี) จากนั้นจึงเริ่มปรับสีพื้นหลังพร้อม

ลวดลายของสเตตัสที่หลากหลายอย่างในปัจจุบัน ประกอบกับแนวโน้มความนิยมของคอนเทนต์ที่เป็นรูปภาพและวิดีโอ ที่ซิวโอบอย่างมากรัก ชักเคอร์เบิร์ต เคยกล่าวว่าจะกลายเป็นอนาคตของการแชร์บนเฟซบุ๊ก ด้วยเหตุผลนี้เอง เฟซบุ๊กจึงพยายามสอดแทรกการรับรู้แบบ 'ภาพ' ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการนำเสนอข้อมูลที่เป็นตัวหนังสือบนเว็บไซต์

Visual Album

'ภาพ' ไม่ได้พยายามจะเข้ามาแทนที่ 'ตัวหนังสือ' อย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังเข้ามาจับบทบาทในการฟังของเราด้วย เพราะในวงการดนตรีปัจจุบันเริ่มเกิดเทรนด์ที่ศิลปินหันมาปล่อยอัลบั้มแบบใหม่ที่เรียกว่า Visual Album ซึ่งก็คืออัลบั้มที่มีมิวสิกวิดีโอประกอบในทุกๆ เพลง หรืออาจเป็นภาพยนตร์สั้นที่มีการแทรกทุกเพลงในอัลบั้มไปด้วย เริ่มตั้งแต่ตัวแม่ในวงการเพลงอย่างบียอนเซ่ ที่ปล่อย Visual Album อย่าง *Beyoncé* ในปี 2013 และตามด้วย *Lemonade* ในปี 2016 ซึ่งก็ได้รับกระแสตอบรับที่ดีสมกับโปรดักชั่นของวิดีโอ

ตามมาด้วย Frank Ocean กับ *Blonde* ในปี 2016 ผลงาน Visual Album ที่นำเสนอภาพยนตร์สั้นความยาว 45 นาที 51 วินาที และแทรกเพลงใหม่เข้าไปถึง 18 เพลง ซึ่งเขารับหน้าที่กำกับภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้เองด้วย

THE AUTHOR

พิชชา พูนพิริยะ

เพิ่งเรียนจบปริญญาตรีจากสาขาแฟชั่น เป็นดีเจ นักแสดง นักออกแบบ และนักวาดภาพประกอบ เธออาสาเล่าเรื่องที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นงาน ดีไซน์ แฟชั่น และศิลปะ ที่เกี่ยวข้องกับโลกออนไลน์

และล่าสุดกับวงอินดี้ Washed Out ที่ก็มี Visual Album อย่าง *Mister Mellow* (2017) มาให้เห็นเหมือนกัน โดยปล่อยวิดีโอ *The Mister Mellow Show* ความยาว 34 นาที มาให้ชมในยูทูปเมื่อปลายเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา

ทำไมต้อง 'สร้างภาพ'

Visual Content หรือคอนเทนต์แบบภาพ กลายเป็นประเด็นที่กลุ่มนักการตลาดต่างให้ความสนใจ และนำเสนอว่าเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ทางการตลาดที่สำคัญตั้งแต่ปี 2015 จนถึงปัจจุบัน โดยข้อมูลที่น่าสนใจด้วยภาพทั้งวิดีโอ และการนำเสนอแบบอินโฟกราฟิก ช่วยเพิ่มความต้องการในการอ่านข้อมูลได้ถึง 80% เมื่อเทียบกับข้อมูลที่เป็นตัวหนังสือ

ผลการศึกษาจากบริษัท 3M Corporation อธิบายว่า มนุษย์เราสามารถประมวลข้อมูลที่ เป็นรูปภาพได้เร็วกว่าข้อมูลในรูปแบบตัวหนังสือถึง 60,000 เท่า เนื่องจากข้อมูลภาพช่วยในเรื่องการจำและระบบการเรียนรู้ของเรา เพราะตามธรรมชาติของมนุษย์แล้ว สิ่งที่เราเห็นจะส่งผลต่อสิ่งที่ทำ สิ่งที่เราสัมผัส และสิ่งที่เรานึก นอกจากนั้นยังมีการศึกษาในชื่อว่า Vak Model ของเนล เฟลมมิง (Neil Fleming) อาจารย์ชาวนิวซีแลนด์ ที่แบ่งการเรียนรู้ของมนุษย์ ออกตามการรับรู้ (การเรียนรู้จากภาพ เสียง และการเคลื่อนไหว) ซึ่ง 40% ของมนุษย์เลือก การรับรู้จากภาพมากที่สุด ในขณะที่สัตว์จำพวกอื่นๆ เช่น สุนัข จะเรียนรู้จากประสาทสัมผัสทางกลิ่นมากที่สุด ค้างคาวจะเรียนรู้จากการได้ยิน มนุษย์นำข้อมูลลงเข้าสู่สมอง ในลักษณะของรูปภาพถึง 90% นั่นทำให้ การนำเสนองานที่มีภาพเป็นส่วนประกอบ ยิ่งเยอะ จะยิ่งช่วยให้มนุษย์รับสารได้มากขึ้น และยังเป็นการเกลี้ยกล่อมผู้รับสารให้เชื่อ ในข้อมูลเหล่านั้นมากขึ้นอีกด้วย

I never read, I just look at pictures.

ถึงแม้จะเป็นข้อเท็จจริงที่เจ็บปวดหัวใจ แต่มนุษย์เราก็ให้ค่ากับข้อมูลที่ เป็นภาพมากกว่า ตัวหนังสืออยู่ดี แต่นั่นไม่ได้แปลว่าพวกเขา จะเลิกอ่านหนังสือไปเสียทีเดียว มีเว็บไซต์ที่ใช้ชื่อว่า summurai.com ที่ก่อตั้งโดย ทอล ฟลอเรนติน (Tal Florentine) เขียนบทความ เรื่องอนาคตของการอ่านเอาไว้ว่า การอ่าน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ตั้งแต่ การอ่านหนังสือ แบบพื้นฐาน ที่ผู้อ่านต้องมีสมาธิ ตั้งใจอ่าน

จนจมอยู่กับหนังสือนั้นๆ, การอ่านแบบออนไลน์ เพราะในยุคที่ข้อมูลจำนวนมาก ถูกส่งผ่านกันอย่างง่ายดาย มนุษย์จึงต้องการ รับสารให้ได้มากที่สุด และไม่ต้องการใช้เวลามาก การอ่านแบบผ่านหรือสแกนทั้งบทความจึง เป็นที่นิยมมากขึ้น เพราะผู้อ่านไม่ต้องใช้ความ ตั้งใจมาก ใช้เวลาน้อยกว่า ตาของมนุษย์ จะมองตัวหนังสือด้วยความรวดเร็วพร้อมกันที่ เดียว 3-4 คำ และส่งภาพไปยังสมองในทันที และการอ่านที่แบบสุดท้ายเรียกว่า การอ่าน แบบใหม่ในอนาคต คือการไม่อ่านตัวหนังสือ เลย หรือการที่มนุษย์รับสารและข้อมูลต่างๆ ผ่านวิธีที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยที่เสีย เวลายน้อยลง เขาทำการสร้างส่วนขยายของ เบรจอร์เซอร์ที่ผู้อ่านสามารถส่งหน้าเว็บไซต์ที่มี บทความความอันยาวเหยียดเข้าไปในระบบที่มี ชื่อว่า 'Summary Factory' โดยระบบจะเป็น ผู้คอยอ่านบทความทั้งหมดและสรุปใจความ สำคัญมาให้ไม่เกิน 350 คำ หลังจากนั้น summurai จะแปลงบทความใหม่ฉบับสั้นนี้ ให้กลายเป็นไฟล์เสียง เพื่อให้ผู้รับสารฟัง บทความที่ย่อแล้วนั้นได้อีกด้วย

อีกหนึ่งตัวอย่างใกล้ๆ ตัวที่ช่วยยืนยันว่า ภาพกลายเป็นช่องทางการสื่อสารที่เรานิยม นั่นคือ การใช้อีโมจิ (Emoji) ในปัจจุบัน เราสามารถ 'อ่าน' สิ่งที่เป็น 'ภาพ' แทนตัว หนังสือได้เหมือนกัน และบางครั้งภาพก็ช่วยให้ การอ่านของเราชัดเจนยิ่งขึ้น ทาเนีย ลอมโบโรโซ (Tania Lombrozo) ศาสตราจารย์ ด้านจิตวิทยาจากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เบิร์กลีย์ กล่าวถึงการใช้อีโมจิว่า "การยอมรับ ภาษาใหม่ๆ ของมนุษย์เป็นเรื่องดีที่ช่วยยืนยัน ว่าภาษามีพัฒนาการตามการเปลี่ยนแปลง ด้านวัฒนธรรม" ตอนนี้อีโมจิได้กลายเป็น อีกหนึ่งภาษาที่มนุษย์ทั่วโลกใช้ในการสื่อสาร เพราะมันช่วยแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่ตัว หนังสือไม่สามารถทำได้

การสื่อสารผ่านภาพนี้ยังมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า Visual Literacy ที่เป็นหนึ่งในบทเรียนด้านการทำการตลาดผ่านสื่อโซเชียลมีเดียในยุคศตวรรษที่ 21

Visual Literacy อาจแฝงอยู่ใน 'meme' ที่เราเห็นบนโลกออนไลน์อีกด้วย meme หรือ 'มีม' คำศัพท์ที่คิดค้นโดย ริชาร์ด ดอว์กินส์ (Richard Dawkins) จากหนังสือ *The Selfish Gene* ปี 1976 อธิบายความคิด อุปนิสัย หรือสไตล์ที่ขยายต่อจากคนหนึ่งสู่อีกคนหนึ่ง ในกลุ่มวัฒนธรรมหนึ่ง ปัจจุบันมีมคือภาพที่

มักมีแคปชั่นตัวหนังสือพิมพ์ใหญ่ประกอบอยู่ แต่ทั้งข้อความและภาพนั้นจะมีความเชื่อมโยงกัน ซึ่งถือเป็นการอ่านสารจากภาพวิธีหนึ่ง ที่กลายเป็นที่เข้าใจกันในวงกว้าง

'ภาพ' รวมการตลาด

ปัจจุบันมีนักการตลาดกว่า 37% ที่เชื่อว่าการทำการตลาดให้กับคอนเทนต์ด้วยภาพ สำคัญต่อธุรกิจมาก เพราะมีผลสำรวจออกมาว่า ความผูกพัน (Engagement) ในเฟซบุ๊ก จะมาจากโพสต์ที่เป็นรูปภาพ 13.7% และ วิดีโอถึง 13.9% ซึ่งเป็นวิดีโอที่ถูกดูแบบไม่มีเสียงอีกด้วย ส่วนโพสต์ในเฟซบุ๊กที่มีรูปภาพ ประกอบก็สามารถสร้าง Engagement ที่สูงกว่าโพสต์ที่ไม่มีรูปภาพถึง 2.3 เท่า ในขณะที่แอปพลิเคชันที่ใช้พื้นฐานจากรูปภาพและวิดีโอเป็นหลักอย่างอินสตาแกรมก็มีผู้ใช้ ใช้งานจำนวนถึง 700 ล้านคนในเดือนเมษายน ที่ผ่านมานี้ ซึ่งถ้าเทียบกับจำนวนผู้ใช้งาน แอปพลิเคชันที่ใช้พื้นฐานจากตัวหนังสืออย่าง ทวิตเตอร์ แอปพลิเคชันอินสตาแกรมก็มีผู้ใช้งานเยอะกว่าถึง 2 เท่า

เว็บไซต์ hubspot.com และเว็บไซต์ วิเคราะห์การใช้งานโซเชียลมีเดียอื่นๆ ได้รวบรวมผลการสำรวจที่ช่วยยืนยันว่าเรากำลัง อยู่ในยุคของ Visual Era มาได้ดังต่อไปนี้

- ทวิตที่มีรูปภาพอยู่ด้วย จะมียอดรีทวีต สูงกว่าทวิตที่มีข้อความเพียงอย่างเดียวถึง 150%
- คนจะปฏิบัติตามวิธีทำที่มาพร้อมภาพ ประกอบได้ดีกว่าแบบที่ไม่มีภาพประกอบถึง 323%
- อินโฟกราฟิกจะได้รับยอดไลค์และยอด แชร์ที่มากกว่าโพสต์อื่นๆ ถึง 3 เท่า
- จากสถิติของบทความกว่า 1 ล้านชิ้น บทความที่มีการแทรกภาพเข้าไประหว่าง 75-100 ตัวอักษร จะได้รับการแชร์บนโซเชียล มากกว่าบทความที่มีการแทรกภาพน้อยกว่า นั้นถึง 2 เท่า

ต่อไปเราอาจเห็นด้วยสุดฮิตที่ถ่ายทอดความ อย่าง TL;DR (Too long, didn't read) น้อยลง เพราะด้วยช่วงความสนใจของมนุษย์ที่สั้นลง ทำให้สื่อพยายามนำเสนอคอนเทนต์ที่ดึงดูด ความสนใจในระยะเวลาอันรวดเร็ว ในขณะที่เดียวกันก็ต้องสื่อสารข้อมูลให้ได้มากที่สุด การนำเสนอด้วยรูปภาพผ่าน Visual Era จึงกลายเป็นกลยุทธ์การนำเสนอหลักที่จะอยู่กับเราไปถึงอนาคตอันใกล้แน่นอน ☺

ภาพ: imgur.com

CULTURE

INSIGHTFUL & SOPHISTICATED ENTERTAINMENT REPORTS

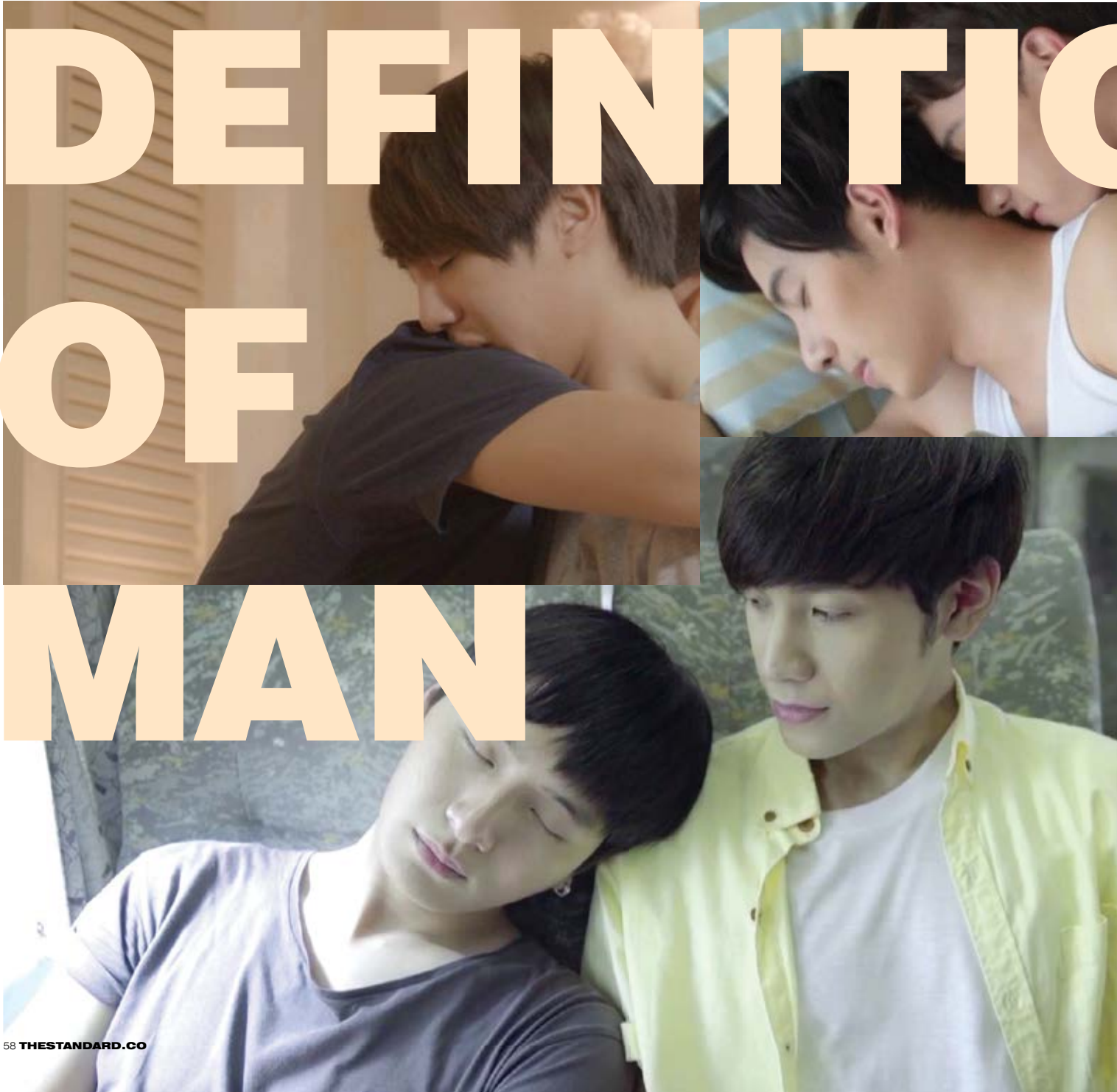
เมื่อชายสองคนผูกพันจนเกินเพื่อน ความสัมพันธ์รูปแบบใหม่จึงเกิดขึ้น ท่ามกลางกระแส 'จีน' ของกลุ่มสาววาย

A NEW

DEFINITION

OF

MAN

ถ้าใครเคยมองกระแส 'คู่จิ้น' และ 'สาววาย' ว่าเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นลอยๆ ฮิตอยู่สักพักแล้วคงจะจางหายไปกับสายลมเองตามธรรมชาติตามครรลองของสิ่งที่นิยมประเดี๋ยวประด๋าว ถึงตอนนี่คงตอบได้ว่าเป็นความคิดที่ผุดผ่องนัก

ถ้าได้ศึกษาประวัติศาสตร์ของสาววาย และการกำเนิดของคู่จิ้นอย่างถี่ถ้วนแล้วจะพบว่า กระแสเช่นนี้ได้หยั่งรากลึกและกลายเป็นวัฒนธรรมย่อย (subculture) ในหมู่วัยรุ่นหญิงทั่วเอเชียมากกว่า 20 ปีแล้ว สิ่งที่เกิดคู่จิ้นคือ ปรากฏการณ์นี้ทำให้ความสัมพันธ์แบบใหม่ of ชาย-ชาย ปรากฏเด่นชัดเป็นผู้ชายที่ยังเรียกตัวเองว่าชายแท้ ไม่ยอมให้จัดกลุ่มพวกตนรวมไว้ใน LGBTQ ทำไมนะหรือ? เพราะมีปัจจัยหลายอย่างมารองรับและเราน่าจะหยิบมาทบทวนทั้งประเด็นเรื่องตัวตนของคนกลุ่มนี้และการเลื่อนไหลของเพศภาวะ

ก่อนจะไปถึงจุดนั้น เราคงต้องทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ 'คู่จิ้น' และ 'สาววาย' ที่ดูหือหวมมากเป็นพิเศษในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมาเสียก่อน เพราะ 'คู่จิ้น' ของ 'สาววาย' เข้ามายึดพื้นที่สื่อกระแสหลักทั้งออนไลน์และออฟไลน์ มากเสียจนดูราวกับว่าเป็นปรากฏการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้น และได้รับความนิยมในคนหมู่มาก เฉพาะปี 2560 ปีเดียวมีซีรีส์วายจ่อคิวออนแอร์กว่า 30 เรื่อง มากกว่าปีที่แล้วถึงสองเท่า นี่ยังไม่นับรวมนิยายวายไม่น้อยกว่า 50 เรื่องที่ตีพิมพ์ออกมายึดแผงหนังสือเป็นล่ำเป็นสัน ปรากฏการณ์นี้มีนัยที่น่าสนใจต่อการสร้างนิยามใหม่ให้กับชายรักชายในสังคมไทยมากทีเดียว แม้ความหมายใหม่นี้จะแตกต่างกันอย่างสุดขั้ว เมื่อมองจากมุมมองของเกย์ แต่ทั้งหมดไม่ได้เกิดขึ้นลอยๆ หากแต่เป็นมายาคติที่สาววายสร้างขึ้น ทว่าสอดคล้องกับความหมายและพฤติกรรมของสังคมแบบเอเชียนั่นเอง

แล้ว 'นิยามความหมายใหม่ของชายรักชาย' ต่างกับ 'มายาคติที่สาววายสร้างขึ้น' อย่างไร?

คงต้องทำความเข้าใจเรื่อง 'มายาคติที่สาววายสร้างขึ้น' ก่อน มายาคติที่ว่านี้คือ การให้ความหมายของ 'คู่จิ้น' หรือ 'ชายรักชาย' ในทางบวก พวกเขาบอกว่าผู้ชายสองคนสามารถรักกันและมีเพศสัมพันธ์กันได้ โดยที่พวกเขาไม่เรียกผู้ชายสองคนนั้นว่า 'เกย์' แต่อย่างไร พวกเขาส่งจินตนาการว่าเขาคงจะรักผู้ชายด้วยกันเพียงคนเดียวเท่านั้น จะไม่มีมีการเปลี่ยนคุณอนบอยๆ เหมือนเกย์ทั่วไป (จึงไม่ต้องถามนะครับว่าสาววายคือใคร พวกเขาเป็นผู้หญิงที่ชื่นชอบการจับคู่ชาย-ชายนั่นเอง) และเขาทั้งคู่ยังคงเป็นผู้ชายทั่วไปที่ไม่รู้ลึกว่าตัวเองเป็นเกย์ เพราะต่างเคยมีแฟนเป็นผู้หญิงด้วยกันทั้งคู่ เหมือนตัวละคร โน-ปุ่นณ์ ใน *Love Sick*, อาทิตย์-ก้องภพ ใน *SOTUS*, หมอปา-วาโย ใน *เดือนเกี้ยวเดือน*, กร-เนอค ใน *อกหักมารักกับผม ฯลฯ* นี่เป็นโลกของความจิ้นหรือสิ่งที่ออกมาจากจินตนาการของสาววาย มันดูสวยงามใช่ไหม? (แต่เปรมมา แอดมินเพจคู่จิ้นชื่อดังของไทย อย่าง We Love Y Thai สำทับถึงกรณีนี้ว่า "บ่อยครั้งเราคิดว่าโลกของ 'ความจิ้น' ออกมาจากจินตนาการ แต่สิ่งที่หนูรู้จัก สาววายคนนั้นอาการหนักถึงขั้นยอมมอกหักเพื่อให้แฟนของตัวเองไปเป็นแฟนกับผู้ชายอีกคนเลยนะ")

ใช่ มันสวยงาม และกลุ่มคนที่ดูจะได้อันสงบสุขไปเต็มๆ มีสองกลุ่มด้วยกัน กลุ่มแรกก็คือเกย์ที่ยังไม่พร้อมจะออกจากคู่อึดฝักเก่าๆ ที่ฝังตัวตนของตัวเองไว้สนิทแนบ

มายาคติดังกล่าวเปิดโอกาสให้เกย์ที่ยังปิดตัวเองอยู่ได้มีพื้นที่ให้ทำตัวสบายๆ ขึ้นอย่างน้อยจะเดินจับมือกับแฟน

ในที่สาธารณะ หรือนั่งหยอกล้อกันตามประสาคู่รักในร้านกาแฟๆ ก็ยังดูน่ารักในสายตาสาววาย มายาคติของสาววายช่วยให้พฤติกรรมนี้กลายเป็นเรื่องปกติในสังคมไปทันที

นักวิชาการชื่อดังอย่าง มิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) กล่าวว่า อุดมลักษณะทางเพศนั้นเป็นการผลิตสร้างทางสังคม (Social Construction) เช่นเดียวกับที่ เกล รูบิน (Gayle Rubin) พยายามอธิบายว่า เพศวิถีเป็นการจัดระเบียบทางสังคมโดยอาศัยเพศตามธรรมชาติมาเป็นตัวกำหนดนั่นเอง

ส่วนกลุ่มที่สองน่าสนใจกว่า เพราะนิยามที่คนกลุ่มนี้อธิบายตัวตนใกล้เคียงกับปรากฏการณ์ 'คู่จิ้น' ในบ้านเรามาก มันคือเรื่องของความสัมพันธ์ คือความรักของชายทั้งสองคนที่ต่อกัน ฝรั่งเรียกสภาวะนี้ว่า 'ภาวะปกติใหม่' (new normal) หมายถึงการที่เพศชายสักคนจะหลงรักเพื่อนสนิทของตน จนเลยเถิดมีเพศสัมพันธ์กันได้กลายเป็นสิ่งปกติที่ทั้งคู่ไม่เคอะเขิน สอดคล้องกับมายาคติที่สาววายได้สร้างไว้

หลายท่านอาจกำลังนึกแย้งอยู่ว่า กลุ่มที่สองไม่น่าจะมีอยู่จริง แต่ไมก์ ลามเมล (Mike Lamele) นักเขียนเจ้าของผลงาน *Enough Already: Create Success on Your Own Terms* ได้เขียนบรรยายประสบการณ์ตรงของตนกับเพื่อนสนิทที่ชื่อ การ์เร็ต ไว้ ในบทความ *I'm an Otherwise Straight Man (Who Fell in Love with His Best Friend)* (2014) ว่า "มีอยู่จริง" (ไมค์เขียนลงในเว็บไซต์ mindbodygreen.com)

ไมค์อธิบายความสัมพันธ์ของตนกับเพื่อนสนิทรายนี้ว่าการเรีตเป็นเซฟ ซึ่งก็แน่นอนว่าทำอาหารเก่ง และยังช่างคุยอีกต่างหาก ทั้งสองเติบโตมาเหมือนผู้ชายทั่วไป ต่างคนต่างมีหญิงเป็นของตัวเอง แล้วก็เป็นเพื่อนสนิทกันมานาน แต่เหตุการณ์ที่ทำให้ทั้งคู่เข้าใจความรู้สึกของตัวเอง และยอมเปิดใจให้กันก็ตอนที่ไมค์ป่วยหนัก แฟนสาวของเขาไม่สะดวกที่จะมาปรนนิบัติ เลยเป็นหน้าที่การ์เร็ตที่จะเข้ามาช่วยดูแลใกล้ชิด คอยชวนคุย ทำอาหารให้กิน ช่วงเวลานี้เองทำให้ไมค์เข้าใจตัวเองว่า เขารักผู้ชายคนนี้ แต่เก็บงำความรู้สึกเอาไว้ อีกหลายเดือนจนทนไม่ไหว ต้องสารภาพออกไป

สิ่งที่เขาได้กลับมาก็คือคำพูดของการ์เร็ตที่บอกว่า "เวลา นายไม่เห็นฉัน นายคิดถึงฉันและอยากจะทำอะไรฉันบ่อยๆ ใช่ไหม เวลาที่เจอฉัน ใจนายเต้นสั่นแปลกๆ ใช่ไหม ถ้านายตอบว่าใช่ ฉันก็รู้สึกเช่นนั้นเหมือนกัน"

หลังจากเผยแพร่ประสบการณ์ออกไป ไมค์ก็ได้รับอีเมลนับพันฉบับ ทั้งได้แง่และสนับสนุน เจ้าตัวยังยืนยันความรู้สึกของทั้งคู่ในบทความต่อมา *How a Straight Man in a Gay Relationship Made It Work* (2014) โดยเผยว่า ตนไม่ต้องการจะพินิจไปว่า คุณต้องแบ่งเพศว่าเป็นเพศไหน เพราะในบรรดาอีเมลที่ได้รับ มีหนึ่งฉบับที่เกย์หนุ่มเขียนมาอธิบายความรู้สึกว่ากำลังหลงรักผู้หญิงที่แต่งงานแล้วในออฟฟิศ

ภาวะปกติใหม่มีความสำคัญตรงที่ว่า นี่เป็นภาวะปกติที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ใกล้ชิดของคนสองคน เป็นภาวะปกติที่เราบอกตัวเองว่าเรามีความสุขที่ได้อยู่กับคนคนนี้ เราสร้างชีวิตใหม่ตามที่เราต้องการซึ่งสอดคล้องต่อความรู้สึกที่เรามีในแบบที่เราอยู่กับคนที่เราอยู่ด้วยไม่เคยมีความรู้สึกเช่นนั้น

LUCIFER

มาก่อน ไม่ก็กับการเรีมีควมสัมพันธ์ที่แนบแน่นแบบนี้ อยู่หลายปีกว่าจะก้าวไปสู่อันมีเช็กซ์ ทั้งคู่ยังคงให้นิยามตัวเองว่าเป็นชายแท้ และเรียกสิ่งที่เกิดขึ้นว่า 'ความรัก'

สิ่งที่เราได้เรียนรู้จากไม่ก็ชวนให้นึกถึงสิ่งที่นักวิชาการ อย่าง แครอล แวนซ์ (Carole Vance) กล่าวไว้ในปี 2005 ว่า อัตลักษณ์ทางเพศมิใช่สิ่งสากล เช่นเดียวกับความคิดเรื่องการจัดแบ่งประเภทของเพศภาวะและเพศวิถี เพราะการนิยามความหมายของการแสดงพฤติกรรม บทบาท อารมณ์ และความปรารถนาทางเพศเป็นเรื่องที่สังคมสร้างขึ้น เราจึงเห็นว่าพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์มีคุณค่าและความหมายมากกว่าหนึ่งแบบ แต่ละสังคมจะให้คุณค่าต่อพฤติกรรมทางเพศแบบเดียวกันในแนวทางที่ต่างกัน หรือมีการจัดแบ่งพฤติกรรมทางเพศด้วยวิธีคิดไม่เหมือนกัน เมื่อเวลาเปลี่ยน พฤติกรรมทางเพศบางอย่างอาจมีความหมายเปลี่ยนไปด้วย

สิ่งที่แครอลกล่าว ดูจะสัมพันธ์กับข้อเท็จจริงที่นักวิชาการชาวออสเตรเลียอย่าง ปีเตอร์ เอ. แจ็กสัน (Peter A. Jackson) ศึกษาไว้ไม่น้อย ปีเตอร์ตั้งข้อสังเกตว่าการศึกษาประเด็นเกย์ กะเทยในสังคมไทย มักจะตกอยู่ในการสร้างสูตรสำเร็จ โดยมองว่าอัตลักษณ์เกย์ในสังคมไทยเป็นการเลียนแบบอัตลักษณ์เกย์ในโลกตะวันตก เพราะอิทธิพลของโลกาภิวัตน์ การทำความเข้าใจการแสดงออกทางเพศในสังคมไทยไม่สามารถนำเอาวิธีคิดเรื่องเพศวิถีแบบตะวันตกมาใช้ได้แบบตรงไปตรงมา เพราะการแสดงอารมณ์ความปรารถนาทางเพศในวัฒนธรรมไทยไม่ได้ถูกจัดประเภทเป็นรักต่างเพศหรือรักเพศเดียวกัน แต่อารมณ์ทางเพศจะเกิดขึ้นกับใครก็ได้

แต่เมื่อเราเอาทฤษฎีทางเพศวิถีและเพศภาวะ (Gender and Sexuality) มาจับ ก็อาจจะเกิดข้อโต้แย้งถึงความเป็นคู่จิ้นและพฤติกรรมแบบชาย-ชาย ที่ผู้เขียนได้อธิบายไปข้างต้นอยู่ไม่น้อย เปรมปรีดา ปราวโมช ณ อยุธยา นักวิชาการทางด้านเพศวิถีกล่าวว่า บางทีผู้ชายที่กำลังอยู่ในสภาวะนั้น เขาอาจจะเป็นไบเซ็กชวลดีๆ นั่นเอง เธออธิบายต่อว่า "คนที่ เป็นไบเซ็กชวลมักจะร่วมแชร์ความหมายร่วมของตัวเอง โดยอ้างอิงกับความพึงพอใจทางเพศเสมอ" สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นลอยๆ เพราะเมื่อเรามองปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรมมาเป็นตัวกำกับอีกชั้นหนึ่งแล้ว เราจะต้องตั้งคำถามต่อปรากฏการณ์คู่จิ้นของสาวววยว่า "มายาคติที่สาวววยสร้างขึ้นนี้ คือสิ่งที่ขั้วนิยามความหมายให้ความสัมพันธ์ของชาย-ชายทั้งสองแบบสมบูรณ์ขึ้นใช่หรือไม่"

แม้เรื่องทั้งหมดจะดูเหมาะสมจะลงตัวโดยไม่ต้องไปแตะคำว่าเกย์ ที่ยังเคลือบยาพิษให้ใครหลายคนไม่กล้าระบุให้ตัวเองอยู่ในจำพวกนี้ แต่ในปี 1985 กิลเบิร์ต เฮอร์ดต์ และ แอนดรูว์ บ็อกเซอร์ (Gilbert Herdt and Andrew Boxer) สองนักวิชาการชื่อดัง กลับตอบแบบนึ่งๆ ว่า "ไบเซ็กชวลก็คือเกย์และเลสเบียนที่ยังไม่เปิดตัวนั่นเอง" เป็นข้อสรุปที่ทำทนายปรากฏการณ์ทางสังคมยิ่งนัก

X-JAPAN

“การทำความเข้าใจการแสดงออกทางเพศในสังคมไทยไม่สามารถนำเอาวิธีคิดเรื่องเพศวิถีแบบตะวันตกมาใช้ได้แบบตรงไปตรงมา”

กำเนิดสาวววย

จู่ๆ ปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นได้อย่างไร เราคงต้องย้อนไปดูการประกอบสร้าง 'ความเป็นคู่จิ้น' ของ 'สาวววย' ดูสักหน่อยว่าไม่ได้เกิดขึ้นลอยๆ กวาง-ลติกา ชุมภู ผู้แต่งนิยาย *Love Sick* เล่าให้ฟังว่า เธอเป็นสาวววยยุคแรกที่โตมากับนิตยสาร *IDOL* และกระแส J-Pop/J-Rock ที่ฮิตมากเมื่อเกือบ 20 ปีก่อน เพียงแต่นิยายววยในสมัยนั้นถูกจำกัดพื้นที่ในการเผยแพร่ กลายเป็นหนังสือต้องห้ามที่วางจำหน่ายเปิดเผยในปัจจุบันไม่ได้

“กวางอ่านฟิคชาย-ชายมาตั้งแต่ ม.2 สมัยนั้นยังมีนิยายแนวนี้ไม่มาก แล้งก็ไม่มีคำว่า 'คู่จิ้น' ด้วยคิดปิ่นญี่ปุ่นน่าจะเป็นต้นแบบคำว่า 'คู่จิ้น' คงเหมือนเซอริสที่เตรียมไว้ให้แฟนๆ ก็รีดๆ บางวงแค่นัวเนี่ยกันเฉยๆ กอดกันแต่บางวงก็ถึงขั้นจูบกันเลยละ แฟนคลับก็จะกรี๊ดๆ สมัยเด็กๆ กวางชอบวง L'Arc-En-Ciel แอบจิ้นนักร้องนำกับมือเบสบ้าง มือกลองบ้าง สุดท้ายก็เขียนนิยายของตัวเองออกมา โดยเอานักร้องชื่อ จิน กับ คาเมะ ซึ่งเป็น J-Pop วง Johnny's Jr. มาแต่ง”

พลอย-บุษรา ภัทราพรพิสิฐ เจ้าของนามปากกา Bitter Sweet ผู้แต่งนิยายเรื่อง *SOTUS* อันโด่งดังเล่าว่า “น่าจะเริ่มตั้งแต่สมัยพลอยเรียนมัธยมต้นในโรงเรียนหญิงล้วน ตอนนั้นเราไม่เคยรู้จักโลกของผู้ชายมาก่อน ต้องอาศัยอ่านจากการดู การดูยูทูปนั้นส่วนใหญ่จะมีแต่ความรักชาย-หญิง จนกระทั่งวันหนึ่งเพื่อนเอานิยายชาย-ชาย มาให้อ่าน อ่านครั้งแรกช็อกคะ มีอย่างนี้ด้วยหรือ? เหมือนได้เปิดโลกกว้างครั้งแรก (หัวเราะ) จากนั้นก็ตามอ่านมาเรื่อยๆ เป็นแฟนฟิคชั่นของวงดนตรีฝั่งญี่ปุ่น J-Rock มาตลอด แต่มาเริ่มเขียนนิยายจริงๆ ตอนเรียนมหาวิทยาลัย โลกของผู้ชายกับผู้ชายมันน่าสนใจะ จินตนาการก็พรั่งพรูมาก”

อีกหนึ่งสาวววยตัวงตั้งแต่ยุคเริ่มต้น นุก-ภริญา พุฒิสิริภัทร์ เล่าให้ฟังว่า “ช่วงแรกเป็นช่วงที่ J-Music เฟื่องฟูมาก มีวงดังๆ อย่าง X-Japan, Lucifer, และ L'Arc-En-Ciel ศิลปินญี่ปุ่นเขารู้ใจแฟนคลับ เวลาแสดงคอนเสิร์ตจะมีหอมแก้มบ้าง นิยายววยเกิดขึ้นก็เพราะคนไทยนี่แหละคะ แต่งเสร็จก็จะมีการนัดหมายมาที่สยามสแควร์ เอานิยายที่แต่งมาซีร็อกซ์แจกกันรวมกลุ่มเหมือนเป็นคอมมูนิตี้ นิยายววยสมัยก่อนจะแตกต่างจากสมัยนี้ คือจะออกแนวแฟนตาซี แต่ผู้ชายจะต้องแมนๆ เซอร์ๆ ไม่ค่อยมีแนวนักเรียนนักศึกษาเหมือนทุกวันนี้ บางคนชอบอะไรที่กึกกิ้งมั่งเฉยๆ แต่บางคนชอบที่มีฉากเลิฟซีน ส่วนนุกอ่านได้หมดคะ” ☺

L'ARC-EN-CIEL

PODCAST LISTENING TRENDS

เหงา รกติด บ้านไกล
ขี้เกียจอ่าน
การฟัง 'พอดแคสต์'
ช่วยให้คุณได้

ในช่วงเวลานี้ของปีที่แล้ว ผู้เขียนมีโอกาสไปฝึกงานในนิวยอร์ก ซึ่งต้องใช้เวลาทั้งวันไปกับการวิ่งซื้อของรอบเมืองตามที่เจ้านายสั่ง แต่บางครั้งก็พอจะมีเวลาได้นั่งทำงานอยู่ในห้องสตูดิโอด้วยเหมือนกัน ในห้องจะมีพนักงานแผนกต่างๆ นั่งรวมกันแบบ shared-space ต่างคนต่างทำงานของตัวเอง ซึ่งสิ่งหนึ่ง que ช่วยสร้างบรรยากาศของไลฟ์สไตล์แบบคนเมืองและเป็นออฟฟิศสมัยใหม่ได้อย่างดี ก็คือ 'เสียง'

เสียงพูดภาษาอังกฤษที่ออกมาจากลำโพงคอมพิวเตอร์ เหมือนดีเจอารมณ์ดีที่กำลังเล่าเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยความน่าสนใจ ตัดกับจิงเกิ้ลเพลงประกอบแบบรายการทีวี และเสียงแซกซโฟนคนอื่น ๆ ที่หมุนเวียนเข้ามาสร้างสีสันผ่าน 'เสียง' ของพวกเขา

อาจเป็นเพราะทุกคนไม่สามารถโฟกัสกับ 'ภาพ' หรือ 'วิดีโอ' ในขณะที่ทำงานได้ ก็ต้องอาศัย 'พอดแคสต์' ที่นำเสนอเรื่องราวได้ ในการสร้างความบันเทิงและความเพลิดเพลินในเวลานี้ละ

การฟัง 'Podcast' หรือ 'พอดแคสต์' จึงกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดาในที่ทำงานของเมืองใหญ่ แต่สำหรับคนไทยอย่างเรา พอดแคสต์อาจจะไม่แพร่หลายเท่าไรนัก แนะนำว่าถ้าอยากลองฟังดูก็พอมิให้เลือกฟังอยู่บ้าง ทั้งยังเป็นการเติมความเก๋ให้กับชีวิต ขึ้นมาแบบไม่ต้องลงทุนสักบาท แถมยังได้ประโยชน์ตามมาอีกมากมาย

WHO

ตั้งแต่ปี 2016 เซเลบริตี้มากมายหันมาทำพอดแคสต์ของตัวเอง ทั้งแอนนา ฟาริส กับพอดแคสต์แนะนำเรื่องความสัมพันธ์ *Anna Faris Is Unqualified* หรืออย่างนักแสดงหนุ่มอเล็กซ์ บอลด์วิน กับ *Here's the Thing* แม้กระทั่งแร็ปเปอร์อย่าง Snoop Dogg กับ *Snoop Dogg's GGN Podcast* หรือพอดแคสต์ของโคลอี้ คาร์เดเชียน, Ice Cube และ Lil Dicky เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเมื่อพอดแคสต์ประสบความสำเร็จ แชนจ์รับเชิญที่มาร่วมโชว์ก็ล้วนอยู่ในระดับท็อปทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นบารัก โอบามาที่เคยเป็นแขกรับเชิญให้รายการ *WTF with Marc Maron* มาแล้ว

WHAT

ความหมายของพอดแคสต์อาจจะคล้ายๆ internet radio on-demand หรือวิทยุออนไลน์แบบเลือกได้ เพราะพอดแคสต์คือรายการที่นำเสนอผ่านเสียงเป็นหลัก และมีรายการที่ครอบคลุมแทบจะทุกเรื่องบนโลก ตั้งแต่วงการเพลง วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เรื่องผี ปรัชญา ไปจนถึงรายการตลกแบบแทบจะไม่มีสาระเลยก็มีเหมือนกัน (แต่ฟังแล้วบันเทิงสุดๆ)

คำว่า Podcast ใช้ครั้งแรกโดย เบน แฮมเมอร์สลีย์ (Ben Hammersley) ในหนังสือพิมพ์ *The Guardian* ปี 2004 โดยที่เขาพยายามจะหาคำศัพท์ที่จะใช้เรียกสื่อตัวใหม่นี้ คำว่า Pod มาจากตัว iPod ของ Apple ส่วน Cast มาจากคำว่า broadcast หรือออกอากาศ ในภาษาไทย

WHERE

มีผลสำรวจระบุว่า มีสัดส่วนของคนฟังพอดแคสต์จากคอมพิวเตอร์มากที่สุด รองลงมาคือโทรศัพท์มือถือ พอดแคสต์ก็มีให้ดาวน์โหลดได้หลายวิธี ทั้งผ่านแอปพลิเคชัน Podcast ในไอโฟน หรือไอพอด และผ่านแอปพลิเคชันฟรีอื่นๆ เช่น Spotify, Podcast Addict, Podbean, Stitcher Radio, TuneIn Radio และ Podcast Player

โดยสถานที่ที่เราจะเจอพอดแคสต์ได้มากที่สุดก็น่าจะเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีทั้งคนฟังและคนทำพอดแคสต์อย่างแพร่หลายที่สุด แต่ถึงอย่างนั้นวัฒนธรรมพอดแคสต์ก็กระจายตัวอยู่ทั่วโลก โดยในปัจจุบันมีพอดแคสต์มากกว่า 285,000 รายการ และมีมากกว่า 100 ภาษา

WHEN

หลักฐานชัดๆ จาก Edison Research รวบรวมผลสำรวจเกี่ยวกับพอดแคสต์ตั้งแต่ปี 2006 ที่มีคนฟังพอดแคสต์เพียง 11% และล่าสุดก็เพิ่มขึ้นเป็น 40% ในปี 2017 และยิ่งสรุปว่าผู้ฟังพอดแคสต์จะยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

โดยการฟังพอดแคสต์ยังคงติดอันดับ 3 ของสื่อประเภทเสียงที่คนอเมริกันวัย 13-34 ปี ฟังมากที่สุดผ่านสมาร์ตโฟน (สูงกว่าวิทยุ)

WHY

นอกจากการฟังพอดแคสต์จะเป็นทางเลือกใหม่ที่สะดวกและน่าสนใจของการเสพเนื้อหาแล้ว ยังมีบทความที่รวบรวมประโยชน์ของการฟังพอดแคสต์ ทั้งความรู้ในแขนงต่างๆ ที่เราจะได้ รับ โดยที่ไม่กินเวลาขณะทำงานอื่นๆ

ประโยชน์อีกข้อหนึ่งที่น่าสนใจจากเว็บไซต์ Buzz Drama คือการฟังพอดแคสต์เปรียบเสมือน 'Brain Gym' หรือการฝึกออกกำลังสมอง เพราะต่างจากการรับสารในรูปแบบอื่นๆ ที่เรามักทำเป็นประจำอย่างการอ่านบทความ การดูซีรีส์ หรือการดูยูทูป เพราะการฟังสารผ่านพอดแคสต์นั้นเราต้อง 'ฟัง' เพียงอย่างเดียว ไม่มีสารในรูปแบบภาพ (visual) เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ทำให้สมองต้องใช้สมาธิในการจดจ่อกับเสียงเท่านั้น และใช้จินตนาการในการสร้างภาพในหัวให้เชื่อมโยงกับเรื่องราวที่ได้ยิน

ทั้งหลายทั้งปวง ข้อดีอันดับหนึ่งเลยคือมันฟรี!

ทั้งหมดทั้งมวลที่กล่าวมา คงสรุปได้ว่าพอดแคสต์จะเป็นที่นิยมต่อไปในอนาคต และเราจะได้ฟังคอนเทนต์ใหม่ๆ จากหลากหลายรายการที่น่าสนใจ แถมยังแจ่มตรงที่การฟังพอดแคสต์เป็นการใช้หู 'ฟัง' แท้ๆ แต่กลับช่วยให้เราได้เปิดตา 'พบ' ประสบการณ์ใหม่ที่สร้างความบันเทิง แรบบันดาลใจ และได้ประโยชน์กับตัวเอง!

รายการพอดแคสต์ยอดนิยม

นิตยสาร *Esquire* ได้จัดอันดับพอดแคสต์ที่ดีที่สุดในปี 2017 โดยที่ติดอันดับก็มี *Pod Save America* พอดแคสต์พูดคุยเรื่องการเมืองแบบฟังง่าย ตลก และกันข่าวสาร หรือพอดแคสต์เชิงกอล็อกซ์ *Terrible, Thanks for Asking* สัมภาษณ์คนที่ผ่านเหตุการณ์เลวร้ายมาในชีวิตด้วยคำถามง่ายๆ ว่า "How Are You?" ซึ่งท้ายที่สุดแล้วเรื่องราวเหล่านั้นก็สร้างกำลังใจและให้บทเรียนที่ดีกับผู้ฟัง

นอกจากนี้ยังมีพอดแคสต์แนวโหดอย่าง *Homecoming* ที่นำเสนอเรื่องลับแนวจิตวิทยาของขบถในรูปแบบคล้ายๆ กับละครวิทยุ การ์ตูนความสนุกจากบริษัทที่ผลิตรายการพอดแคสต์มากมายอย่าง Gimlet

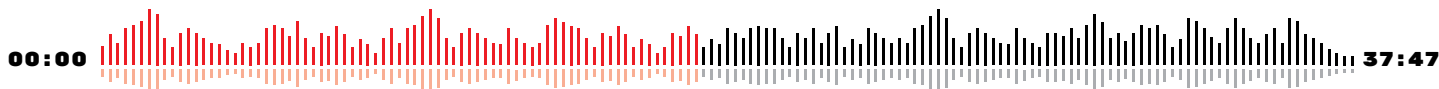
ไม่ใช่ว่าในไทยจะไม่มีพอดแคสต์กับเขาเลย เพราะจริงๆ ก็มีพอดแคสต์ภาษาไทยให้ฟังกันอยู่บ้างอย่าง *Get Talks, JustQIt, WiTcast, ยูยูU, THE STANDARD Podcast* และ *Omnivore* ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวงการสื่อหรือนักเขียนกันอยู่แล้ว ☺

อ่านเพิ่มเติมได้ที่
THESTANDARD.CO

PODCAST

เรื่อง อธิษฐาน กาญจนะพงศ์

RUN TOEYTEY RUN!

ไทยมาราธอน

WHO

แหวดาว-ธิษฐกร สมด้ว

ถ้าเรามีภาพจำว่านักวิ่งต้องมีร่างกายกำยำ สวมชุดกะมัดกะแมง วิ่งไกลหลายสิบกิโลเมตร และจะต้องเป็นผู้ชายเท่านั้น ก็ลืมภาพนั้นไปได้เลย เพราะ แหวดาว-ธิษฐกร เป็นไทยผู้รักการออกกำลังกาย และกิจกรรมแอด-เวนเจอร์ตั้งแต่เด็ก แต่ขณะเดียวกันก็มีความฝันอยากเป็นแพทย์ทันตไซเบอร์ เลยรวมสิ่งที่ตัวเองรักทั้งสองอย่างไว้ด้วยกัน

ทุกวันนี้แหวดาวมีงานอดิเรกเป็นนักวิ่งมาราธอนและนักวิ่งเทรลที่พร้อมใส่ชุดแฟนซีออกวิ่ง แม้จะต้องบุกป่าฝ่าดงเพียงใดก็ตาม

THE STORY

ความชอบออกกำลังกายของแหวดาวมีมาตั้งแต่เด็ก ต่อเนื่องถึงช่วงที่ต้องไปเกณฑ์ทหาร ทำให้ได้ออกกำลังกายเป็นประจำ ปัจจุบันทำงานเป็นสถาปนิก เลยได้มาอยู่ในออฟฟิศที่พนักงานชอบชวนกันออกกำลังกาย

เริ่มต้นจากการปั่นจักรยานที่จริงจังระดับปั่นข้ามจังหวัดไปเชียงใหม่ ปั่นข้ามประเทศไปลาวได้ร่วมสัปดาห์ หรือชอบจักรยานไปปั่นถึงฮอกไกโด ประเทศญี่ปุ่น ก็ตามมาแล้ว เมื่อออฟฟิศเปลี่ยนเทรนด์มาพากันวิ่งจริงจังไม่แพ้การปั่นจักรยาน แหวดาวก็ร่วมด้วย

จากการวิ่งระยะ 5 และ 10 กิโลเมตร ไปสู่มินิมาราธอน จนไปไกลถึงระยะฟูลมาราธอนในช่วงเวลาเพียงปีเศษ ผ่านมากกว่า 20 สนามจนเริ่มอยู่ตัว เธอจึงเริ่มวิ่งเทรล เพราะต้องการบรรยากาศการวิ่งที่แตกต่าง เพราะวิ่งเทรลทำให้ได้พบเจอภูมิประเทศหลากหลาย ทั้งดินลูกรัง ป่ารก เขาชัน ขณะเดียวกันก็ยังไม่ทิ้งการแต่งกายสวยงามเพื่อเติมเต็มตัวตน แถมยังสนุกสนานในการประดิษฐ์ชุดไม่ซ้ำ สนามฝันการเป็นดีไซเนอร์ในวัยเด็ก

แหวดาวเล่าให้ฟังว่าสนามที่ประทับใจที่สุดคือ ดอยหลวงพะเยาเทรล ที่ต้องวิ่งขึ้นเขาชันระยะทางร่วม 38 กิโลเมตร แต่แหวดาวก็สวมปีกนที่มาจากผ้าสีแดงขนาดใหญ่ ตะกายขึ้นผาชันอย่างไม่หวั่นไหว

ความฝันของแหวดาวที่อยากทำให้สำเร็จคือ การวิ่งเทรลในระยะทางไกลขึ้น อาจจะเป็น 60 หรือ 100 กิโลเมตร เพราะทุกครั้งที่เข้าเส้นชัย มันคือการพิสูจน์ขีดจำกัดของตัวเองว่า ไม่ว่าจะเหนื่อยขนาดไหน เธอก็ทำได้สำเร็จ ☺

- นอกจากเรื่องวิ่งแล้ว แหวดาวยังเคยต่อยมวยและกำลังสนใจการพายเรือคายัค
- ภูมิประเทศของการวิ่งในดอยหลวงพะเยา Mountain Run มีทั้งทุ่งโล่ง สันเขาเล็กแคบ ปีนโขดหิน ซึ่งแหวดาวใช้เวลาวิ่งทั้งหมด 8 ชั่วโมง

PODCAST CREDITS

SHOW HOST
มันกัณท์สิ ธิษฐารัตนศิริ
SHOW CREATOR
อธิษฐาน กาญจนะพงศ์
EPISODE EDITOR
นภรัตน์ แสงไชย
SOUND DESIGNER & ENGINEER
ศุภณัฐ เดชะอำไพ

“หลายคนบอกว่าวิ่งเทรลต้องพกอุปกรณ์ ต้องมีไม้เทรกกิ่ง มีกระเป๋ามีเสบียงอาหาร แต่สำหรับแหวดาวไม่จำเป็น มีแค่ลิปสติก 1 แท่ง กับดอกไม้ใหญ่ๆ ดอกหนึ่งกอดหูก็อยู่แล้ว”

ฟังอะไรก็ได้ดี
THESTANDARD.CO

PODCAST

AUDIO ON-DEMAND

EYE-OPENING FOR YOUR EARS

-MONDAY-

THE MONEY CASE
REAL MONEY. REAL PEOPLE.
REAL PROBLEMS.

HOST: หนู-จักรพงษ์

เรียนรู้เรื่องการเงินผ่านกรณีศึกษาที่เกิดขึ้นจริงจากประสบการณ์ของ The Money Coach ที่ช่วยลูกศิษย์แก้ไขปัญหาเรื่องเงินมากกว่าสิบปี ช่วยให้ คุณ ออกแบบการใช้เงินให้ถูกจริตและมีชีวิตอย่างที่ต้องการ

-TUESDAY-

THE SECRET SAUCE
THAI BRANDS, WORLD STANDARD

HOST: เคน-อุรัสร์

ชวนเจ้าของแบรนด์ไทยที่ประสบความสำเร็จมาเล่าเรื่องราวตั้งแต่ก่อตั้ง จนสามารถชนะใจผู้บริโภค ช่วงท้ายรายการเราจะช่วยสกัด The Secret Sauce ออกมา เพื่อให้คุณผู้ฟังได้นำสูตรลับไปปรับใช้กับอะไรก็ตามที่กำลังพยายามสร้างอยู่

-WEDNESDAY-

NRN
นักเรียนนอก
เรื่องเล่าจากนักเรียนไทยในทุกมุมโลก

HOST: เพ็ญ-ธัญญ์

พาคุณไปทั่วโลกกับคนไทยที่เดินทางไปต่างแดนในฐานะ 'นักเรียนนอก' เรื่องเล่าจากหลากหลายหลักสูตรหลากหลายวิชา และหลากหลายบทบาทเรียน ที่พวกเขาได้จากการไปอยู่อาศัยใช้ชีวิตในดินแดนที่ไม่คุ้นเคย

-WEDNESDAY-

WE NEED TO TALK
LET'S TALK ABOUT YOU!

HOST: ไข-สาริทธิ์

Original English-content by Thai production ชวนศิลปินดาราที่พูดภาษาอังกฤษคล่องแคล่ว มาคุยกันในประเด็นที่แต่ละคนถนัดแบบสนุกสนาน ได้ความรู้ และได้มุมมองดีๆ กับชีวิต

-THURSDAY-

เทย์เท่
เทย์ไทยที่ทำอะไรต่างๆ

HOST: ออม-มันกันท์

เพิ่มความหลากหลายในเนื้อหาของเทย์ไทย ที่ปกติวันเรียนอยู่กับการเป็นตัวตลก หรือไม่กี่เพื่อนนางเอก แต่ที่นี้พวกเขาจะได้รับบทเด่นเป็นทั้งพระเอกและนางเอกในบทบาทที่แต่ละคนเชี่ยวชาญที่สุด

ติดตามฟังได้ที

thestandard.co/podcast

thestandard

APPLICATION

POD BEAN

PODCASTS

TUNEIN RADIO

PODCAST ADDICT

PODCAST PLAYER

VIDEO

เรื่อง นิธินาฏ บุโรกานนท์

วัฒนาพานิช

ก๋วยเตี๋ยวเนื้อ 3 ชั่วโมง

00:00

02:53

WHO

วัฒนาพานิช

ร้านก๋วยเตี๋ยวเนื้อเก่าแก่ของตระกูลวินทวงศ์ ที่สืบทอดกิจการกันมาแล้ว 3 ชั่วอายุคน จากรุ่นปู่ พ่อ จนมาถึงรุ่นลูก ผู้ควบคุมความอร่อยในปัจจุบัน

THE STORY

ตำนานความอร่อยเริ่มขึ้นใน พ.ศ. 2455 ยุคของ ทวี กวินันทวงศ์ ผู้เป็นพ่อของนายวรเดช รุ่นที่สอง และเป็นปู่ของนายณัฐพงศ์ รุ่นที่สาม

ปู่ทวิชชอบรับประทานเนื้อมากและรักการทำอาหารด้วย เขาจึงเปิดร้านก๋วยเตี๋ยวเนื้อ วัฒนาพานิชขึ้น มีครบทั้งเนื้อสด เนื้อเปื่อย ลูกชิ้น และเครื่องใน

ความพิเศษของวัฒนาพานิชที่เป็นที่เลื่องลือคือ น้ำซุปลึ้นว่ากันว่าเก็บไว้ตั้งแต่สมัยแรกเปิดร้าน ทุกเย็นเมื่อร้านปิด จะมีการนำน้ำซุปลึ้นมาอุ่นในหม้อ รุ่งเช้าก็เทกลับใส่กระทะไว้ตุ๋นเนื้อ ต้มเนื้อ กาลเวลาปรุงรสให้น้ำซุปลึ้นเข้มข้นเข้าน้ำเข้าเนื้อมากขึ้นเรื่อยๆ กลวิธีการต้มเนื้อก็ทำอย่างใส่ใจ เนื้อชิ้นใหญ่จะถูกนำมาต้มในน้ำต้มกระดูกวัว 3-4 ชั่วโมง เมื่อเนื้อสุกเท่ากันทั้งชิ้น จึงนำชิ้นมาหั่นเป็นชิ้นพอดีคำ แล้วนำมาตุ๋นต่ออีก 4 ชั่วโมง ในหม้อน้ำซุปลึ้นแห่งกาลเวลา

นอกจากก๋วยเตี๋ยวแล้ว วัฒนาพานิชยังมีเมนูอื่น ๆ อีกหลายอย่าง เช่น แพะตุ๋นยาจีน ข้าวหน้าไก่ ฯลฯ ความอร่อยถูกส่งผ่านจากรุ่นสู่รุ่นทั้งปากคนทำและปากคนกิน ลูกค้าร้านวัฒนาพานิชมีทั้งลูกค้าใหม่และลูกค้าเก่าที่เวียนมากินตั้งแต่วินทวงศ์ พ่อแม่ ลูกหลาน บอกต่อกันไปเรื่อยๆ จนห้วงบินได้ร้านไม่เคยแห่งตราบจนทุกวันนี้ ☺

DID YOU KNOW?

- 60 จำนวนปีโดยประมาณที่เก็บน้ำซุปลึ้นแล้วนำมาต้มใหม่ทุกครั้ง วัน
- ขอบเตาหยา ไหมบ้นของเนื้อตุ๋นที่ล้นจากหม้อออกมาเคลือบขอบเตาจนกลายเป็นร่องรอยแห่งกาลเวลา

VIDEO CREDITS

STORY MAKER

จริยา มุ่งวัฒนา
ภาณุ วิวัชฌนาภา
nswa จินลา
ชญาบัวต สิริศุภนันท์
นันทิยา ฤกษ์ภัย

“ลูกค้าประจำเจอกันเป็น 10 ปีนะครับ มีรุ่นลูกเขาโตขึ้นมา ลูกเขาก็พาเพื่อนมา มันก็จะเป็นอย่างนี้ครับ บางคนกินจนเหมือนเป็นญาติ เป็นเพื่อนกันเลยทีเดียว”

ดูคลิปได้ที่
THESTANDARD.CO

ALL ABOUT YOU

WORLDWIDE NATURAL AND ORGANIC BEAUTY SELECTOR

MOM
Matters

เพราะแม่...สวยที่สุด

REBOOSTING SKIN SET

CLEARER AND BRIGHTER SKIN SET

OILY SKIN SET

HAIR NOURISH SET

DRY SKIN SET

* ราคาสำหรับสมาชิก

WWW.ALLABOUTYOU.CO.TH

  ALLABOUTYOUORGANICS

เกษรวิลเลจ ชั้น2 • เซ็นทรัลเวิลด์ ชั้น1 • เซ็นทรัล ปิ่นเกล้า ชั้น1 • เซ็นทรัล ภาลยา ชั้น1 • เทอร์มินอล 21 ชั้น3 • พาราไดซ์ พาร์ค ชั้น1

NEW BMW 520d Sport.

มาพร้อมโหมดการขับขี่แบบ Adaptive และเทคโนโลยี
Gesture Control ราคารวมแพ็คเกจ BSI STANDARD*
เริ่มต้นที่ 3,439,000 บาท

ข้อมูลเพิ่มเติม www.bmw.co.th หรือ โทร. 1401-269-269

Sheer
Driving Pleasure

ราคาขายปลีกแนะนำ 3,399,000 บาท โดยไม่รวมแพ็คเกจ BSI STANDARD

*แพ็คเกจ BSI STANDARD ประกอบด้วยการบริการบำรุงรักษา 3 ปี หรือ 60,000 กม. และการรับประกัน 3 ปี ไม่จำกัดระยะทาง
เงื่อนไขเป็นไปตามที่ทางบริษัทฯ กำหนด ขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดเรื่องรายละเอียด, สเปค และรุ่น ณ เวลาใดๆ โดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า
และไม่จัดอยู่ในความรับผิดชอบในกรณีที่มีการผิดพลาดทางการพิมพ์